

II.

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ТАКСАМА

ОД 30 МАРТА 1911 ГОД.

Члановима закона о таксама од 30 марта 1911 године
одговарају исти чланови овога правилника.

МИ
П Е Т А Р I.
ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
КРАЉ СРБИЈЕ

На предлог Нашега Министра Финансија, потвр-
ђујемо

ПРАВИЛНИК*
ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О ТАКСАМА
ОД 30 МАРТА 1911 ГОДИНЕ

који је израдио Министар Финансија, по саслушању Управе
Државних Монопола и Државнога Савета, на основу члана
43 у вези са чланом 13 закона о таксама.

а који гласи :

Опште Одредбе

Члан 1.

1. По члану 1. закона о таксама **шта** подлежи такси
наплаћује се у корист државну такса **државној** и кад
на све правне послове, исправе, представке објаве и
писмена, изложена у таксној тарифи од броја 1 до 332
закључно, без обзира да ли су издани у земљи или
на страни.

*) Правилник је добио обавезну силу 23 августа 1913 год.

2. Као петиције, које по тач. 3 члана 1 закона о таксама неподлеже плаћању таксе, сматрају се све представке подписане од више лица упућене Краљу, Народној Скупштини или централним државним управним властима, у којима се подносе молбе или представке ради уређења појединих или више факата или односа, који се непосредно тичу општине, среза, округа и државе као правних лица. Све остале представке, које се непосредно тичу ма кога физичкога лица, или ма кога другога правнога лица, не сматрају се као петиције из тач. 3 члана 1 закона о таксама и подлеже плаћању прописане таксе.

3. Таксе предвиђене законом о таксама плаћа лице, које потписује властима поднету представку, тужбу, жалбу и друго, сем где то законом није другојачије наређено, као код такса по кривичним делима и другим. Тако исто таксу плаћају код власти и лица, која желе и траже да задобију какво право, као месно или лично механичко право, право на истраживање руда и т. д.

4. Код стварања, преиначавања или укидања права у приватном саобраћају ван посредовања власти, ако друкчије уговором није наређено, таксу плаћа лице које о томе издаје писмено, без обзира да ли га лично издаје или преко пуномоћника, али у сваком случају за неплаћену таксу према држави солидарно одговарају издавалац (и властодавац ако се посао врши преко пуномоћника) и сопственик таквога писмена (члан 51 закона о таксама).

5. Кад се молбе, представке и тражења упућују телеграмом, пошиљалац телеграма полаже чиновнику, који телеграм прима на отправљање, таксеном тарифом предвиђену таксу, а чиновник, приликом отправљања телеграма, испод потписа молиоца ставиће у сваком случају свој извештај надлештву коме је телеграм упућен: »Такса у Н. (словима) динара по закону о таксама наплаћена је«, па ово и потписати.

6. Наплаћена такса преко 0-50 динара прилепиће се на нарочитоме реферату и поништити по тач. 7 члана 13 овога правилника, и истога дана поштом по-

слати надлештву коме је телеграм упућен, а то надлештво оцењује је ли довољна такса положена.

7. Када се оваквом телеграфском молбом тражи уверење или решење мора се платити и такса по Т. Бр. 3 или 5 таксене тарифе.

Члан 2.

По члану 2 закона о таксама општине општинској наплаћују у своју корист таксе на правне послове, исправе, представке и остало што је изложено у таксеној тарифи од броја 333 до 407 закључно.

Члан 3.

Ниједна такса која у таксеној тарифи закона о таксама није предвиђена, не може се наплаћивати, осем таксе из члана 18 закона о накнади штете учињене злонамерном паљевином и намерним противзаконим поништајем ствари, и таксе која је другим специјалним законима прописана за наплату у таксеним маркама и ако није предвиђена таксеном тарифом.

Члан 4.

1. Ако се више лица било правна плаћа кад је било физичка или и једна и друга, која се по природи својих односа појављују на извесном писмену као једна засебна заинтересована страна, као што су ортаци у једној радњи, смесничари, браћа у задрузи и томе слично, а тако и лица која не представљају једну засебну заинтересовану страну, али се њихова молба односи на један исти предмет, као на пр.: молба грађана за подизање нове фабрике дувана, за подизање кланице, за одвајање села и томе подобно, — та лица у томе случају плаћају само једну таксу. То важи и за жалбе по ставу четвртог члана 172 закона о општинама.

2. Ово се не односи на случајеве где се више лица осуђују на казну по каквој кривници, и где не постоји услов да се та лица морају заједнички појављивати.

вати, но се могу али не морају сваки засебно жалити, те тада сваки и засебну таксу плаћа. У овим случајевима, као и у случајевима где њих више потписују какво писмено у коме се сваки потписник јавља као засебно заинтересована личност, мора бити онолико пута таксе за молбу или жалбу колико има и потписника. Мање таксирано писмено оставиће се по члану 15 закона о таксама у акте.

Члан 5.

Лична ослобођења 1. По тач. 1 члана 5 закона о таксама, Краљ, Наследник Престола и остали Чланови Владалачког Дома*) не плаћају таксу кад без суделовања власти издају између себе писмена и исправе.

2. Ако таква писмена или исправе доцније дођу пред власт, за њих се неће наплатити никаква такса, и узмеће се у поступак, пошто за њих не важи члан 51 закона о таксама, али ће се за сав други рад власти морати наплатити прописна такса.

3. Међутим, ако при издавању ових писмена и исправа суделује власт, она ће наплатити прописну таксу за правни посао или писмена.

4. Када пак Краљ, Наследник Престола и остали Чланови Дома врше узајамне преносе покретности на случај смрти, онда не плаћају таксу, без обзира да ли власт суделује или не.

5. По тач. 2 члана 5 закона о таксама држава и све државне власти, а тако исто установе и заводи, као што су: Класна Лутрија, Управа Фондова и јавне задужбине које стоје под управом државе, као што су: Велимиријанум, задужбине код Министарства Просвете и Црквених Послова, не плаћају у опште никакву таксу.

*) Чланови су Краљевског Дома Династије Кара-Борђевице: а) Краљ Петар I; б) Његови синови Престолонаследник Александар и Краљевић Борђе; в) Његова кћи Јелена, до удаје њене; г) Његов брат Кнез Арсен Караборђевић са сином Кнезом Павлом А. Кара-Борђевићем; д) Потомство Престолонаследника Александра, Краљевића Борђа и Кнеза Павла (члан 1 Породичног правилника за чланове Краљевског Дома).

6. Да би се по тач. 3 члана 5 закона о таксама дипломатски и консуларни представници страних држава акредитованих у Србији, могли у дипломатским и консуларним пословима користити неплаћањем таксе, Министарство Иностранних Дела прибавиће од наших дипломатских и консуларних представника на страни, обавештења о поступку тамошњих — страних — власти у поменутих пословима према нашим представницима. На основу добивених обавештења поступаће се тако исто у појављеном случају и код наших власти.

7. Сви остали послови приватно-правног карактера појединих дипломатских и консуларних представника подлеже плаћању таксе.

8. Лица означена у тач. 4 члана 5 закона о таксама не плаћају законом прописану таксу само онда кад предузимају и врше послове у име државно и за државу, — као што су на пр.: подизање школа, зграда за државна надлештва, путова, потврда еснафских и општинских књига, општински послови при закључивању зајмова за јавне радове и потврда обавеза и т. д. У свима осталим случајевима, где се ова лица, заводи или друштва не јављају у таквој улози, него предузимају и врше правне послове као приватно-правна лица, као откуп земљишта или зграда, подизање механа и других зграда намењених спекулативним циљевима, не ослобођавају се плаћања таксе и морају платити таксу законом предвиђену.

9. Наведене установе и заводи у тач. 5 члана 5 закона о таксама, ако немају за циљ новчану добит, не плаћају таксу како за све своје представке и писмена које подносе код државних власти тако и за цео рад власти који је последица тих представака и писмена, и то само тада ако их од плаћања такса ослободи Министар Финансија, а све дотле плаћају таксу. Ово ослобођење може бити опште или делимично. Али такса у грађанским парницама не могу се ни у коме случају ослободити.

10. Ослобођење општинских такса у случајевима тач. 5 члана 5 закона о таксама може бити само по решењу општинског суда и одбора.

11. Сва до сада издата ослобођења одузимају се ступањем у живот овога правилника.

12. Ради нових ослобођења морају се поднети нове молбе са правилима и другим доказима, па кад Министар Финансија реши да се која установа ослободи, објавиће преко »Српских Новина«, известиће о томе Управу Државних Монопола и пореска одељења, који ће водити евиденцију ослобођених установа и завода.

13. Представке и писмена ових ослобођених установа и завода примаће се без таксе само у случају, ако се у исто време приложи или поднесе на увиђај оригинално одобрење, оверен препис или »Српске Новине«, или ако већ дотична власт има забелешку односно извештај да је ослобођење извршено од стране Министра Финансија. Подношење овога одобрења на увиђај односно истинитост ослобођења утврдиће дотични чиновник својим потписом на писмену.

14. Ако неко друштво има пододборе, који постоје са истим циљем, онда се друштвено ослобођење од такса односи и на те пододборе.

15. Кад нека установа ослобођена таксе склапа уговор са другим неослобођеним лицем, такса се сва мора платити, без обзира, што се, може бити, уговором предвиђа, да плаћање таксе пада на ослобођену установу.

Уверење о сиромаштву 16. Од свакога сиромашнога лица, сиромаштву које поднесе молбу ради добијања уверења о сиромаштву у смислу тач. 6 члана 5 закона о таксама, општински суд узеће изјаву: има ли и где ма какве имаовине или прихода, без обзира на то, да ли се на ово имање или приход задужује порезом или не.

17. Ако се уверење тражи за лице које не може само да се заступа и чија изјава нема правне вредности, као што је малолетник, распикућа, умоболни и др., општински суд ће ову изјаву узети од његових законитих заступника.

18. Кад лице које тражи и за које се тражи уверење, има имања или прихода у другој општини ван

места становања, општински суд прибавиће од надлежног општинског суда извештај о суми задуженога пореза, па према овој суми, као и суми пореза које ово лице плаћа у месту живљења, издаће уверење о сиромашном стању, у противном случају, ако по закону није сиромашнога стања, одбиће га решењем од тражења и таксу наплатити.

19. Лицима, која се привремено дуже баве у извесноме месту, као што су: радници на подизању пруга, ђаци, мајстори и т. д., неће општина дотичнога места издати ово уверење, но ће га упутити општинском суду места где са породицом стално живи.

20. У случајевима кад неко лице има имања или прихода, који није по закону порезом задужен, општински суд тражиће извештај од надлежног пореског одељења; колики би се плаћао порез на дотично имање или приход (н. пр. плате подофицира и рударских мајстора, зарада рударских радника, и т. д.), па с обзиром и на тај порез издати уверење.

21. Поред овога, величина пореза не мора бити мерило за оцену је ли ко сиромашнога стања, или не, већ може бити и других разлога за које општински суд зна, и који не допуштају издавање уверења о сиромаштву, као н. пр. кад неко има хартија од вредности, које иначе не подлеже плаћању пореза, зграду ослобођену порезом по грађевинском закону, концесију о ослобођењу од плаћања пореза и томе слично.

22. У оних општинама у којима општински судови не врше непосредну наплату пореза, општински ће суд прибавити извештај од пореског одељења: да ли, колико и на име чега дотично лице плаћа порез.

23. Ако лице, које тражи уверење, није лично познато општинском суду, суд ће моћи уверење издати и на протоколарну изјаву двају пунолетних лица, која плаћају најмање 15.— динара непосреднога пореза, да ово лице доиста нема више нигде имања или прихода.

24. Уверење о сиротном стању може се употребити само да се не плати такса тарифом одређена: за грађанске спорове, и то: држави за таксе изложене у

Т.Бр. 173 до 192 таксене тарифе закључно, а општини у Т.Бр. 359 до 369 закључно; за кривична дела по тужби приватних по Т.Бр. 82, 86 под б), 194 и 327 под а) држави и 370 и 371 општини; брачним парницама из Т.Бр. 319; административним споровима*) код свију власти и за добијање школске сведоцбе. За молбе, представке и остале исправе, послове, предмете, права и друго, за које је у тарифи прописана такса, уверење о сиромаштву не може се употребити, те се зато мора положити прописна такса, без обзира на сиромашно стање. Али за прибирање и превођење докумената, потребних за доказе у грађанским, кривичним и административним споровима неће се плаћати такса, ако је моделац сиромашног стања; али власти које те документе издају, потврђују или преводе дужне су на документу означити за који се случај спора поименце издаје, потврђује или преводи, и да се ни у коме другоме случају не могу употребити.

25. Како административни спор настаје од онога тренутка кад је наредбом или решењем управне власти право приватног или правног лица повређено противу законских наређења, то се сиротно лице може тек од тога тренутка и користити неплаћањем таксе, а за сва писмена пре тога мора се плаћати такса тарифом предвиђена.

26. Сем горе изложених правних послова, уверење о сиромашном стању, добијено на основу закона о таксама може се употребити и код свију школских власти ради ослобођења од плаћања школарине по члану 26 закона о средњим школама. Лица која плаћају више непосреднога пореза од суме у поменутоме члану одређене, а која по члану 26 закона о средњим школама ипак имају права на бесплатно школовање,

*) Административни је спор само између приватног или правног лица с једне стране и управне власти с друге стране а постоји онде, где је наредбом или решењем управне власти право приватног или правног лица повређено противу законских наређења. По томе није спор онде где је законом остављено Министру или административној власти, како да поступи, оцени и реши ствар (члан 48 закона о пословном реду у Државноме Савету).

или треба да плате умањену школарину, дужна су овакво уверење узети од пореског одељења. И за издавање ових уверења важи у свему поступак који важи за општинске судове.

27. У сваком уверењу о сиротноме стању мора увек бити означено: да ли дотично лице плаћа, на име чега и колико непосредног пореза, као и по чијој изјави ово лице нема никаквог или нема више имања или прихода, сем оног на који порез плаћа, а по потреби означење да је удова односно старешина задруге са више од троје малолетних у смислу првога става тачке 6 члана 5 закона о таксама.

28. Даље ће ставити, да уверење вреди за годину дана од дана издања и да се по њему не плаћају таксе из Т.Бр. 82, 86 под б), 173, до 192, 194, 319, 327 под а), 359 до 371 таксене тарифе, као и таксе у административним споровима и ради добијања школске сведоцбе.

29. Прост препис уверења о сиромаштву може се употребити само онда кад се писмено уз које се прилаже, подноси лично, а том се приликом поднесе на увиђај оригинално уверење. У овоме случају дужан је дотични чиновник, који писмено прима, означити на препису уверења, да му је оригинал уверења поднет на увиђај.

30. Чиновник који то не учини а прими писмено казниће се по тач. 1 члана 55 закона о таксама.

31. Такво писмено оставиће се у акта ако се са простим преписом упути поштом.

32. У току године сваки општински суд водиће списак издатих уверења о сиромаштву, који ће на захтев показати органу који врши преглед о наплати таксе.

33. За неизвршење ових прописа председник општинског суда и деловођа, односно њихови заступници, казниће се по члану 56 закона о таксама новчано од 10 до 100 динара. Казна ова изрицаће се и према онима који у времену изрицања казне нису више органи општинског суда.

34. На свако писмено или исправу, која се због сиромаштине издаје без таксе, мора се означити да се

издаје без наплате таксе према уверењу суда општине Н. или пореског одељења Н., од _____
 Бр. _____

35. Од уверења о сиромаштини треба разликовати уверење о немаштини, које је потврда факта да извесно лице нема ни покретног ни непокретног имања, дакле у опште никаквог имања одакле би се могла такса наплатити. Према томе, таксе које се унапред не наплаћују, него се по свршеном раду полагају, код тога лица сматраће се као пропале за државну касу.

36. За све правне послове, који се по тач. 7 и 8 члана 5 закона о таксама тичу стедишне масе или имаовине малолетника, одсутних или несталих, не наплаћује се такса кад у маси нема готових новаца, што ће се морати доказати уверењем надлежног суда. Ова такса наплаћује се при расправи из стедишне масе односно из имања малолетника, одсутних или несталих, ако већ у каквој парничној радњи противна страна није осуђе-на да држави плати таксу. Судови и остале власти достављаће суду, који расправља стедишну масу, колико се таксе из масе треба наплатити. а за малолетне, ако у њиховој маси нема готових новаца и за одсутне или нестале писаће надлежном пореском одељењу да таксу наплати.

37. Ослобођавање од такса по другим законима, по тач. 9 члана 5 закона о таксама, бива у оној мери и онолико како је то предвиђено у тим специјалним законима без обзира на ограничења по закону о таксама.

Члан 6.

Ослобођавање писмена 1. У смислу тач. 1 члана 6 закона о таксама ослобођавају се плаћања таксе и представке по којима лица из иностранства траже разна обавештења о дужини наших пруга, условима и величини тарифских ставова за разне пошиљке; повраћај за више и погрешно наплаћене возарине, рекламације за оштећену или изгубљену робу, прекораченог предајног рока; даље, представке којима лица из иностранства нуде разна саобраћајна средства и потрошни железнички материјал, за који Дирекција срп-

ских државних железница расписује нарочити стечај или тражи од појединих страних фирми светскога гласа непосредне понуде; целокупна преписка страних железница као и разних страних удружења, појединих транспортера и шпедитера који са Дирекцијом српских државних железница стоје у посведневним пословним односима и т. д., као и у опште представке у случајевима кад државне власти врше приватно-правне послове трговачке природе са приватним лицима, као што су: продаја државног угља, дрва, монополисаних артикала и т. д. Од овога се изузимају телеграми по Т.Бр. 271 таксене тарифе за које се у случајевима из тога тарифнога броја мора такса платити.

2. Наплата таксе за молбу за уверење о сиромаштву, а која није задовољена извршиће се без опомене из члана 50 закона о таксама.

3. У случајевима из тач. 5 члана 6 закона о таксама државна власт сама цени, ради ослобођења од таксе, јесу ли легати, наслеђа и права уживања намењени просветним, научним и добротворним циљевима.

4. За све послове које инвалиди, пензионари или њихове породице имају код инвалидског суда или државних власти, ради добијања инвалидске потпоре или пензије, као и за прибирање доказа за ове послове, не плаћа се по тач. 6, 7 и 8 члана 6 закона о таксама никаква такса.

5. На сва писмена и исправе, које се без наплате таксе издају приватнима по тач. 6, 7 и 8 члана 6 закона о таксама, морају власти означити на основу члана 7 закона о таксама у коме су циљу издата и да се за други циљ не смеју употребити. Ако то не ураде државни и самоуправни органи казниће се по тач. 2 члана 56 закона о таксама.

6. Кад се по тач. 9 и 10 члана 6 закона о таксама потпуно утврди неумесност молбе или тражења, решењем ће се досудити такса за молбу, решење и остали рад власти.

7. За рапорте које код војних власти подносе војна лица на основу прописа војних закона не плаћа се никаква такса. Но ако се тим рапортима чине пред-

ставке за приватне послове, по којима расправа подпада под одредбе других закона, онда се прописна такса мора платити.

8. У случајевима кад се у смислу тач. 11 члана 6 закона о таксама по представкама извеснога чиновника, које су ослобођене од плаћања таксе, овај код првостепене власти одбије од тражења као неумесног, не плаћа се такса ни за жалбе до коначне расправе дотичнога предмета. Али свака власт, која по тој ствари решава, мора својим решењем досудити све дотле неплаћене таксе, ако жалобца од потраживања одбија, тако да се из решења последње власти може одмах видети укупно неплаћена такса, коју треба по извршности решења наплатити.

9. Да би се рачунопологачи могли користити повластицом из тач. 12 члана 6 закона о таксама, дужни су уз молбу поднети доказ да су рачунопологачи, и то: или препис контролних примедба или уверење Контроле, које се издаје без таксе и којима се утврђује да су и за коју годину и по каквим рачунима рачунопологачи.

10. Све дотле док по привременим удеоничким књижицама, по којима се полажу уплате за удеонице (акције), не протекне рок, у коме је требало по правилима друштвеним извршити целу уплату, важи повластица из тач. 13 члана 6 закона о таксама. Ако се пак ове удеоничке књижице после три месеца од тога рока не замене акцијама привременим или сталним, онда морају платити таксу из Т.Бр. 10 тач. 2 под а) таксене тарифе.

Члан 7.

Означење зашто су писмена без таксе. И лица из члана 53 закона о таксама кад издају какву сведоџбу, уверење или друго какво писмено без таксе, дужни су такође на ова писмена ставити потребну примедбу о издању исправе, према прописима члана 7 закона о таксама и тач. 5 члана 6 овога правилника. Не учине ли то казниће се по члану 53 закона о таксама као да су таксу пропустили наплатити.

Члан 8.

Однос између ослобођеног и неослобођеног лица

1. У случајевима где држава врши приватно-правне трговачке послове са појединим лицима, као што је: продаја државног угља, дрва, дувана и друго, неће се, у случајевима из тачке 1 члана 6 овога правилника наплаћивати такса од неослобођеног лица, сем случаја тамо предвиђенога.

2. Самоуправна тела кад не врше правне послове у име државе и за државу, да би, према тачки 4 члана 5 закона о таксама, могла бити ослобођена плаћања таксе, подлеже плаћању таксе у случају члана 8 закона о таксама. Али преписка самоуправних тела са својим предузимачима или лиферантима не подлежи такси.

Члан 9.

Кад се држави не може досудити такса

Ако су у каквој парници обе стране по члану 5 закона о таксама ослобођене од плаћања таксе, онда се ни држави не може досудити ништа на име таксе, што се мора у решењу или пресуди увек означити. Чиновник који то не учини казниће се по тач. 8. члана 5б закона о таксама.

О наплати таксе.

Члан 10.

Како се и кад полагаје такса

1. Такса за државу плаћа се у маркама или употребом таксене хартије, осем таксе за трамвајске карте по Т.Бр. 101 и таксе за стављање жигова код контроле мера и других надлештава по Т.Бр. 274 таксене тарифе, које се плаћају у готову новцу.

2. Приход од такса за трамвајске карте морају надлежна пореска одељења послати Управи Државних Монопола најдаље до 15 фебруара за минулу годину.

3. Приход од такса за стављање жигова морају надлежне власти слати сваког 15. дана у месецу за прошли месец такође Управи Државних Монопола.

4. Такса за државу плаћа се унапред, осем у случају: става другог тач. 8 члана 5 закона о таксама кад у маси нема готових новаца; тач. 2, 9 и 10 члана 6 истога закона кад су молбе неосноване; тач. 3 члана 12 истог закона; члана 18 истог закона ако се одобри почек; Т.Бр. 5 таксене тарифе за кривице; Т.Бр. 37, 48 и 68; Т.Бр. 74; Т.Бр. 75 по тач. 3 члана 22 овога правилника; Т.Бр. 79 код јавних продаја; Т.Бр. 81; Т.Бр. 82 за осуде које се доносе по званичној дужности; Т.Бр. 84, 85, 86 под а, 101, 112, 121, 122, 123, 133; Т.Бр. 143 и 168 кад се по званичној дужности чини; Т.Бр. 193; напомене 1 и 2 Т.Бр. 194; напомене Т.Бр. 196; Т.Бр. 198 од оптуженог; Т.Бр. 200, 229, 266, 267, 327 под б и 328 таксене тарифе.

5. Такса за државу полага се и на све писмене представке, као што су: молбе, жалбе и т. д., које се подносе и самоуправним окружним и среским телима.

6. У свима случајевима где се такса за државу по закону процентуално плаћа, суме испод 0.05 динара сматраће се као 0.05 динара.

7. Таксе за општинску касу полагају се само у готову новцу такође унапред, сем такса по Т.Бр. 370 за осуде по званичној дужности, Т.Бр. 376, 377 и 381 које се накнадно полагају. Начин контроле за наплату општинске таксе прописале општински судови, а одобравати Министар Финансија.

8. У оним случајевима где се по закону такса за државу наплаћује доцније, по пресуди, решењу или иначе по нарочитој захтеву, положене таксене марке прилепиће се и поништити по тач. 13 члана 13 овог правилника на нарочитој реферату, ако се пресуда или решење предаје.

9. Ако се пак неврши предаја никаквог писмена, онда ће се наплаћена такса на исти начин прилепити и поништити на послатој решењу или пресуди.

10. Кад се пак наплата таксе мора извршити егзекутивним путем, онда ће се од добивенога новца набавити, и то искључиво од надлежства које таксене вредности продаје, потребне таксене марке и даље поступити како је овде већ поменуто.

11. За ову набавку марака мора извршилац егзекуције увек узети из дотичнога надлежства обрачун, који је дужан приложити уз дотична акта или решење. Не учини ли то, дотични чиновник — извршилац — казниће се по тач. 8 члана 56 закона о таксама новчано од 10— до 100— динара.

12. Реверс или акт са рефератом или решење са прилепљеним и поништеним таксеним маркама шаље се потом власти која је наплату тражила.

13. Пошто таксене марке, које се по закону употребљавају на појединим писменима морају бити целе и неповређене, **Неисправне таксене вредности** то ће се сматрати да марка није цела, ако је окрњена или ако је поцепана на двоје или на више делова па поново састављена, а као повређена марка или таксена хартија сматраће се онда кад је марка јако забрљана.

14. Тако исто не могу се употребити за плаћање таксе марке које су једном лепљене и биле употребљене на писменима по којима је власт већ нешто радила, па по прописима овог правилника случајно остале непоништене.

15. Таксене марке и хартије које нису целе или су повређене а употребе се, сматрају се као и да не постоје.

16. Ако се овакве марке или хартије употребе за молбу, жалбу или незадовољство, сматраће се да није положена довољна такса и акт ће се оставити у архиву у смислу члана 15 закона о таксама.

17. Ако се овакве таксене марке и хартије употребе на другим писменима која се подносе власти, поступиће се по првом ставу члана 50 закона о таксама и наплатити уз нову прописну редовну таксу још и повишена такса.

18. Кад се пак овакве неисправне таксене вредности употребе на исправама које су у приватноме саобраћају издане и које нису намењене или упућене власти (облигације, уговор ма какве садржине или друго) поступиће се по члану 51 закона о таксама и наплатити поред редовне и казнена такса.

19. Примени ове казне за писмена издана у приватноме саобраћају нема места онда кад је законом или овим правилником прописано да се та писмена морају написати на таксној хартији (менице, признанице, рачуни и др.), јер у томе случају по пропису члана 40 закона о таксама таква писмена у опште немају никакве правне вредности. Али за писмена, која нису менице, рачуни и признанице, важиће пропис ове тачке тек онда кад по члану 71 закона о таксама буде ступио у потпуну важност члан 40 закона о таксама.

20. Ако се посумња у исправност марке послаће се дотични акт са том марком Управи Државних Монопола, која ће комисијски констатовати: је ли марка исправна или не. Мишљење Управе о исправности марке меродавно је.

21. На писмена у приватноме саобраћају издана сматра се да никаква такса није плаћена и онда кад се марке не пониште на начин прописан у члану 13 овога правилника (члан 14 закона о таксама).

Члан 11.

Размена таксених вредности 1. Размену таксених вредности се пре или приликом употребе случајно покваре или учине неупотребљивим, у Београду врши Управа Државних Монопола, а у осталим местима окружне благајнице, монополска стоваришта која врше продају таксених вредности или пореска одељења, и њима се подносе молбе са поквареним маркама или хартијама за размену.

2. Размена таксених вредности може се тражити у року од тридесет дана од дана издања дотичнога писмена.

3. За размену таксених вредности полаже се уз молбу, која не подлежи такси, у готову новцу, на име накнаде стварних трошкова Управе Државних Монопола, и то: за таксене марке до 20 динара 0-05 динара од једног комада; за таксене марке од 20 динара и више динара и таксене хартије до 100 динара 0-10 динара од

комада; за све остале врсте таксених марака и хартија од вредности по 0-20 динара.

4. Размена покварених таксених марака и хартија може се извршити и после повучене емисије дотичне вредности, али само од дана повлачења па у року означеном у тач. 2 овога члана.

5. Оне таксене вредности које су тако забрљане да се не може тачно утврдити јесу ли употребљаване ради плаћања таксе или не, не могу се разменили.

6. Размена ће се извршити и у случају из тач. 5 члана 63 овога правилника.

Члан 12.

Кад се такса плаћа 1. У колико постоји одступање од прописа тач. 1 и 2 члана 12 закона о таксама поменуто је у члану 1, 5, 6, 8, 11, 24, 25, 37 закона о таксама и код појединих таксених бројева у тарифи.

2. Исправе издате у приватноме саобраћају на страни, које имају да произведу дејства у Србији, сем меница, плаћају означену таксу у таксној тарифи према природи правнога посла у исправи, у року од тридесет дана од дана уношења у земљу, без обзира на то што ове исправе нису потврђене пред надлежном влашћу или што се ове исправе после означенога рока потврђују код наших власти.

3. Али кад се пре истека овога рока обвеза испуни или такво писмено пусти у саобраћај т. ј. ако га сопственик његов пренесе на друго или се поднесе власти, плаћа се такса при испуњењу обвезе односно при пуштању у саобраћај или при подношају власти.

4. Таксена марка лепи се на оваквим исправама испод текста и ништи на начин прописан тач. 6, 7 или 19 члана 13 или чланом 99 овога правилника.

5. Не залепи ли се таксена марка на ове исправе према напред изложеним прописима, сматра се да такса није плаћена, и сопственик подлежи плаћању казнене таксе, поред редовне, по члану 51 закона о таксама.

6. Овој такси не подлеже исправе издате на страни које се не уносе у земљу ради произвођења каквога

правнога дејства, као и оне исправе издане на страни које имају произвољна дејства такође на страни, али које се у Србији само пуштају у промет пренашањем или уступањем права или обвезе. У овоме последњем случају плаћа се такса одређена на правни посао који се у земљи пренашањем или уступањем закључује.

7. Ако исправа, издана на страни, не гласи на вредност у динарима, но се обавеза има да испуни плаћањем у страној монети, онда ће се прорачун за наплату таксе извршити према просечној вредности стране монете, која се овако одређује:

1 фунта стерлинга	25-23 дин.
1 турска лира	23— »
1 долар	5— »
1 рубља	2-67 »
1 холандска форинта	2-12 »
1 данска, шведска и норвешка круна	1-40 »
1 шилинг (пенс је дванаестина шилинга)	1-26 ¹⁵ »
1 марка	1-25 »
1 аустриска круна	1-05 »
1 француски, белгијски, швајцарски франак	1— »
1 перпер, лев, леј, драхма, пезета и италијанска лира	1— »

8. И исправе — писмена — која издају стране власти, као што су: крштенице, умрлице, школска сведоштва, разна уверења и т. д., којима се појединци хоће да послуже као доказом за добијање извеснога права у Србији, подлеже такође у Србији такси из дотичнога броја таксене тарифе, и ако су код страних власти таксу платили. Ова се такса полаже при подношењу писмена власти и марке се лепе и поништавају по тачки 1 члана 13 овога правилника.

Члан 13.

1. На свима писменима, која се упућују или предају властима, и за која се таксене марке могу употребити, као што су: молбе, тужбе, прилози и т. д., као и на свима исправама које власти на захтев приватних издају, на пр.: допуштења, одобрења, дозволе и т. д.,

марке се лепе на празноме простору прве стране табака при врху. Поништавање ових марака врши се зумбом унакрст, а сем тога и регистарским жигом, овако:

РЕГИСТРОВАНО

2. Ако писмено треба снабдети са више марака онда ће се оне лепити усправно једна до друге на празноме простору пред писањем (испред текста), почев са леве стране врха табака, па редом, али тако, да марке веће вредности буду у почетку, па затим редом марке мање вредности. Поништавање се врши по тач. 1 овога члана.

3. Овако исто вршиће се лепљење марака и на свима исправама које се властима подносе на потврду (облигације, уговори и др.), и то само лепљење оне таксе која се плаћа за правни посао предвиђен исправом. Поништавање ових марака врши се по тач. 1 овога члана.

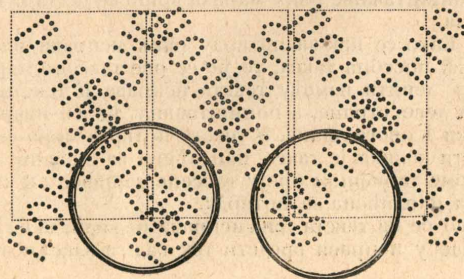
4. Како се пак за потврду ових исправа плаћа у исти мах посебна такса, то ће се ове таксене марке за потврду лепити између текста исправе и текста потврде са леве стране, а поништавање ће се извршити по тачки 1 овога члана. У тексту потврде мора се увек означити колика је такса наплаћена за правни посао и по коме тарифном броју таксене тарифе, а и колика је такса наплаћена за потврду.

Ако се из текста ових исправа не види, да ће правни посао у исправи вредети тек кад га власт потврди,

а на писмену нема прописане таксе, власт ће ако таква изјава у исправи не постоји, наплатити поред редовне и казнену таксу за правни посао, ако је само од датума издања исправе до подношаја ове на потврду власти прошло више од десет дана.

6. На исправама у приватноме саобраћају без посредовања власти издане (облигације уговори и др), таксене марке за правни посао лепе се пре писања исправе испод натписа исправе, тако да натпис не буде исписан преко марака, већ изнад њих. Ове марке морају такође бити лепљене почев с леве стране и исправно и по вредности као тач. 2 овога члана. Поништавање ових марака врши се тиме што ће се први ред садржине исправе исписати преко прилепљених марака, и то тако да почетак писања почне на истој хартији и продужује преко марака.

7. Али у случају да у извесним приликама није могуће извршити овакво поништавање марака, на пр.: кад се извесна исправа има да напише на штампаном образцу, или што се може бити има да залепи велика количина марака, лепљење се може извршити по тач. 2 овога члана, али се поништавање мора извршити пре попуњавања односно исписивања исправе, или најдаље за десет дана од дана потписа (не рачунајући дан потписа) код пореског одељења. Поништавање марака на овим исправама врши се зумбом унакрет и округлим печатом власти, који једним делом мора обухватити марку, а другим чисту хартију, овако:

8. Испод поништених марака по предњој тачки мора доћи потпис чиновника који је поништавање извршио, и то за неисписане исправе овако: Поништио таксене марке у износу од Н. (словима) динара без увиђаја садржине исправе.

Бр.
датум
место

Порезник,
Н. Н.

Ако је, пак, исправа исписана долази иста напомена, али само без речи: »без увиђаја садржине исправе.«

9. Овакво поништавање приватних исправа из тач. 7 и 8 може бити само на основу поднете молбе за поништај марака, која се мора завести у деловодни протокол и тај деловодни број ставити поред потписа чиновника, који је поништавање извршио. Ове молбе, према тач. 1 члана 6 закона о таксама, не подлеже такси.

10. Ако се неко писмено или исправа издаје у више примерака исте садржине, од којих само први подлеже такси, а остали не, па се у смислу тач. 7 овога члана поднесе власти ради поништавања марака, дотични чиновник дужан је на осталим примерцима означити код кога се налази први примерак са таксом, као и ставити напомену, и то: ако исправа није исписана, овако: На првоме примерку поништио таксене марке у износу Н. (словима) динара без увиђаја садржине исправе

Бр.

191 год.

Порезник,
Н. Н.

у Н.

а ако је, пак, исправа исписана долази иста напомена, али само без речи: без увиђаја садржине исправе.

11. Али како се за све исправе и писмена, за које је прописана употреба таксених марака, може употребити увек таксена хартија дотичне вредности, то употребом таксених хартија, на које се не долеђују марке, за исправе издане у приватноме саобраћају без суделовања власти, не важи обавезност прописа из тач. 6, 7, 8, 9 и 10 овога члана.

12. Чиовник, који врши поништавање марака по тач. 7, 8, 9 и 10 овога члана на исправама које нису исписане, може само одговорати по тач. 1 и 8 члана 56 закона о таксама, а не и за недовољно положену таксу. Али ако му се у циљу оваког поништавања марака поднесе потписана исправа од чијег је датума издања протекло више од десет дана, па поништавање изврши по тач. 7 овога члана, а казнену таксу не наплати, одговара по тач. 3 члана 55 закона о таксама.

13. Лепљење марака, које се за државу накнадно наплаћују у случајевима из тач. 8, 9 и 10 члана 10 овога правилника, врши се по тач. 1 и 2 овога члана, а поништавање се врши и то: ако наплату таксе врши сама она власт за чије решење или акт треба таксу положити, поништавање се на начин у тач. 1 овога члана, а ако се наплата врши по захтеву друге власти онда поништавање бива на начин прописан тач. 7 овога члана, и то опет код власти која је наплату извршила, па се по том тај реферат, решење, пресуда или др. шаље власти која је наплату тражила и која затим удара поред њих регистарски жиг.

14. Лепљење и поништавање таксених марака за опомену и повишену таксу врши се на самој опоми, изуев случаја ако се такса за опомену егзекутивно наплаћује, када ће се лепљење и поништавање извршити по тач. 13 овога члана. Исписивање речи: «повишена такса» преко односне количине марака врши се само онда ако се она може двојити од редовне таксе и таксе за опомену, које су истовремено положене.

15. Лепљење и поништавање казнене таксе врши се у смислу тач. 13 овога члана и члана 59 овога правилника.

16. Такса за објаве и рекламе из Т. Бр. 8 таксене тарифе лепи се на свакоме примерку пре штампања или писања ове, а ништи се штампањем или писањем текста преко марке. Но ако је објава или реклама израђена на страни или у земљи али са врло мало текста онда ће се лепљење и поништавање вршити само у пореском одељењу или код полицијске власти по тач. 7

овога правилника, а на основу поднете молбе за поништавање, за коју се такса не плаћа.

17. Такса за декрете, дипломе и уверења из Т. Бр. 9 таксене тарифе лепи се на реферат о наплати таксе и ништи по тач. 13 овога члана.

18. Такса за удеоичке књижице (по другом делу тач. 10 члана 6 овога правилника), акције или удеонице биле привремене или сталне, лепи се на ове пре пуштања у саобраћај у самоме акционарском друштву, али се поништавање врши у надлежном пореском одељењу једино округлим печатом тако да један део печата обухвати марку, а други хартију. Колики је број акција поднет одељењу и од које номиналне вредности констатоване се рефератом који се заводи у протокол одељења. Ако се привремене или сталне акције или удеонице на које је такса плаћена само замењују другим акцијама или удеоницама, за време правилима одређеног трајања друштва, акционарско друштво дужно је обратити се Министру Финансија и саопштити му ову намеру, означити број и номиналну вредност досадашњих акција и потом тражити да се на нове акције стави жиг (који ће оно набавити) да су ове замениле старе акције по којима је раније плаћена прописна такса.

Жиг ће гласити:

Такса је плаћена за раније привремене (или сталне) акције, од исте вредности. Решење Министра Финансија од

Пр. Бр.

Порезник,

и потписује га порезник. Ако се вредност акције повећава тиме што се резервни фондови или што друго претвара у главницу, лепљење и поништавање марака неће вршити друштво, но ће се тога ради обратити

представком Министру финансија, у којој ће изложити са колико се повећава главница, колики је број ранијих а колики нових акција, кад су старе биле издане, колика је такса плаћена и колика им је била досадашња номинална вредност и на колику се номинална вредност повећавају. Министар финансија потом наређује надлежном пореском одељењу да од дотичног друштва наплати прописну таксу у таксеним маркама и да је на особеном реферату прилепи и поништи по тач. 1 овога члана, па затим реферат пошаље Управи Државних Монопола. На примљену таксу пореско одељење издаће реверс. Друштво пак набавиће жиг, који ће порезник утиснути и потписати на свакој акцији:

Наплаћена је прописна такса само на повећани капитал у Н. динара, по решењу Министра Финансија од Пр.Бр., пошто је такса за ранију вредност акције већ плаћена.

Порезник,

Овако исто поступиће се у случају кад се два или више друштава у време њиховим правилима одређеног трајања споје, те се такса има да наплати на повишицу преко укупно повећаног капитала. Акције акционарских друштава искључиво за индустрију, које су по решењу Министра Финансија ослобођене плаћања таксе, обележавају се жигом са потписом порезника овако:

Не подлежи плаћању таксе по решењу Министра Финансија од Пр.Бр. као индустријско друштво.

Порезник,

Такса за пренос акције, која гласи на име, лепи се на месту где се ставља име на кога се акција преноси, а ништи се исписивањем имена преко марке.

19. Такса за полисе, признанице о премијским уплатама и томе слично, лепи се на првој страни, а поништавање се врши у самоме друштву тиме што се преко њих напише »поништено«, датум, место и потпис онога који поништавање врши, али тако да реч »поништено« пође са чисте хартије, да пређе преко марке и заврши се опет на хартији; место у коме се поништавање врши да пође са хартије и да се заврши на марки; потпис да пође са марке и да се заврши на хартији, а датум остаје на маркама на пр.:

П О Н И Ш Т Е Н О

15. фебруара 1914. год.

Београд Петар Јовановић

20. Таксене марке за признанице из Т.Бр. 11. под б и в, по којима се прима осигурана сума, а не потврђују се код власти, лепи се и ништи по тач. 7, 8 и 9 овога члана. Ако се врши и потврда поступиће се по тач. 2 и 4 овога члана.

21. На исправама о зајму које садрже и јемство, такса за јемство по Т.Бр. 39 таксене тарифе лепи се испод потписа главног дужника ове исправе, а ништи се тиме што ће се преко таксене марке у смислу тач. 6 овога члана написати текст обавезе јемца. Колико је јемаца толико пута ће се такса по Т.Бр. 39 овако лепити и ништити.

22. Такса за постављења самоуправних службеника, кад нема уговора, лепи се и ништи на самоме решењу о постављењу, а ако тога решења нема но је одлука о постављењу донета у одборској седници, такса

се лепи и ништи на нарочитоме реферату, по тач. 1 овога члана.

23. Такса за преписивање акта и докумената, без оверења по Т.Бр. 12 таксене тарифе лепи се и ништи по тач. 1 овога члана на молби којом је тражен препис, а ако се врши и потврда онда се такса за преписивање лепи, заједно са таксом за потврду, на препису и ништи по тачки 1 овога члана.

24. У случају кад се власти подноси на потврду преписане извесне исправе или писмена, мора се власт претходно уверити је ли оригинална исправа или писмено снабдевано прописном таксом, и је ли ова прописно прилепљена и поништена. Тек кад се увери о исправности таксирања, извршиће потврду и у потврди означити да је оригинална исправа или писмено прописно таксирано. Ако је пак случај да, на основу закона, оригинал није таксиран, означити то у потврди као и разлог нетаксирања. Ако је пак оригинал подлежао такси, а није таксиран поступиће се по закону и казнити подносилац. Извиђања и казне изричу све државне власти, код којих се такве исправе поднесу, у смислу тач. 3 члана 61 закона о таксама.

25. Кад се по Т.Бр. 43 таксене тарифе, потврђују више примерака исправа једне садржине, те само један примерак подлежи такси из Т.Бр. 43, а остали по 0,50 динара, мора се на примерцима који имају таксу од 0,50 динара ставити у потврди текст прописан тач. 4 овога члана и означити колика је такса наплаћена за потврду првога примерка, код кога се тај први примерак налази и да је примерак на који се све ово ставља други, трећи и т. д. по реду. Одговорни чиновник који по томе не поступи казниће се по тач. 8 члана 56 закона о таксама.

26. Све повремене таксе лепе се на дотичним одобрењима, допуштењима и др. (тач. 8 члана 52 овога правилника) и ниште по тач. 1 и 2 овога члана.

27. Таксена марка на шпицу карата лепи се на завијутку и поништава по пропису тач. 2 члана 192 овога правилника. На доминама се лепи марка на месту где се кутија мора отворити, тако да се приликом

отварања марка мора поцепати, а поништава се печатом царинарнице. Жигосање карата и домина врши се по пропису члана 192 овога правилника.

28. На исправе, које власти на захтев приватних издају, и на које се могу лепити таксене марке, као : одобрења, допуштења, дозволе и т. д., одговарајућа такса лепи се изнад текста дотичног писмена и ништи по тач. 1 овога члана.

29. Поништавање таксених хартија врши се употребом хартије и утиснута такса на њима не ништи се. Кад оваква писмена дођу пред власт, преко утиснуте марке ставиће се само регистарски жиг у смислу тач. 8 и 9 члана 31 овога правилника.

30. Приватна лица не смеју на молбама, жалбама и т. д., које подносе властима, сами поништавати марке, јер ће се иначе сматрати да таксу ни су платили.

31. Све државне и самоуправне власти : окружни и срески одбори и општине политичке и вероисповедне, дужне су најдаље за тридесет дана од дана обнародовања овога правилника набавити потребну справу (зумбу) за поништавање марака и регистарски жиг поменути у тач. 1 овога члана, у противном представници њихови подлеже казни према тач. 8 члана 56 закона о таксама од 10 до 100 динара у корист државне касе. Регистарски жиг у остављеном року имају набавити и акционарска и осигуравајућа друштва.

Члан 14.

Употреба таксених вредности.

1. У свима случајевима где је овим правилником прописана употреба таксених марака, допуштено је место њих употребити и таксене хартије, или и једно и друго у исти мах у случају тач. 7 члана 38 овога правилника.

2. У случајевима где је законом, или тач. 2 члана 40 овога правилника или иначе прописана искључива употреба таксене хартије не могу се употребити таксене марке, осем случаја кад се није могла набавити таксена хартија.

3. Кад се на таксној хартији употребљеној по тач. 1 овога члана за исправе издане у приватном са-

обраћају без суделовања власти, долепљује и таксена марка, мора се ова долепљена марка поништити по прописима члана 13 овога правилника, иначе ако се то не учини сматраће се да такса није довољно или никако плаћена.

Члан 15.

Поступак са ни-
како или недо-
вољно таксираним писменом

1. Никакво писмено које није снабдевано довољном таксом ниједна власт не може непосредно примити.

2. Незадовољства и жалбе на одлуке административних, судских (грађанских, војних и духовних) и општинских власти, ако нису снабдевене прописном таксом остављају се у акте.

3. Писмена без икакве таксе, као и писмена која подлеже плаћању таксе од 0.50 динара и веће таксе а снабдевена мањом таксом од 0.50 динара, остављају се такође у акте.

4. Она писмена, која подлеже плаћању мање таксе од 0.50 дин., а на која није никаква или довољна такса прилепљена (на прилогу на пр. није прилепљена таксена марка од 0.20 динара по Т.Бр. 2, већ мања) сматраће се да не постоје.

5. Тако исто остављају се у акте и писмена на којима је потписано више лица, која не сачињавају једну заинтересовану страну у смислу члана 4 закона о таксама и тач. 2 члана 4 овога правилника, ако прописна такса за свако лице није положена.

6. Ако на писменима није плаћена никаква такса или је плаћена мања од 0.50 динара, а имају прилога на којима има довољно таксе, таква се писмена остављају у акте.

7. Ако се на какво писмено прилепи таксена марка чија је емисија повучена из саобраћаја или за писмена употреби таксена хартија повучена из саобраћаја, сматраће се да такса није плаћена и такво писмено оставиће се у акте. За писмена са таксеном вредности старе емисије, која се писмена пошти предаду пре но што је таксена вредност престала важити, па стигне власти у времену кад је дотична таксена

марка или хартија престала важити, не важи овај пропис, пошто се сматра (у колико се тиче таксених вредности) да је писмено предато власти у времену кад је још важила стара емисија.

8. Да би се знало ко носи одговорност за пријем непосредно предатих или послатих писмена са недољном или никаквом таксом, или за пријем писмена са неисправном марком или таксеном хартијом, мора се у сваком надлештву писменом наредбом одредити један указни чиновник, који ће вршити пријем писмена упућених поштом или лично предатих.

9. Одређени чиновник дужан је на полеђини писмена увек означити на који је начин предато писмено: поштом или лично, да ли је марка или таксена хартија прописна и исправна и да ли је такса довољна, па то све потписати.

10. Чиновник, који писмено, које би по овоме члану требало оставити у акте, узме у рад, казниће се по тачки 1 члана 55 закона о таксама, а ако по таквом писмену тражи доплату таксе по члану 50 закона о таксама, казниће се по тач. 8 члана 56 закона о таксама, а неумесно накнадно наплаћена такса заједно са таксом за опомену вратиће се потписнику писмена. Потписник писмена не може се овом неправилношћу користити и због накнадно положене таксе тражити, да се по његовом недољном или никако нетаксираном писмену ма шта предузима.

11. Када се какво писмено са недољном или никаквом таксом упуту преко општинскога суда, школског одбора, среског или окружног одбора, па ови по њему немају шта да раде, но га достављају државној власти као надлежној, органи самоуправних власти као и школски одбори не носе никакву одговорност због немања таксе. Међутим као дан пријема писмена сматраће се дан пријема писмена код државне власти, која ће потом поступити као да јој је непосредно упућено.

12. У случајевима у којима су по закону општински судови дужни подносити државним властима по званичној дужности прописане извештаје, као што је

на пр. случај из члана 72 под В. Ш закона о устројству војске и други слични, па у тој прилици приватно лице такву ствар саопшти представком без таксе општинскоме суду, а овај то саопштење доставља државној власти, нема таксене одговорности до општинских органа, јер таква писмена у томе случају не подлеже такси.

13. Писма појединих лица или фирми са стране, која ови у трговачким односима упућују појединим државним надлештвима, неће се оставити у акте у случају да подлеже такси, но се дотична лица или фирме имају обавестити било непосредно било преко заступника колику таксу имају да положе да би се по томе њиховоме писму могло урадити даље шта треба; дотле пак по томе се писму неће ништа радити.

Члан 16.

Накнадно полагање општинске таксе. Кад лице, које је општинском суду послало поштом своју представку, тужбу или које друго тражење без таксе, накнадно, у року од три дана, жели да положи неплаћену таксу, ова ће му се примити само по нарочито устројеноме реферату, који се мора завести у деловодни протокол. За овај реферат наплатиће општински суд таксу од 0.20 динара по Т.Бр. 333 таксене тарифе, па ће га здружити са дотичним нетаксираним писменом и потом поступити по закону.

Члан 17.

Досуђивање таксе од криве стране. 1. У споровима грађанским, кривичним, административним и брачним, све таксе, које је једна страна положила при решавању и суђењу предмета, стављају се на терет криве стране, ако је парница у потпуности на штету њену пресуђена, односно решена.

2. У случају кад је свака страна по нешто од свога тражења изгубила, оставља се суду да сразмеран део таксе према величини добивенога тражења досуди од противне стране.

3. Дужност накнаде таксе односи се како на ону таксу коју је једна страна у вођењу спора пред првостепеним и вишим властима положила, тако и на ону, која је код других власти положена ради прибављања доказа употребљених у спору.

4. Таксе положене за одлагања рочишта према Т.Бр. 188 таксене тарифе, као и повишена такса, ни у ком случају не стављају се на терет криве стране, већ их сноси она страна, која их је платила.

5. Прописи тач. 1, 2 и 3 овога члана важе и иза случајеве из члана 9 закона о таксама.

Члан 18.

Почек за плаћање таксе 1. Почек за полагање таксе може бити искључиво у грађанским парницама за таксе из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе, и то за суму и на начин прописан чланом 18 закона о таксама.

2. Да је тужиоцу немогуће положити унапред целу таксу утврђује се уверењем општинскога суда, из кога ће се видети да је тужиочево имовно и привредно стање у томе времену тако да није у могућности платити таксу у Н. динара

3. Почек за полагање таксе може се тражити само при подношају тужбе.

4. Приликом тражења почeka полагаје се и такса за решење у 2 динара према Т.Бр. 5 таксене тарифе.

5. Када суд донесе одлуку да се почек одобри, позваће молиоца да у року од пет дана положи годишњи интерес 6⁰/₀ у таксеним маркама на суму одобренога почeka за полагање таксе.

6. Положене марке на име интереса лепе се на акту о одобреном почeku и преко њих се пре поништавања, које се врши по тач. 2 члана 13 овога правилника, исписује реч »интерес«.

7. Кад је тужиоцу одобрен почек, а парница се продужава више од једне године, суд је дужан позвати тужиоца, да по истеку сваке године за коју је унапред положен интерес, у року за десет дана, положи нов једногодишњи интерес унапред у таксеним маркама, које ће се прилепити и поништити на реферату којим

се констатује да је протекла једна година вођења парнице и потреба за полагање новог интереса. Све док тужилац не положи овај нов интерес неће се по тужби ништа даље радити.

8. Чиновник који пропусти да наплати интерес за нову наступајућу годину, казниће се по тач. 3 члана 55 закона о таксама.

9. Ако се парница сврши у току које од идућих година и кредитована такса наплати, тужилац има права на повраћај више положене таксе на име интереса од дана исплате кредитоване таксе у смислу члана 63 закона о таксама.

10. У случају одустанка од тужбе, обрачунаће се тужиоцу интерес до дана одустанка од тужбе, ако се обрати за повраћај више положене таксе на име интереса. Положена половина спорне таксе неће му се вратити (2 напомена уз Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе).

11. Сваки одобрени почек заводи се у регистар по тач. 17 члана 31 овога правилника.

Члан 19.

Продуживање уговора 1. Продужење уговора закључених за одређено време подлеже плаћању нове таксе, јер се сматра да је закључен нов уговор.

2. Уговор се може продужити изречно или прећутно.

3. Изречно се продужава уговор писмено и усмено, а прећутно онда кад странке не предузму никакву радњу да правни однос створен између њих тим уговором престане.

4. Такса за писмено продужење уговора лепа се и ништи по одговарајућем пропису члана 13 овога правилника на писмену, без обзира на то да ли се продужење уговора утврђује састављањем засебног писмена или се продужење уговора закључује на писмену ранијег уговора.

5. Такса за усмено и прећутно продужење писменог уговора лепа се на писмену о саставу уговора испод текста на начин предвиђен у одговарајућем пропису члана 13 овога правилника.

6. Полагање накнадне нове таксе за продужење уговора не зависи од тога да ли је раније закључени уговор потврђен или не.

7. За измене у закљученом уговору о месту плаћања или извршења уговора у опште, као и за измену у погледу стопе интереса, ако је уговор о зајму, плаћа се такса од 1. — динара, у свима другим случајевима свака друга измена сматра се као нов уговор и подлежи плаћању нове таксе.

Члан 20.

Прорачун за наплату таксе 1. Такса одређена тарифом за једине врсте уговора наплаћује се на целокупну вредност уговора с обзиром на време трајања његовог. Тако вредност уговора о вишегодишњем закупу, служби, издржавању и т. д. налази се кад се вредност накнаде за одређени период времена помножи онолико пута колико таквих периода времена уговор садржи. Ако се на пр. какво добро издаје под трогодишњи закуп по 1000 динара годишње, вредност уговора је 3000 динара, и на ову се суму такса плаћа.

2. При томе одређивању вредности уговора, ако је уговор закључен за дужи рок од 10 година или за неизвесно време, вредност његова рачуна се по прописима члана 20 закона о таксама.

Члан 21.

Заснивање више послова једном исправом Кад се једном исправом заснивају послова једном у исто време више правних послова разних врста, од којих сваки засебно подлежи нарочитој такси, као на пр. уговор о продаји и закупу, или о продаји и зајму и томе слично, наплатиће се посебна такса и за један и за други правни посао.

Члан 22.

Наплата таксе код куповина и продаја 1. Наплата таксе код куповина и продаја јавном лицитацијом бива по свршеној куповини или продаји, било да је врши државна власт или каква јавна установа (хипотекарна

банка, новчани завод и т. д.), а из суме добивене од купљеног или продатог добра.

2. Када државна власт врши продају по тражбини државној за наплату кривичних трошкова, пореза, такса и друго, наплатиће се такса из Т.Б.р 79 и 81 таксене тарифе.

3. Такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе за три оглашавања наплатиће се у 15 динара, без обзира на то за чији се рачун продаја врши. Кад се пак не врши оглашавање преко »Српских Новина« но само објавом у месту, наплатиће се такса из Т.Бр. 75 таксене тарифе.

4. Такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе за оглашавања продаја, које државна власт врши по званичној дужности у случајевима из тач. 2 овога члана, полага се унапред државној штампарији из кредита државним буџетом расхода предвиђеног на плаћање изгубљених парница. У томе ће се циљу извршне власти приликом пошљања огласа Управи Државне Штампарије обрађати у исто време Државном Правобраниоцу са молбом да се, за штампање огласа (који ће приложити у препису уз тумолбу) у »Српским Новинама«, пошље Управи Државне Штампарије 15. — динара у непоништеним таксеним маркама.

5. За огласе којима државне власти обзнањују куповину извесних предмета или продају својих сопствених ствари, неплаћа се такса из Т.Бр. 332 таксене тарифе.

6. У случајевима кад се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране, наплаћује се поред таксе из Т.Бр. 75, 79, и 81 под а) још и такса из Т.Бр. 267 таксене тарифе, а ако је потребно и такса из Т.Бр. 332 у коме се случају не плаћа такса из Т.Бр. 75 таксене тарифе.

7. Код свих других писмених куповина и продаја такса ће се наплатити према уговорној вредности између купца и продавца по Т.Бр. 12 таксене тарифе, изузев случаја из 2 напомене уз исти тарифни број и Т.Бр. 13 таксене тарифе.

8. Када држава врши продају својих ствари неће се наплаћивати никаква такса с обзиром на тач. 1 члана 6 овога правилника.

Члан 23.

Процена 1. У споровима где се такса плаћа по вредности вредности, парничне стране дужне су вредност спорнога предмета тачно и истинито означити.

2. Када противна страна изјави да јој је вредност спорнога предмета непозната, или да је тужилачка страна ову вредност неистинито пријавила, или најзад, и ако противна страна призна вредност спорнога предмета или права, али сам суд посумња у истинитост представљене вредности, наредиће да се вредност спорне ствари или права утврди путем вештака по прописима грађанско-судског поступка, и таксу на ову утврђену вредност ако је већа наплатити.

3. Ако се вештачење има да изврши у месту у коме се налази суд, онда овај непосредно одређује вештачење.

4. Ако се вештачење има да изврши ван места седишта суда, онда ће се вештачење наредити преко среског или градског судије, а где овога нема преко пореског одељења.

5. Накнаду трошкова око процене сноси приватно лице само у случају ако је вредност нетачно пријављена, у противном трошкове плаћа државна каса.

Члан 24

Одређивање вредности за наплату наследне таксе 1. Одређивање вредности имаовине ради наплате наследне таксе вршиће се следеће таксе овако:

а) кад је заоставштина непокретност, као вредност узмеће се куповна вредност ако је непокретност купљена на три године пре смрти завештаоца, у противном њена саобраћајна вредност по процени у смислу тач. 2 члана 23 овога Правилника; или ако је задужена у Управи Фондова онда процењена вредност од стране управних проценилаца ако процена није старија од пет година, у противном по процени у смислу тачке 2 члана 23 овога правилника. У ову вредност мора се још урачунати и кирија прим-

љена од дана смрти умрлога па до пријема наслеђа;

б) кад је заоставштина радња трговца или занатлије процена ће се вршити у смислу тач. 2 члана 23 овога правилника. У ову вредност рачунаће се и сва потраживања радње с обзиром на неизвесност и несигурност појединих потраживања;

в) кад је заоставштина у задужницама у опште и хартијама од вредности, процена вредности вршиће се по берзанској вредности, ако се котирају на нашој односно страниј (ако је страна хартија) берзи, у противном узете се њихове вредности по процени у смислу тач. 2 члана 23 овога правилника. У ову вредност урачунаће се и непримљена камата до дана пријема наслеђа.

2. Тек од овако одређене вредности имаовине одбиће се дугови завештаоца, који постоје на заоставштини под а), б), в) и менични дугови од пре три месеца. Као дугови неће се признати она сума коју завешталац означи у тестаменту да дугује наследнику или његовом најближем крвном сроднику.

3. Пре наплате таксе одбиће се још од наслеђене вредности трошкови око лечења умрлога, судски трошкови око регулације наследне масе и око спора вођеног за масу.

4. Без обзира на целокупан износ и вредност наслеђа, наследна такса прорачунаће се и наплаћивати од појединих учесника у наследству, само на дотичну вредност дела наследства који поједини учесник прими, а према дотичној стопи одређеној у табlici и с обзиром на степен сродства са умрлим.

5. У случају кад завешталац поједином наследнику опрашта извесну дужну суму, наследна такса наплатиће се од дотичнога лица на суму опроштенога дуга, пошто се има сматрати да му је завешталац ту суму даривао.

6. Кад завешталац оставља појединим наследницима извесну имаовину или суму под условом да су

они са њихове стране дужни поднети извесне терете који собом повлаче извесне издатке, процениће се ови терети просечном сумом и одбити од наслеђа па тек онда такса наплатити.

7. Странци се могу ослободити плаћања наследне таксе само у случају ако од надлежног Министарства своје земље поднесу уверење, да и наши поданици не плаћају ову таксу тамо по прописима њихових закона. Ово уверење мора бити оверено од нашег тамошњег посланства, а у Србији преведено и потврђено код Министарства Иностраних Дела по § 187 грађ. суд. поступка.

8. Процена вредности целокупне имаовине задруге, ради наплате наследне таксе на један део имаовине, врши се у смислу тач. 2 члана 23 овога правилника.

9. Наплата наследне таксе има да се изврши одмах чим се расправи питање о наслеђу, а пре но што се донесе решење о предаји наслеђа пунолетним наследницима и без обзира што, може бити, извесни наследници због непунолства не могу свој део изузети.

Члан 25.

Прорачун таксе

1. Ради прорачуна таксе за уживања ће наслеђа или легата, дужан је уживалац за доказ својих година старости поднети извод из протокола рођених, ако тога нема онда извод из протокола венчаних на основу кога ће се с обзиром на § 69 под б грађанског законика и дана венчања пронаћи године старости; ако ни тога нема онда извод рођених или венчаних првога детета; даље, школско сведочанство, извод из пописне књиге, сведоџба лекара и најзад уверење од најмање два лица издата пред судом или полицијском влашћу. Од поменутих доказа подносиће се следећи само ако предходних нема, што ће се увек уверењем утврдити.

2. У случајевима где је један део наслеђа или легата оптерећен уживањем, а други се издаје наследнику, има се за прорачун и наплату таксе на део који припада наследнику узети стопа која одговара цело-

купној вредности наслеђене имаовине, без обзира што наследник не прима одмах целокупну имаовину, па према тој стопи наплатити остатак таксе од наследника на део примљенога наследства.

3. У случају кад жена мужевљево имање ужива само за извесно време, она не плаћа наследну таксу ако је вредност тога имања мања од 20.000 динара.

Члан 26.

Предходни послови око наплате ти, по закону или путем завештања, наследне таксе без обзира на то дали се имаовина преноси у својину или на уживање, подлежи плаћању таксе из Т.Бр. 23 таксене тарифе с обзиром на члан 25 закона о таксама и члан 25 овога правилника.

2. Овакви преноси имаовине, који се исправљају код првостепених судова, плаћају таксу код суда који исправља заоставштину.

3. У оним случајевима где се попис имања или образовање масе не мора вршити, наследници су дужни, ради наплате таксе, поднети, у року од три месеца од дана смрти умрлога, пријаву пореском одељењу о имаовини која у својину или на уживање њима прелази, где се и такса прорачунава и плаћа. У случају кад се тестаментални или законски наследник одрече наследства, ову пријаву дужан је и доцније позвани наследник поднети у прописаноме року од дана када је изјавио да се наследства прима.

4. О смрти свакога лица, без обзира да ли је ово лице оставило ма какво наслеђе или не, месни свештеник дужан је у року предвиђеном чланом 26 закона о таксама извести општински суд места где је лице умрло, са подацима који се излажу у изводу из протокола умрлих.

5. Ову дужност подношења извештаја имају и свештеници свих вероисповеди односно они који воде протоколе умрлих.

6. Општински суд дужан је, чим прими извештај о смрти извеснога лица, одмах отићи у стан умрлога лица, па ако је дотично лице по смрти оставило ма

какво било покретно било непокретно имање, извести, у року предвиђеном чланом 26 закона о таксама, о томе надлежнога судију неспорних дела и пореско одељење, означујући у извештају и имена најближих сродника, ако је умрло лице из места дотичне општине.

7. Ако умрло лице није из места општине где га је смрт задесила, општински суд извештава (означујући у извештају имена најближих сродника) општински суд умрлога лица, који је затим дужан у року за осам дана од дана пријема овога извештаја извести надлежнога судију неспорних дела и пореско одељење.

8. Пријаву по тач. 3 овога члана подносе сви наследници заједнички или посебице, како им је zgodније, оном пореском одељењу у чијем је кругу било седиште умрлога, без обзира да ли се све покретно или непокретно имање налази у кругу тога одељења.

9. У пријави се мора означити:

- а) име и презиме, занимање и место становања умрлога;
- б) дан смрти његове;
- в) име и презиме свакога наследника, легатора и у опште лица која примају ма у ком облику својину или уживање имаовине покојникове;
- г.) однос сродства између умрлога и лица именованих под в);
- д.) место становања ових лица;
- ђ.) списак покретних и непокретних ствари, које се у својину или на чување добијају (за непокретности и врсту њихову: њива, ливада, забран и т. д., место где се налазе, опис граница по величини и суседима, површину њихову);
- е.) вредност сваке покретне или непокретне ствари;
- ж.) време трајања уживања;
- з.) дугови умрлога;
- и.) терети; и
- ј.) трошкови.

10. Пореско одељење, пошто прими пријаву, дужно је здружити је с извештајем о смрти умрлога, примљеног од општинског суда, па ако посумња у означену

вредност наредити вештачење по петоме ставу члана 26 закона о таксама, у противном дужно је у року од десет дана донети решење о плаћању наследне таксе према вредности имања и степену средства.

11. Ако пореско одељење прими процену имања као исправну, али надлежни неспорни судија нађе да процена није тачна, што је одељење може бити пропустило ценити извесне објекте или и иначе, неспорни судија може вратити процену одељењу са примедбама и захтевати, да одељење изврши нову процену с обзиром на те примедбе. Пореско одељење дужно је према примедбама извршити нову процену.

12. У случајевима где пореско одељење није у стању тачно одредити степен средства ради наплате таксе, обратиће се за потребно обавештење судији за неспорна дела суда његове надлежности.

13. Решење о плаћању наследне таксе пореско одељење најдаље у року од пет дана доставља лицима означеним у тач. 9 под в) овога члана преко надлежног општинског суда, који је дужан решење предати најдаље за осам дана од дана пријема.

14. Ако се које од ових лица у омеру руку од осам дана не би налазило у општини ма са којих узрока, општински суд предаће решење најближој родбини, а ако га ни она неће да прими, прилепиће га на општинску судницу и на реверсу означити кога је дана ово извршено, па реверс одмах вратити пореском одељењу. Решење ово остаће на табли суднице прилепљено тридесет дана.

15. Од дана предаје решења иди лепљења на судницу наследник или друго лице из тач. 9 под в) овога члана, дужно је за тридесет дана исплатити наследну таксу, а после тога рока наплата ће се извршити егзекутивним путем. Полагање односно наплата таксе врши се по члану 28 овога правилника,

16. За неиспуњење овде прописаног поступка државни и општински органи казниће се новчано од 10—до 100.— динара по члану 56 закона о таксама.

17. Наследници и уживаоци који у року од три месеца од дана смрти умрлога не поднесу пријаву за

плаћање таксе, платиће двоструку таксу коју би имали платити да су пријаву на време поднели.

18. Али у случајевима да извесно лице умре на страни или га нестане, овај рок од три месеца рачунаће се од дана када су наследници за смрт сазнали односно од дана кад је лице оглашено за нестало.

19. У случајевима када општински суд због непредвиђених препрека, није у могућности да по пропису четвртога става члана 26 закона о таксама у року од тридесет дана достави списак пописа са проценом, може судија неспорних дела по образложеној представи општинског суда овоме продужити рок за доставу овога пописа још за тридесет дана.

20. У случајевима када полицијска или друга власт по надлежности врши увиђаје због смрти каквог лица и печећење стана његовог, дужна је и она одмах известити општински суд о томе, како би овај могао поступити по члану 26 закона о таксама.

Члан 27.

Кажњавање Ако судија неспорних дела није, у неспорних року прописаном чланом 27 закона о таксима судија сама, донео решење о наследној такси, а за то нема законског оправдања, председник суда односно Миинистарство Правде дужно је о томе одмах обавестити Министра Финансија, који затим поступа по члану 56 закона о таксама.

Члан 28.

Егзекутивна наплата наследне таксе 1. Егзекутивну наплату досуђене наследне таксе, према тач. 15 члана 26 овога правилника, дужан је срески или градски судија, а где овога нема пореско одељење, извршити по прописима за егзекутивну наплату пореза најдаље за шест месеца од последњег дана кад је таксу требало положити, са 6% интереса.

2. Интерес на доцније положену или егзекутивно наплаћену наследну таксу тече од протеклог тридесетодневног рока.

3. Ако наследник или уживалац после прописаног рока, а пре извршене продаје одређене за егзекутивну наплату таксе, сам предстане у намери да положи наследну таксу, ова ће му се примити и тада наплатити и 6% интереса од протеклог тридесетодневног рока до тога дана.

4. Ако се наплата наследне таксе врши егзекутивним путем интерес ће се наплатити до наплате наследне таксе из продатог имања.

5. Надлежни чиновник који има да изврши егзекутивну наплату ове таксе, неће бити одговоран по тач. 5 члана 56 закона о таксама, ако ова такса због непредвиђених узрока не уђе у државну касу за шест месеца, само ако је попис и продају извршио у томе року.

6. Наследна такса лепи се на саслушању, ако је наследник сам полаже, односно на реферату, ако се егзекутивно наплаћује, а ништи се на начин предвиђен тач. 13 члана 13 овога правилника, Пре поништавања марака написаће се преко њих реч »наследник«, док не буду израђене нарочите таксене марке са оваквим штампаним натписом, а кад овакве марке буду израђене смеју се само такве марке употребити за плаћање наследне таксе, Ове марке набављају се непосредно или од надлежства која продају таксене марке и таксене хартије (окожне благајнице, монополска стоваришта и пореска одељења) или из депоа Управе Државних Монопола. Када извршилац набавља таксене марке мора поступити по тач. 10 и 11 члана 10 овога правилника.

7. Такса на име интереса, као и казнена такса за наслеђе, у случају члана 26 закона о таксама, наплаћује се такође у таксеним маркама за наслеђе, само што ће се још преко марака пре поништаја исписати реч »интерес« односно »казнена«. Ова такса лепи се одвојено на истом акту где и наследна такса

8. Кад год се од градоког или средског судије или пореског одељења тражи егзекутивна наплата наследне таксе, увек ће се означити је ли протекао и од када

тридесетодневни рок како би извршна власт могла наплатити и интерес на доцније наплаћену таксу.

Члан 29.

1. У исправама које се властима подносе на потврду, и за које се такса наплаћује по вредности, интересоване стране дужне су вредност права или ствари истинито представити.

2. Кад власт посумња да је означена вредност у исправи истинита, наредиће, после стављене потврде да надлежни средски или градски судија, а где овога нема пореско одељење, изврши процену и даље поступити по пропису члана 29 закона о таксама.

3. Овако ће се исто поступити и онда кад се пре или после стављене потврде, од приватнога лица поткаже неистинитост пријављене вредности, у коме ће се случају, ако има места наплати двоструке таксе, потказивачу издати, по подмирењу редовне таксе, поливина више наплаћене таксе, ако је награду тражио приликом потказа.

Члан 30.

1. Наплата свих такса досуђених по закону о таксама пресудама или решењима разних власти у корист државне касе, која су се до 1 маја 1911 године, као дана ступања у живот новог закона затекле на извршењу код полицијске власти, као и наплата таксе по пресудама и решењима свију власти после 1 маја, прелази на пореска одељења до установљења средских и градских судова, а кад се и где се установе средски и градски судови, наплату таксе по пресудама и решењима првостепених судова према § 10 одељак II тач. 2 закона о средским и градским судовима, вршиће ови судови, а пореска одељења вршиће наплату таксе по пресудама и решењима свих осталих власти.

2. Ако се пресудама или решењима донетих на основу других специјалних закона, досуђује узгредно

и такса по закону о таксама, наплату ове таксе врши она власт која је и за извршење пресуде или решења надлежна.

3. Ради контроле да се такса на време наплаћује, сва надлештва која имају да наплате ма какву таксу било по тач. 1 или тач. 2 овога члана, уводиће ове налоге у одговарајуће рубрике свога регистра.

Тако :

- а) у рубрику XXVI уписује се дан, месец и година пријема налога за наплату таксе;
 - б) у рубрику XXVII уписује се број деловодног протокола надлештва које има таксу да наплати;
 - в) у рубрику XXVIII уписује се назив надлештва које тражи наплату;
 - г) у рубрику XXIX уписује се име лица од кога треба таксу наплатити;
 - д) у рубрику XXX уписује се целокупна сума таксе коју треба наплатити, без обзира је ли то такса из једнога или више тарифних бројева;
 - ђ) у рубрику XXXI уписује се дан, месец и година кад је такса наплаћена; и
 - е) у рубрику XXXII уписује се дан, месец и година кад је наплаћена такса послата власти, која је наплату тражила.
4. Старешине, односно од њих одређени чиновници, морају водити рачуна да се сваки налог за наплату таксе заведе у регистар у одређени одељак за наплату таксе, да се такса у закону року наплати и одмах пошаље надлежној власти и да све то на време и тачно означи у одређене рубрике регистра.

5. Сви државни органи дужни су у року од 30 дана од дана кад наступи могућност за наплату таксе, писати надлежним властима за наплату таксе, и ове су дужне досуђену таксу наплатити најдаље за шест месеца од пријема налога, иначе и једни и други подлеже казни од 10.— до 100.— динара по тач. 5 члана 56 закона о таксама. Прописи тач. 5 члана 28 овога правилника важе и овде.

6. Ненаплаћене таксе у току једне године преносиће се у регистар за идућу годину по истоме прошлогодишњем реду.

Члан 31.

Регистровање наплаћене таксе 1. Ради надзора о правилној наплати такса, као и ради прибирања потребних статистичких података, све државне власти дужне су водити регистар такса како наплаћених тако и оних које треба наплатити.

2. Овај регистар водиће и самоуправне власти, почасни конзули, акционарска и осигуравајућа друштва и вероисповедне општине, који за државу наплаћују таксу.

3. Код надлештава водиће се таксени регистар упоредо са деловодним протоколом.

4. Сви акти који се једнога дана приме у надлештву а снабдени су таксом, морају се под тим истим даном завести у таксени регистар, без обзира је ли такса прилепљена или утиснута штампом. Пре завођења треба имати у виду прописе тач. 9 овога члана.

5. У таксени регистар надлештва не заводи се такса плаћена у приватноме саобраћају без посредовања власти, која је на исправама утиснута или залепљена и поништена, као и она која се лепи и ништи код власти по тач. 7 члана 13 овога правилника и она из тач. 1 члана 34 и другог одељка тач. 2 члана 40 овога правилника.

6. Али ако по таквим исправама у своје време није наплаћена никаква или довољна такса, па се таква исправа појави пред власт и власт наплати редовну и казнену таксу, заводиће се у регистар и ова наднадно наплаћена редовна и казнена такса

7. У регистар заводиће се и такса, која се лепи и ништи на меницама за веће вредности од 10.000 динара.

8. Као знак и контрола да је такса, која се налази на актима, уведена у таксени регистар, мора се преко дотичне марке ставити регистарски жиг којим се означава да је та такса регистрована, под којим бројем регистра, кога дана и у коме надлештву, овако :

РЕГИСТРОВАНО

под Бр.

191... год.

у Начелству Округа Нишког
Ниш

9. Писмена снабвена таксом заводе се у регистар онога надлештва на која су упућена (жалбе, незадовољства и т. д.), а не где су примљена и где се само врши поништавање по тач. 7 члана 13 овога правилника. У случајевима из тач. 5, 6 и 7 члана 1 овога правилника, регистроваће се такса по примљеноме телеграму и на ње се ставити регистарски жиг и то у надлештву коме је телеграм упућен. На маркама реферата, кад овај стигне у упућено надлештво ставиће се само регистарски жиг са истим бројем под којим је телеграм регистрован. Телеграфске станице неће ову таксу регистровати.

10. При наплати таксе код контроле мера за таксу из Т.Бр. 274 таксене тарифе треба на свакој молби, а код пореских одељења за таксу из Т.Бр. 101 таксене тарифе треба на самом акту, дописати испод утиснутог регистарског жига још и словима количину положене таксе.

11. Све власти које су по пресуди, решењу или иначе захтевале наплату таксе од пореских одељења, средских или градских судова или од надлештва надлежних за наплату по тач. 2 члана 30 овога правилника, дужне су извести Министра Финансија за сваки случај кад им пореска одељења, средски или градски судови или друга која надлештва, у року од шест месеца, с обзиром на тач. 5 члана 28 овога правилника, не пошаљу наплаћену таксу, или уверење да се такса услед немања покретног и непокретног имања и покушаном егзекуцијом није могла наплатити.

12. За вођење регистра мора се у свакоме државном или самоуправном надлештву, као и у акционарском и осигуравајућем друштву, одредити писменом наредбом једно лице.

13. Старешине надлештава у опште или друштва, односно њихови заступници, овераваће свакога дана таксени регистар, пошто се претходно изведе рекапитулација наплаћених такса. На пр.:

По Т Бр. 1	наплаћено	дин.
» » 2	»	»
» » 3	»	»
» » 4	»	»
» » Н.	»	»
Повишене таксе	»	»
Казнене	»	»
Интересне	»	»

1 — VII — 1914 г.

у Н.

Оверава,
Н. Н.

14. За случај ако старешине буду привремено или услед великога посла стално спречене да контролишу исправност протоколисте у вођењу регистра и да врше оверавање, могу писменом наредбом одредити себи заступника за тај посао.

15. Старешине надлештава и друштва, односно њихови заступници, и лица која воде регистар такса казниће се према тач. 7 члана 56 закона о таксама новчано од 10 до 100 динара, ако се немарљиво или никако не води регистар такса.

16. Таксени регистар надлештава, која уводе положену таксу, која траже од других власти наплату и којима се налаже наплата, има ове рубрике:

I текући број, који тече од 1. јануара до 31. децембра;

II дан увођења у регистар;

III број деловодног протокола под којим је заведен акт на коме је такса;

IV врста писмена или правног посла;

V износ вредности правног посла по којој треба таксу прорачунати и платити;

VI означање да ли је довољно или недовољно таксе;

- VII означeње због чега нема довољно таксе, на пр.: мање положено, почек и т. д.;
- VIII из кога је таксенога броја положена такса; али ако се у исти мах поднесе акт са таксом из различитог броја, на пр.: молба са прилогом, молба са таксом за уверење, решење, одобрење, допуштење и т. д., онда се за сваку таксу из другог тарифнога броја узима засебна рубрика, ма да се све региструје под једним бројем;
- IX ако таксени број има одељке, онда означити »тач. а)« или »став II« и т. д.;
- X сума редовне и доплате редовне таксе;
- XI сума повишене таксе;
- XII сума казнене таксе;
- XIII сума интересне таксе у случајевима наплате наследне таксе или на кредитовану таксу;
- XIV број деловодног протокола под којим је тражена наплата таксе преко друге власти;
- XV по чијем је предмету тражена наплата;
- XVI датум кад је настала могућност за наплату таксе;
- XVII датум кад је тражена наплата;
- XVIII назив власти преко које је тражена наплата;
- XIX врста писмена или правнога посла по коме се наплата таксе тражи;
- XX сума таксе за коју се наплата тражи;
- XXI као и под рубриком VIII;
- XXII » » » » IX;
- XXIII датум кад је извршена наплата;
- XXIV у којој суми;
- XXV регистарски број под којим је ова наплаћена такса примљена и заведена;
- XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI и XXXII рубрика оне су, које се помињу у тачки 3 члана 30 овога правилника;
- XXXIII сума пропале таксе;
- XXXIV узрок због кога такса није наплаћена: немаштина или друго што; и

XXXV напомена.

17. Таксени регистар првостепених судова има исте рубрике као и регистар у преходној тачки осем рубрика XXVI до закључно XXXII на место којих има одељак за почек са овим рубрикама:

- а) број деловоднога протокола који носи ршење о одобреном почeku;
- б) име и презиме лица коме је дат почек;
- в) датум од кад важи одобрени почек;
- г) сума за коју је одобрен почек;
- д) датум до кога је дана закључно положен интерес; и
- е) сума положене интересне таксе;

18. Када та кредитована такса, као и она, за чију је наплату писано по рубрикама XIV до XXII, буде наплаћена, увешће се у регистар у рубрике XXIII, XXIV и XXV и у рубрику од I до XII.

19. Таксени регистар власти којој се не може упућивати налог за наплату има све рубрике општега регистра осем оних од XXVI до закључно XXXII.

20. Таксени регистар наших посланстава и конзулата на страни има само рубрике од I до закључно XIII, као и напомену.

21. Акционарска и осигуравајућа друштва воде таксени регистар о дневно наплаћеној такси који има ове рубрике:

- а) текући број,
- б) дан увођења у регистар,
- в) број деловоднога протокола или, где овога протокола немају, број књига или спискова или др. где је дотично писмено или исправа заведена.
- г) из кога тарифнога броја је плаћена такса,
- д) из кога одељка тога тарифнога броја;
- ђ) сума наплаћене таксе;
- е) напомена.

22. Ова друштва дужна су у овај регистар уводити све таксе прилепљене или утиснуте, које се плаћају за послове који се код њих обављају.

23. Код великих царинарница где се због царинске манипулације не заводи сваки акт у деловодни

протокол, водиће сваки цариник привремени дневни регистар у који ће уводити све акте који у току једнога дана њему до руке дођу, и у одређену рубрику на место броја деловоднога протокола стављаће »Ув. бр.«, »Изв. бр.«, »Зап. бр.«, »Тов. листа бр.«, »Сит. ув. бр.«, »стр. декл. бр.«, па тај привремени регистар при завршетку дневнога рада предавати регистратору ради развођења у стални регистар такса. Овај привремени регистар имаће рубрике од I-X. Код већих железничких станица поступиће се тако исто са товарним листовима.

24. Приликом месечнога закључка регистра извешће се такође пре оверења рекапитулација наплаће-них такса у смислу тач. 13 овога члана.

25. На основу ове месечне рекапитулације свака је власт дужна почетком свакога месеца, а најдаље до петог дана свакога месеца, послати Управи Државних Монопола извештај колико је у току минулога месеца код ње положено такса посебно из свакога тарифнога броја. И у случају ако није било никаквих такса, поднеће ипак извештај

26. Ово месечно подношење извештаја не важи за наша посланства и конзулате на страни, који ове извештаје имају да подносе тромесечно преко Министарства Иностранних Дела без обзира јесу ли што наплатили на име таксе или не.

27. Акционарска и осигуравајућа друштва подносе ове извештаје месечно и шаљу их, и то: она из Београда непосредно Управи Државних Монопола, остала предаваће те извештаје пореским одељењима, која их одмах шаљу Управи Државних Монопола, без обзира да ли је било наплате какве таксе или не.

28. Образац регистра штампа и као монополисани образац продаје Управа Државне Штампарије.

Члан 32.

Првенственост
1. Наплата таксе по пресудама и ре-наплате таксе шењима, изузев казнене таксе из члана 46 закона о таксама, врши се првенствено и егзекутивно, и она искључује све друге повериоце, као и

остала потраживања државна, као порез, новчане казне, болнички трошак и друго, те је према томе измењен и пропис § 334 кривичног судског поступка у колико се тиче првенства наплате таксе.

2. До дана ступања у живот закона о таксама, у наплатама трошкова по кривичним предметима, полицијске власти придржаваће се прописа § 334 кривич. суд. поступка.

3. Власти које егзекутивно наплаћују таксу врше ову наплату по прописима за егзекутивну наплату пореза.

4. У случају немогућности наплате покушаном егзекуцијом, акта егзекуције придружују се актима по којима је требало наплатити таксу.

5. Благочејање из тач. 4 а) 471 грађ. суд. поступка не важи за наплату таксе.

6. Егзекутивну наплату таксе не може задржати ни уверење о сиромаштву, сем наплате такса у случају из тач. 24 члана 5 овога правилника.

Члан 33.

Застарелост
1. Такса досуђена пресудом или ре-наплате таксе, шењем застарела по § 930 а грађ. зако-сем казнене ника за двадесет и четири године.

2. Као рад на наплати таксе, којим би се прекидала застарелост, не сматра се кад се на актима, по којима треба таксу наплатити, напише н. пр.: »зват 1.-VII-1914. год.«, »зват 15.-XII-1914. г.«, него у случају позивања лица за плаћање таксе мора надлежни чиновник, одмах чим позивар врати реверс о предатом позиву, рефератом констатовати, да је то лице звано да таксу положи, уз реферат приложити и реверс, реферат завести у деловодни протокол и потом придружити дотичноме предмету.

Члан 34.

Употреба таксе-них марака и хартија одгова-рајуће вредно-сти.

1. Кад извесно лице није у могућности да за плаћање таксе употреби таксене марке односно таксене хартије оне вредности колико износи такса

услед тога што марака или хартије од тих вредности није могло набавити код продаваца, дужно је предстати надлештву које врши продају марака, тамо се о томе саслушати и тражити, да му се на писмену, за које мора са тога разлога да употреби ситнију марку или таксену хартију мање вредности, означи, да је ситнија марка или таксена хартија употребљена због тога што марке односно таксене хартије одговарајуће вредности није могао добити код продаваца, сем случаја из тач. 7 под а члана 38 овога правилника.

2. Дотично надлештво дужно је завести ово саслушање (за које се не плаћа никаква такса) у деловодни протокол, и пошто се увери о истинитости навода овога лица, а и само нема таксених марака и хартија дотичне вредности, ставити на дотично писмено напомену:

»Код продавца у Н. (место) није било, — марака — таксених хартија — веће вредности, те је с тога ситнија употребљена.«

Бр. _____

191 г. (Потпис чиновника)

у Н.

3. Надлештва која могу оверавати да нема крупнијих таксених вредности јесу: у Београду Управа Државних Монопола; у варошима и варошицама власти које врше продају таксених вредности, као: окружна благајница, пореска одељења или монополска стоваришта, у селима општински судови и то само ако врше продају таксених вредности.

4. Писмена на неодговарајућој таксеној хартији, као и писмена са прилепљеним ситнијим таксеним маркама, а са којим писменима у времену њиховог издања није поступљено по прописима предходних тачака овога члана, немају никакве законске важности.

5. Прописи изложени у предходне четири тачке важе за таксу на исправама изданим у приватноме саобраћају без посредовања власти, као што су облигације, уговори и друго, као и за менице, које нису ес-конттоване или заложене код новчаних завода.

6. За таксу која се лично полаже код власти, као такса за тужбу, равне потврде, одобрења, уверења ит. д., чиновник или службеник, који прими и прилепи таксу противно прописима члана 34 закона о таксама, подлежи плаћању казне по тач. 8 члана 56 закона о таксама од 10 до 100 динара.

7. Ако се овако писмено упуту којој власти поштом, сматраће се да је плаћено само 0.50 динара, а за остатак таксе подносилац писмена позваће се по члану 50 закона о таксама, опоменом да је са повишеном таксом положи, сем случаја ако је жалба или незадовољство, које се остављају у акте.

8. Одредбе члана 34 закона о таксама о обавезној употреби таксене марке или хартије, које одговарају величини таксе, ступа на снагу тридесетог дана од дана кад Министар Финансија, на основу члана 71 закона о таксама, обзнани, да је настала могућност за примену ове законске одредбе.

О Таксеној Марки и Таксеној Хартији

Члан 35.

1. Сав рад око штампања таксе- **Израда и продаја** них марака и таксених хартија, **пре- таксених вредности** ма члану 7 закона о установљењу нових државних монопола, врши искључиво Управа Државних Монопола, која и врши продају таксених вредности, било непосредно, било преко других државних власти.

2. Никаква друга власт, ни правно или физичко лице, нема права да израђује ни марке сличне таксеним маркама или хартијама, без обзира на то да ли ове марке имају или не ма какве и колике вредности, пошто је израда и продаја таксених вредности искључиво право државе.

Члан 36.

Уређене државне Ближе одредбе о уређењу државне **не маркарнице** маркарнице о раду, помоћном особљу, односима, радном времену, платама и наградама тех-

ничком особљу, прописале Министар Финансија нарочитим пословником, на предлог Управе Државних Монопола.

Члан 37.

1. Размена таксених вредности, **Повлачење и пуштање у саобраћај појединих врста таксених вредности** које се налазе још у саобраћају, а које је Министар Финансија, по предлогу Управе Државних Монопола, повукао из саобраћаја, може бити у року од деведесет дана од дана означеног у огласу објављеном у »Српским Новинама«.

2. У огласу се увек мора означити од кога дана таксене вредности, старе емисије не вреде.

3. Приликом објаве о пуштању у саобраћај нове врсте таксених вредности, увек ће се детаљно објаснити боја, величина и изглед нове врсте таксених вредности.

4. Размена се врши или непосредно код Управе Државних Монопола или код надлежстава која продају таксене вредности, што ће се такође у огласу означити.

5. Ради размене ових исправних и неупотребљених таксених вредности мора се поднети молба, за коју се такса не плаћа, и која се мора одмах завести у деловодни протокол чим се прими. У тој молби мора се означити врста и број таксених вредности. За размену се не плаћа никаква накнада трошкова за нову врсту таксених вредности.

6. Објављивање о пуштању у саобраћај нове врсте таксених вредности, као и о повлачењу из саобраћаја старе врсте, врши једино Министар Финансија преко »Српских Новина«.

7. Ако власти које размену таксених вредности врше, ову размену учине и после рока од деведесет дана, размењене вредности мора одговорни благајник накнадити државној каси.

8. Противу решења власти о размени, осем решења Управе Државних Монопола, има места жалби Пореској Управи, по тач. 2 члана 66 закона о таксама.

9. Поступак о обрачуна надлежстава, која су овлашћена за продају таксених вредности, са Управом Државних Монопола, као и потребне формуларе за ову размену прописује Управа Државних Монопола.

Члан 38.

1. За плаћање таксе по закону о **Врсте таксених вредности.** таксама, осем по Т.Бр. 101 и 274 таксене тарифе, имају се у оним случајевима где је то прописано овим правилником употребити таксене марке у вредности предвиђених у тач. а члана 38 закона о таксама, које ће израђивати Управа Државних Монопола, како за употребу редовне таксе, тако и за полагање наследне таксе. Све марке морају се разликовати између себе, а на маркама које ће се употребљавати за плаћање наследне таксе ставиће се реч: »наследна«.

2. Када буду израђене и пуштене у саобраћај марке за плаћање наследне таксе, неће се моћи марке за редовну употребу употребљавати на име наследне таксе и обратно.

3. Таксених хартија има две врсте:

а) таксених табака празних само са оштампаном таксом, и

б) таксених образаца (формулара) са оштампаном марком и штампаним текстом.

4. Таксених табака има од 2, 3, 5 и 10 динара, који се имају употребити у случајевима прописаним тач. 2 члана 40 овога правилника.

5. Таксених образаца (формулара) има од динара: 0.05 за рачуне и остало по Т.Бр. 34 таксене тарифе:

0 10 за рачуне и остало по Т.Бр. 34;

0.10 за признанице о плаћеној кирији по Т.Бр. 33;

0.10 за признанице по Т.Бр. 33;

0.20 » » » 33;

0.20 за есконтне листе по Т.Бр. 32;

0.20 за пријаве наследника по члану 26 закона о таксама;

0.30 за признанице по Т.Бр. 33;

- 0,50 за пореску пријаву по Т.Бр. 231;
 0,60 за пореску књижицу по Т.Бр. 231;
 125— за уверење о допуштењу за премештај покретне воденице или ваљавице на реци по Т.Бр. 91;
 200— за уверење о личном механском праву по Т.Бр. 63;
 200— за уверење о личном кафанском праву по Т.Бр. 63;
 200— за уверење о одобрењу за отварање радње ликердијске или друге занатске за шпиритуозно пиће по Т.Бр. 93;
 250— за уверење о допуштењу да се покретна воденица или ваљавица може поставити на реци по Т.Бр. 90 под б;
 250— за уверење о праву на точење пића у башти по Т.Бр. 64;
 250— за уверење о праву на точење пића у барици по Т.Бр. 65;
 300— за уверење о отпусту из српског поданства по Т.Бр. 59;
 500— за уверење о допуштењу за премештај покретне воденице или ваљавице на реци по Т.Бр. 91;
 500— за уверење о одобрењу за отварање пиваре или фабрике шпиритуса по Т.Бр. 94;
 1000— за уверење о допуштењу да се покретна воденица или ваљавица може поставити на реци по Т.Бр. 90;
 1000— за уверење о привременом механском праву по Т.Бр. 67;
 1900— за уверење о месном механском праву III класе у селу по Т.Бр. 60 под в, и 61 под г;
 2000— за уверење о месном механском праву II класе у селу по Т.Бр. 60 под в, и 61 под г;
 2100— за уверење о месном механском праву I класе у селу по Т.Бр. 60 под в и 61 под г;
 2000— за уверење о допуштењу за отварање агентурске радње за исељавање по Т.Бр. 70;
 2600— за уверење о месном механском праву III класе у варошици по Т.Бр. 60 под б и 61 в;
 2700— исто II класе

- 2800— исто I класе
 2500— за уверење о месном кафанском праву у варошици по Т.Бр. 62 под в;
 3000— за уверење о месном кафанском праву у вароши по Т.Бр. 62 под б;
 3500— за уверење о месном кафанском праву у Београду по Т.Бр. 62 под а;
 3100— за уверење о месном механском праву III класе у вароши по Т.Бр. 60 под б и 61 под б;
 3200— за уверење о месном механском праву II класе у вароши по Т.Бр. 60 под б и 61 под б;
 3300— за уверење о месном механском праву I класе у вароши по Т.Бр. 60 под б и 61 под б;
 3800— за уверење о месном механском праву у Београду III класе по Т.Бр. 60 под а и 61 под а;
 3900— за уверење о месном механском праву II класе у Београду по Т.Бр. 60 под а и 61 под а;
 4000— за уверење о месном механском праву I класе у Београду по Т.Бр. 60 под а и 61 под а;
 6. Меница има само оних врста из тачке в члана 38 закона о таксама.
 7. На таксене табакe може се долепљивати такса:
 а) ако на њима буду потписана више лица, па се за свако лице мора нова такса полагаати, и
 б) у случају тачке 1 члана 34 и другог одељка тач. 2 члана 40 овога правилника.
 8. На таксене образце може се долепљивати такса само на образцима од динара 0,05, 0,10 и 0,20 и то тек у случају из тач. 1 члана 34 овога правилника. Ако ових таксених образаца нема поступиће се у смислу другог одељка тач. 2 члана 40 овога правилника.
 9. На меницама може се долепљивати такса само у случају кад се издаје меница на већу суму од 10.000 динара, у случају тач. 5. члана 40 овога правилника и ако нема меничних бланкета, када ће се поступити по другом одељку тач. 2 члана 40 овога правилника.
 10. Разликовање таксених марака и хартија једне врсте од друге мора бити или бојом или обликом или величином, или делимично или свима тим условима.

11. У случајима кад се поједина врста таксених вредности повлачи из продаје у опште, или кад се прописују нове врсте таксених марака и хартија, Министар Финансија дужан је то објавити преко «Српских Новина» три пута, означивши за нове таксене хартије за које се исправе и од кога времена морају употребити.

Члан 39.

Злоупотребе и штампање нових таксених хартија 1. Све државне власти дужне су саопшталати Управи Државних Монопола све злоупотребе у употреби таксених марака, које се чине тиме што се таксене марке, употребљене и поништене, поново употребљавају, или што се прилепљене са акта поднесених властима, а случајно непоништене, скидају и припремају за поновну употребу.

2. На основу ових извештаја и на основу података прибављених ревизијама и иначе, Управа Државних Монопола чини предлог Министру Финансија, да се место појединих врста марака штампају таксене хартије.

3. Употребу хартија са утиснутом марком, — сем меница, рачуна и признаница (по Т.Бр. 31, 33 и 34), употреба којих је законом наређена, и оних таксених хартија из тач. 4 и 5 члана 38 овога правилника, — Министар Финансија обзнањује преко «Српских Новина» три пута са истим означањем као и у случају тач. 11 члана 38 овога правилника.

Члан 40.

Употреба таксених хартија 1. За све вредности таксених марака за које постоје таксене хартије, као што су менице, рачуни и признанице и таксене хартије из тач. 4 и 5 члана 38 овога правилника, као и за оне таксене хартије, чију је обавезну употребу Министар Финансија наредио по тач. 11 члана 38 и тач. 3 члана 39 овога правилника, не могу се употребити таксене марке.

2. Писмена и исправе за које је обавезна употреба таксених хартија ове су: пријава наследника из члана

26 закона о таксама и за таксе из Т.Бр. 3, 4, 6, 7, 10 тач. 1, 25, 31, 32, 33, 34, 49, 50, 52, 53, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 67, 69, 70, 73, 83, 87, 88, 90, 91, 93, 94, 100, 124, 131, 132, 134, 136, 146, 149, 171, 176, 178, 182, 185, 189, 199, 201, 221, 227, 230, 231, 233, 261, 269 и 281 таксене тарифе. Ако су пак ова писмена и исправе снабдевена таксом која се лепи, немају никакве законске вредности, осем ако се докаже, да се ове таксене хартије код овлашћених продаваца нису могле набавити, у коме се случају има поступити по тач. 1 и 2 члана 34 овога правилника, само што ће напомена гласити: »Код продаваца у Н. (место) није било таксених хартија, те је с тога марка употребљена«.

Бр. _____

191 год.

(Потпис чиновника).

у Н.

Ово не важи за случај из тач. 7 под а) члана 38 овога правилника.

3. Одредбе члана 40 закона о таксама и тач. 1 и 2 овога члана ступају у живот тридесетог дана од дана кад Министар Финансија у »Српским Новинама« обзнани да је настала могућност за примену члана 40 закона о таксама.

4. Менице есконтване или заложене код новчаних завода, сем оних за вредност преко 10.000 динара и у случају из тач. 9 члана 38 овога правилника, морају бити написане на меничноме бланкету одговарајуће вредности суме менице, у противноме немају никакву законску вредност, пошто је обзнаном Министра Финансија од 1. октобра 1911 године Пр. Бр. 30.440, на основу члана 71 закона о таксама, наређена обавезна употреба меница од 1. новембра исте године.

5. За менице које нису есконтване или заложене код новчаних завода важи пропис тач. 5 члана 34 овог правилника.

6. Од ових прописа изузимају се писмена која долазе са стране, где су поједина лица у немогућности набавити прописне таксене хартије. Ова писмена могу

се снабдети маркама кад уђу у земљу, а пре него што се власти поднесу.

Члан 41.

Распродаја таксених вредности врши Управа Државних Монопола за готов новац, и то: у Београду непосредно, а по унутрашњости преко окружних благајница, солских стоваришта и пореских одељења.

2. У местима где постоји окружна благајница или солско стовариште, малопродавци се снабдевају таксеним вредностима непосредно код окружне благајнице односно стоваришта, а у осталим местима преко пореских одељења.

3. Допуштење за продају таксених вредности издаје, на поднесену молбу, Управа Државних Монопола по наплати прописне таксе из Т.Бр. 235 таксене тарифе.

4. Сваки овлашћени малопродавац таксених вредности мора у свако време имати довољно таксених вредности за продају, и то:

5. I. У селу.

а) таксених марака најмање:

10 комада од	0-05 дин.	=	0-50
10 "	0-10 "	=	1-
10 "	0-20 "	=	2-
20 "	0-50 "	=	10-
5 "	1-	=	5-
5 "	2-	=	10-
3 "	3-	=	9-
3 "	5-	=	15-

52-50

б) таксених хартија најмање:

10 комада рачуна од	0-05 дин.	=	0-50
5 "	0-10 "	=	0-50
20 комада признаница од	0-10 дин.	=	2-
5 "	0-20 "	=	1-
20 "	образаца 0-50 "	=	10-
10 "	0-60 "	=	6-

8 комада табака од 2 дин.	=	16-
3 " " " 3 " "	=	9-
3 " " " 5 " "	=	15-
		60-
		112-50

в) меница и есконтних листа не мора имати.

6. II у варошици.

а) таксених марака најмање као у селу.

б) " хартија " " " "

в) меница најмање:

10 комада од	0-30 дин.	=	3-
10 "	0-40 "	=	4-
10 "	0-60 "	=	6-
6 "	0-80 "	=	4.80
5 "	1-	=	5-
5 "	1-40 "	=	7-
2 "	2-	=	4-
2 "	3-	=	6-
2 "	4-	=	8-
2 "	5- дин.	=	10-
1 "	6-	=	6-
1 "	7-	=	7-
1 "	8-	=	8-
1 "	9-	=	9-
1 "	10-	=	10-
11 "	есконтних листа по 0.20	=	2.20 100-

212 50

7. III у варошима.

Овлашћени продавци таксених вредности по варошима, које засебно бирају посланика, морају имати таксених вредности свију врста, осем оних од 100 динара и на више, у износу најмање од 300 динара.

8. У оним општинама у којима не постоји ни један овлашћени продавац таксених вредности, дужан је општински суд имати продају таксених вредности одговарајуће врсте према месту као што је напред изложено. За ову продају општина не плаћа таксу из Т.Бр. 235 таксене тарифе.

9. Монополски надзорници или поднадзорници, а где ових нема, порезници, дужни су једанпут месечно

прегледати све овлашћене продавнице таксених вредности, и записник о нађеним врстама и броју таксених вредности доставити Управи Државних Монопола, а и уписати у књигу коју сваки продавац мора имати. Монополска надзорништва или пореска одељења морају водити уредан списак свих продаваца таксених вредности у своме кругу.

10. Овлашћеним продавцима таксених вредности, код којих се прегледом нађе да немају прописан број и врсту таксених вредности, Управа Државних Монопола одузима право продаје најмање за две године, а ако се у продавници општинског суда утврди да не постоји потребна врста и број таксених вредности, председник општинског суда, односно његов заступник, подлежи новчаној казни од 10—100 динара, према тач. 8 члана 56 закона о таксама.

11. У погледу требовања таксених вредности, књижења, подношења извештаја и остале администрације око продаје таксених вредности, Управа Државних Монопола прописује потребне књиге и обрасце, којима ће бити снабдевена сва државна надлештва која врше распродају таксених вредности.

Члан 42.

1. Овлашћени продавци, где долазе и општински судови који врше продају таксених вредности, кад одједном купе било једну врсту било разних врста таксених вредности у укупној суми од 200 динара добијају провизију од 2%.

2. Приватна лица могу куповати непосредно од државних надлештава таксене вредности само најмање за 100 динара и тада они добијају на име провизије 1%.

3. За мању суму могу се куповати код државних надлештава таксене вредности, али без провизије, само у случају из тач. 1 члана 34 и тач. 2 члана 40 овога правилника, када се поједине врсте таксених вредности нису могле добити код продаваца, као и у случају тач. 10 и 11 члана 10 закона о таксама кад чиновник услед егзекутивне наплате такса набавља таксене марке.

Давање провизије при куповини таксених вредности

4. Провизија из тач. 1 и 2 овог члана увек се даје у таксеним маркама, без обзира какве су таксене вредности набављене.

5. Суме провизије испод 0.05 динара не исплаћују се.

О Државној Контроли за извршење закона о таксама.

Члан 43.

1. Када Министар Финансија, на основу прегледи члана 43 закона о таксама, наређује повремене прегледе, одређени државни орган врши овај преглед само у присуству старешине државног односно самоуправног надлештва или представника новчаног завода односно осигуравајућег друштва.

2. Старешине државног или самоуправног надлештва казниће се новчано од 10 до 100 динара, ако одређеном чиновнику приликом прегледа не ставе на увиђај регистар, све књиге, акта и писмена.

3. Представници новчаног завода или осигуравајућег друштва казниће се по § 93 казненог законика ако одређеном чиновнику не допусте наређени преглед или му не ставе на увиђај регистар, књиге и документа завода или друштва из којих се наплата таксе може видети.

4. Одређени чиновник дужан је о извршеном прегледу саставити на месту прегледа записник о нађеном стању, који потписује и старешина надлештва односно представници завода или друштва.

5. У случају какве нађене неисправности одређени чиновник приложиће записнику и препис дотичнога писмена.

6. Саслушавања представника завода или друштва код ових прегледа изасланик врши у присуству два сведока.

Члан 44.

1. Службеници свих државних и самоуправних власти морају по званичној дужности строго мотрити јесу ли одредбе закона о таксама и овога правилника

вилника по предметима по којима доносе одлуку прописно примењене, а и такса правилно наплаћена.

2. Пре но што се такса правилно не наплати и по закону и правилнику у опште не поступи, неће се доносити никаква одлука, нити у опште по предмету ма шта радити (сем случаја из тач. 6 члана 50 овога правилника) но ће се ако је потребно поступити по другом делу члана 44 закона о таксама.

Члан 45.

Преглед због поновне таксене кривнице 1. Када државни чиновник врши пре-
поновне так- ма члану 45 закона о таксама преглед
сене кривнице књига, хартија од вредности и писмена
код лица која су поново учинили кривницу из члана 51
закона о таксама, овај преглед може се извршити само
у присуству полицијске власти, а ако је полицијска
власт ма са кога разлога спречена да присуствује, онда
у присуству општинске власти и два грађанина, који
немају права ни на какву накнаду.

2. Полицијска односно општинска власт дужна је,
чим јој дотични чиновник, који има да изврши пре-
глед, покаже овлашћење или одобрење за преглед, ода-
звати се позиву и одредити лице које има да прису-
ствује прегледу.

3. У записнику, који се има саставити по 3 ставу
члана 45 закона о таксама, има се увек констатовати
и стављање печата, ако је за то било потребе, као и
час печатења или скидања печата.

4. При печатењу издвојиће се оне исправе којима
је рок плаћања за време док печати треба да стоје, и
по прегледу дати на употребу лицу код кога се пре-
глед врши.

5. Ако чиновник, који врши преглед, стављене печате
не скине у року за 24 сахата, може интересовано
лице тражити од пореске власти, а где ове нема од по-
лицијске или општинске, скидање печата.

6. Власт, која скида печате по захтеву интересова-
нога лица, мора о томе сачинити записник и у њему
означити час кога је печате скинула.

О к а з н а м а.

Члан 46.

Лажне таксене вредности 1. Констатоване да ли је каква таксена
марка или таксена хартија лажна, као и
да ли је каква поништена таксена марка или хартија
поново употребљена, врши Управа Државних Монопола
чије је мишљење меродавно.

Члан 47.

Чиновник може бити тужен због издате тајне. Лазе, чији је интерес повређен
тима што је орган власти, који је вр-
шио преглед његових књига и харти-
ја, изнео на јавност оно што је прегледом сазнао, мо-
же дотичнога чиновника оптужити непосредно надлеж-
ној иследној власти

Члан 48.

Дисциплинске казне 1. По свакој кривници државнога чи-
новника или службеника из члана 48 за-
кона о таксама достављаће се цео предмет Министру
Финансија, који доноси одлуку о дисциплинскоме каж-
њавању.

Члан 49.

Ко оптужује чиновника 1. Тужбу противу окривљенога лица по
члану 49 закона о таксама подноси над-
лежној власти Државни Правобранилац, по наредби
Министра Финансија.

Члан 50.

Опомена за доплату таксе 1. Опомену за плаћање повишене так-
се, власти ће лицу, које је упутило какво
писмено или актпоштом без довољно так-
се или у случају из тачке 17 члана 10 и тачке 7 члана
34 овога правилника, слати непосредно преко поште
као препоручено писмо. Препоруку ову која се по слу-
жбеној дужности шаље, пошта бесплатно доставља а-
дресату.

2. У случајема из тач. 2, 3, 4, 5, 6 и првог дела тач. 7 члана 15 и тач. 4 члана 34 овога правилника, опомена се не може слати, ако се то ипак учини поступиће се са одговорним чиновником по тач. 10 члана 15 овога правилника.

3. Опомена се мора послати најдаље петого дана од дана примљенога писмена или акта.

4. Ако се доплата редовне и повишене таксе не положи у целој износу у року од 15 дана од дана пошиљања опомене (не рачунајући дан пошиљања), поднесено писмено такође ће се оставити у акте.

5. Рок од 15 дана за полагање таксе рачунаће се према §§ 118 и 119 грађ. суд. поступка.

6. Такса за опомену од 2 динара (Т.Бр. 46 таксене тарифе) полаже се односно шаље заједно са доплатом редовне и повишене таксе, а ако се том приликом поред доплате редовне и повишене таксе не положи и такса за опомену, власт ће писати надлежном среском или градском суду, односно пореском одељењу, да је егзекутивно наплати, међутим предмет ће се узети у поступак.

7. Али ако положена такса не износи ни толико колико је требало положити за доплату редовне и повишену таксу, предмет ће се оставити у акте, а одложене таксе, ако износи најмање два динара сматраће се да је плаћена такса за опомену.

8. Накнадно положена доплата редовне и повишене такса у случају претходне тачке неће се вратити али ако нема ни два динара таксе колико треба за опомену разлика ће се наплатити егзекутивним путем.

9. Лицима из иностранства неће се слати ова опомена у случајевима из тач. 13 члана 15 овога правилника.

10. Ако се какво писмено лично преда власти, па га чиновник прими, а на њему је мања такса прилепљена, од сопственика писмена тражиће се наредбом само доплата редовне таксе, а не и такса за опомену и повишена. Чиновник пак осудиће се на плаћање петогубе мање положене таксе по тач. 3 члана 55 закона о таксама. И у случају ако је уопште спорно питање

колика ће се такса за поједини правни посао односно радњу или факт наплатити, па виша власт нађе да правни посао није добро оквалификован (и по тач. 1 члана 130 овога правилника), те дотично лице које је писмено поднело треба да доплати још извесну суму на име таксе, првостепена власт позваће дотично лице наредбом за доплату таксе, у коме се случају не плаћа повишена такса нити такса за опомену.

11. Поништавање повишене таксе бива на начин прописан тач. 14 члана 13 овога правилника.

12. Када правозаступник ма у чије име шаље власти писмено без довољне или прописне таксе, дужна је власт која такво писмено прими одмах известити надлежни првостепени суд о тој неисправности правозаступника.

Члан 51.

Неисправност исправе 1. Кад се на исправи изданој у приватном саобраћају без посредовања власти не положи прописна такса или не онако и на онај начин како је овим правилником прописано, па таква исправа ма на који начин дође пред власт, наплатиће се уз доплату редовне и казнена такса у износу пет пута неплаћене или непрописно плаћене таксе.

2. На ову казну осуђиваће се солидарно сопственик и издавалац исправе.

3. Казна ће се изрицати пресудом по претходном саслушању одговорнога лица.

4. Али ако подносилац исправе или лице у чијем се притежању ова исправа нашла, жели ову таксу без пресуде да положи, саставиће се о томе записник, који ће потписати заинтересовано лице, и наплатити такса редовна, казнена, као и такса за пресуду.

5. У случајевима када се једна исправа издана у приватном саобраћају без суделовања власти изда у неколико истоветних примерака, од којих је само један снабдевен таксом, па се власти поднесе доцније један од примерака на коме нема таксе, а у њему није означено код кога се налази примерак са плаћеном и

коликом таксом, наплатиће се од подносиоца исправе поред редовне и казнена такса, као и такса за пресуду.

6. Редовна и казнена такса лепа се на исправи, а такса за пресуду на пресуди или на записнику (из тач. 4 овога члана), а ниште се по тач. 1 члана 13 и тач. 3 члана 59 овога правилника, осем случаја код акција, где се редовна и казнена такса лепа и ништи на пресуди.

7. Прописи члана 51 закона о таксама и претходних тачака овога члана правилника не важе за оне исправе, које су тач. 4 члана 34 и тач. 2 члана 40 овога правилника оглашене за неважеће због тога што нису написане на таксној хартији, али то тек од тада када Министар Финансија на основу члана 71 закона о таксама обзнани, да је настала могућност за примену члана 34 и 40 закона о таксама.

Члан 52.

Пријава и протоколсање радње и др. 1. Све оне радње и занимања која се обављају по улицама и која за продају својих артикала немају дуђана или нарочитих локала не морају се протоколсати, као на пр. препродавци воћа по улицама, пиљари по пијацама и трговима, продавци по вароши, сељани који извесне послове раде повремено, и оне занатске радње које се обављају код куће само уз припомоћ породичних чланова (шваље и кројачи односно кројачице). Ове радње и занимања морају се пре но што се отпочну само пријавити по члану 5 закона о радњама и платити таксу из Т.Бр. 95 под а таксене тарифе.

2. Такса са пријаву по Т.Бр. 95 таксене тарифе не мора се платити за оне радње и занимања за чије је обављање потребно нарочито допуштење, као што су она поменута у Т.Бр. 70, 93, 94, 99, 100, 105, 108, 109, 111, 113, 115, 120, 127, 128, 225, 235, 257, 258, 279, 286, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295 и 303, у коме се случају издато допуштење сматра као потврда поднете пријаве. О издавању ових допуштења дужна је надлежна власт, ако то није полицијска власт, извести надлежну полицијску власт односно пореско

одељење ради вођења евиденције о плаћеној такси и о постојању радње. Али ове радње дужне су се и саме пријавити полицијској власти (тач. 6 члана 141 овога правилника) и на ту пријаву плаћају само 0.50 динара таксе (тач. 2 члана 141 овога правилника).

3. Тако исто такса за пријаву из Т.Бр. 95 не мора се платити у случајевима из Т.Бр. 96, 97, 98 и 280 таксене тарифе пошто је за те случајеве предвиђена нарочита пријавна такса, но само такса по тачки 2 члана 141 овога правилника.

4. Радње, које се обављају по локалима, као и оне које се код куће обављају са радницима, морају се и протоколсати пре но што се отпочну, без обзира што су неке платиле и таксу за допуштење из тарифних бројева поменутих у тач. 2 овога члана.

5. Полицијске односно пореске власти дужне су водити списак свих радња и предузећа, која таксу плаћају повремено, месечно, полугодишње или годишње.

6. Ако се отпочне каква радња, занимање или у опште какав рад за који је требало платити таксу по закону о таксама, или ако се продужи какав рад или предузеће које повремено плаћа таксу, а такса се за десет дана од дана новог периода не плати казниће се сопственици или одговорни представници по члану 52 закона о таксама.

7. Казна из претходне тачке не искључује кажњавање одговорнога чиновника по тач. 6 члана 56 закона о таксама, ако повремену таксу не наплати за тридесет дана од дана почетка периода за који је таксу требало положити.

8. Приликом сваке наплате ове повремене таксе издаваће се нова одобрења, допуштења и т. д., и такса на њима лепити и ништити по тач. 1. одн. 2 члана 13 овога правилника.

9. Од повремених такса које се плаћају унапред за извесно време (пола или целу годину) по Т.Бр. 64, 65, 67, 92, 98, 166, 279, 302, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405 и 406, не може се ништа вратити лицу, које их је платило, без обзира што хоће или је, може бити, радњу обављало или право употребило за краће време.

Члан 53.

Кажњавање друштва по штва или акционарска друштва, која по Т.Бр. 37 Т.Бр. 37 таксене тарифе наплаћују таксу за државу, казниће се по члану 53 закона о таксама ако најдаље до 15 јануара сваке године нису наплатили и послали надлежном пореском одељењу наплаћену таксу за минулу годину по поменутоме тарифном броју.

Члан 54.

Казне због нежигосања до-зниће се свако лице код кога се буде мина и карата. нашао шпил карата или домине, за које није плаћена такса и које нису жигосане по пропису члана 192 овог правилника, без обзира што се не употребљавају за продају.

Члан 55.

Кажњавање државних и самоуправних органа једноме предмету заједнички досуђују таксу, па решењем или пресудом пропусте или досуде мању таксу, осуђиваће се на казну по тач. 3 члана 55 закона о таксама солидарно поред тога што ће се такса за пресуду досуђивати од свакога члана тога колегијума посебице.

2. Тако исто ће се поступити кад решење потпишује старешина надлештва и млађи чиновник.

3. У случајевима из обе претходне тачке, као и у случају из тач. 1 и 2 члана 55 закона о таксама, од приватнога лица не може се наплатити повишена такса, осем од правозаступника.

4. За све пресуде донете по члану 55 закона о таксама наплаћиваће се такса из Т.Бр. 229 таксене тарифе.

Члан 56.

Кажњавање државних и самоуправних органа новчано 1. По тач. 3 члана 56 закона о таксама кажњаваће се и свештеници друштвених вероисповести или одговорна лица, који у дотичним црквеним општинама воде протоколе умрлих, ако не поступају по тачци 5 члана 26 овога правилника.

2. По тач. 7 члана 56 закона о таксама неће се кажњавати старешина надлештва у случају из тач. 14 члана 31 овога правилника, него његов писменом наредбом одређени заступник.

3. За све пресуде или решења донета по члану 56 закона о таксама наплаћиваће се такса из Т.Бр. 229 таксене тарифе.

4. Приликом доношења одлука, да, у смислу последњег става члана 56 закона о таксама, државни органи накнаде штету у случају из тач. 5, 6 и 8 поменутога члана закона, узимаће се у обзир и све изнесене сметње које нису допустиле благовремену наплату.

5. Новчане казне наплаћене по члану 56 закона о таксама предају се у готову новцу Главној Државној Благајници Министарства Финансија.

Члан 57.

Како се врши извиђај. 1. Надлежне власти за извиђање таксених кривица, које се не казне по казненоме закону врше саслушавања пред два присутника.

2. Када се каква таксена кривица приватнога лица појави код Министарства саслушање ће се вршити преко надлежног пореског одељења.

3. Ако је таксену кривицу учинио чиновник саслушање његово извршиће се преко дотичнога надлештва у коме је са службом. Саслушање са актима враћа се такође непосредно надлештву које је саслушање захтевало.

Члан 58.

Потказивачи 1. Ако потказивач одмах приликом потказивања није тражио потказивачку награду него доцније, ова му се награда неће признати.

2. У случајевима када потказивачу припада награда, наређиваће Министар Финансија исплату у таксеним маркама преко Управе Државних Монопола.

3. Од доплате редовне или повишене таксе, досуђене држави осудом окривљеног лица, не припада ништа потказивачу.

Члан 59.

Како се лепи и ништи казнена такса 1. Казнена такса за исправе издана у приватноме саобраћају лепи се и ништи према тач. 6 члана 51 овога правилника на самим тим исправама, осем за исправе за које је друкчије прописано.

2. Остала казнена такса лепи се по тач. 13 члана 13 овога правилника.

3. Преко марака наплаћених на име казнене таксе исписује се пре поништавања реч »казнена.«

Члан 60.

Застарелост таксених кривца 1. Таксене кривице које се казне по закону о таксама застаревају према члану 60 закона о таксама.

2. О свима казнама по закону о таксама, па и о случајевима из члана 48 и 49 закона о таксама, мора се у Пореској Управи Министарства Финансија водити нарочита »књига таксених казна.«

3. Све старешине државних и општинских власти дужне су извештавати Министра Финансија о свакој појављеној кривици, као и о резултату ислеђења, а у случају казне саопштити и број и датум пресуде или решења, узрок кривици, о који се пропис огрешило дотично лице, суму доплате редовне таксе, суму казнене таксе, суму интересне таксе ако је има и суму таксе за пресуду или решење.

4. Председници првостепених судова дужни су извештавати све првостепене судове о казнама за дела

из последњег става члана 50 закона о таксама, да би се водило рачуна о поврату.

Члан 61.

Извиђај таксених кривица 1. Извиђај по тач. 1 члана 61 закона о таксама врши се у смислу тач. 2 члана 57 овога правилника, без обзира што се може бити приватно лице или општински орган налази у месту.

2. У случају да старешине државних власти или њихови заступници пропустили поступити по тач. 3 члана 61 закона о таксама, па се дело накнадно појави код друге власти поступиће се прво по тач. 2 члана 55 закона о таксама према старешини или његовом заступнику, који је пропустио казнени поступак у смислу члана 51 и 53 закона о таксама, па потом ће се поступити по тач. 3 члана 61 закона о таксама.

3. За неплаћену општинску таксу није надлежан да пресуђује Министар Финансија, већ надлежна власт због причињене штете општинској каси.

Члан 62.

Хитност таксених предмета Сви чиновници који се огреше о члан 62 закона о таксама, казниће се по тач. 8 члана 56 закона о таксама новчано од 10 до 100 динара.

О правним средствима

Члан 63.

Повраћај неумесно наплаћене таксе 1. Повраћај више прилепљене и поништене таксе може тражити и чиновник који прими по извесном предмету новац па од овога више употреби за таксу но што је требало, као и када уопште пре окончања предмета од добивенога новца наплати и прилепи и поништи таксу за коју се накнадно увиди неумесност наплате.

2. Повраћај више или неумесно наплаћене таксе не може се тражити кад је такса наплаћена од приватнога лица по пресуди или решењу на које се дотично лице, које је таксу платило, могло жалити или жалити вишој власти.

3. Повраћај погрешно више прорачунате и наплаћене редовне и повишене таксе може се тражити у смислу става трећег члана 50 закона о таксама.

4. За повраћај неумесно наплаћене таксе за исељенички пасош важе прописи члана 118 овога правилника.

5. Када нека власт поништи таксене марке које није требала поништити, сматраће се да су марке покварене и повраћај односно замену извршиће Управа Државних Монопола у смислу члана 11 закона о таксама.

Члан 64.

Повраћај више Ако се по извесноме предмету у неположене таксе знању положи поново такса, која је већ једном од другог лица исте заинтересоване стране (ортака, сродника) раније положена, рок за повраћај нове положене таксе тече од дана кад је утврђена погрешка накнадног полагања таксе.

Члан 65.

Повраћај општинске таксе О повраћају неумесно или више положене таксе код општинских власти решава надлежни првостепени суд.

Члан 66.

Тражење повраћаја више наплаћене таксе код Управе Државних Монопола У случајевима када Управа Државних Монопола, на основу тач. 34 и 5 члана 61 закона о таксама, по делима из члана 51, 52 и 53 закона о таксама, наплати пресудом или решењем, — на које нема места жалби, — више таксе но што треба, може се у смислу члана 63 закона о таксама тражити повраћај више или неумесно наплаћене таксе.

Члан 67.

Предаја жалбе Жалбе предате ненадлежној власти упутиће ова надлежној власти, а као дан пријема сматраће се онај кога је жалба примљена, код надлежне власти, без обзира на који је начин жалба предата пошти

Закључне одредбе.

Члан 68.

Скраћени назив правилника Приликом позивања на поједине прописе овога правилника овај ће се правилник називати »Таксени правилник.«

Члан 69.

Спискови за контролу о наплати таксе Све власти, које су дужне водити спискове ради контроле о плаћеној такси, дужне су за време док овај правилник не добије обавезну силу спремити све потребне спискове.

Члан 70.

Наплата таксе по изменама закона о таксама, а пре решења Народне Скупштине. У случајевима када је на основу члана 70 закона о таксама наређена наплата нове или повећане таксе, па Народна Скупштина у опште не усвоји предлог о наплати ових такса или наплату не усвоји у оној мери како је предложена, Министар Финансија ће у »Српским Новинама« три пута нарочито обзнанити у којој је мери одобрена наплата таксе по поднесеном предлогу.

2. Она лица од којих је наплаћена такса, коју не треба наплаћивати по решењу Народне Скупштине, или не у оној мери како је предложено, могу тражити повраћај неумесно плаћене таксе у року од три месеца од дана треће обзнане Министра Финансија у смислу члана 63 закона о таксама.

Члан 71.

Обавезност закона о таксама. Закон о таксама од 30 марта 1911 године добио је обавезну силу 1 маја 1911 године.

Таксена тарифа

Члан 72.

К.Т.Бр. 1 1. Такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе полаже се на све представке, које се подносе властима било да се написмено предају, или су усмене, па их сама власт написмено ставља (аслушања).

2. Таксу полаже свако лице на представци потписано, осим кад више лица представљају једну заинтересовану страну (смесничари, преставници једне фирме и т. сл.) и у случају из тач. 1 члана 4 овога правилника, кад се плаћа само једна такса у 0.50 динара.

3. Ако је више засебно заинтересованих лица извесну представку потписало, па за свако лице није потребна такса плаћена, представка се оставља у архив и по њој се ништа не ради (члан 15 закона о таксама и тач. 5 члана 15 овога правилника).

4. У којим се случајевима за представку у опште, полаже друга већа такса, поменуто је код дотичних бројева таксене тарифе (7, 41, 49, 51, 73, 76, 135, 136, 137, 138, 142, 146, 149, 150, 171, 177, 178, 179, 182, 185, 186, 188, 190, 191, 192, 195, 198, 199, 208, 239, 240, 246, 259, 262, 263, 268, 275, 283, 320, 323, 324 и 325). Тако исто, такса из Т.Бр. 1 не полаже се ни на тужбе, жалбе и незадовољства, која су другом, већом таксом оптерећена, али за све молбе, којим се траже разна уверења, решења, допуштења, одобрења, плаћа се и ова такса за представку, поред таксе прописане за уверења, решења, одобрења и допуштења.

5. Ова се такса наплаћује за све представке, тражења и молбе, које појединци или више њих подносе властима телеграфским путем, ако оне не подлеже каквој већој такси из ког другог тарифног броја (тач. 5 члана 1 овога правилника).

6. Ако се по овим телеграфским представкама издаје нарочито уверење или решење, наплатиће се, поред таксе за представку, још и такса за уверење или решење. У члану 76 овога правилника прописано је у којима ће се случајевима такса за решење наплаћивати, а у којима не.

Члан 73.

К.Т.Бр. 2. 1. Такса за прилог у 0.20 динара плаћа се за сваки прилог који се уз акт поднесе да послужи као доказ навода у писмену сем ако је прилог оптерећен којом већом таксом.

2. Онај прилог за који није плаћена ова такса, сматра се као да не постоји.

3. И прилози, који се подносе у споровима код изборних судова, оптерећују се такође овом таксом.

4. Преписи појединих прилога, који се прилажу за архив дотичне власти, или за коју другу потребу, као што су: преписи тапира при преносу имања за потребу пореских власти; преписи исправа о обавези при интабулацији и средствима за обезбеђење, преписи тужбе и т. д., не подлеже плаћању ове таксе.

5. Ако оригинална писмена по закону не подлеже такси зато што се издају по службеној дужности (објаве, војничке исправе и т. сл.), онда она ни као прилози не подлеже никаквој такси, без обзира да ли се прилажу у оригиналу или препису.

6. Ако се више разноврсних прилога препише на једном или више листова, па се као докази приложе (више признаница, рачуна, уверења, писама и т. сл.) платиће се такса за онолико прилога, колико разноврсних факата представљају.

Члан 74.

К.Т.Бр. 3. 1. Кад су више чињеница, које чине садржину једног уверења, међу собом битно везане и једна од друге јаче зависне, онда се све оне сматрају као елементи једног општег факта, и за такво уверење плаћа се такса по првоме ставу Т.Бр. 3 таксене тарифе, као за уверење од једног факта, на пр. кад неко тражи уверење, да је своје имање у извесној улици за порез пријављивао и на њега порез платио, онда се неће узети, да је то уверење од више, већ од једног факта. Или кад чиновник тражи уверење, да је за све време служења у извесној струци, био марљив у раду, доброг владања и уљудног понашања, у служби и ван

службе у опхођењу са грађанством, такође је уверење од једног факта.

2. Исто су тако и сва лекарска уверења од једног факта, без обзира на то што се у њима често означаје више разних болести или њихових карактерних знакова.

3. Али ако те чињенице нису између себе тако битно везане, већ се свака од њих за себе јаче истиче, као самосталан, засебан факт, онда се за такво уверење наплаћује такса, као за уверење од више факата. На пр. кад који учитељ тражи уверење: колико је година провео као сталан, а колико година као привремен учитељ и каквим је оценама оцењиван сваке године посебице, онда је такво уверење од више факата и подлежи такси од 3 динара.

4. Ако ли се једном молбом тражи уверење или сведоџба на основу разних акта, или о разним особама, ма из истих акта, онда се мора за сваку особу издати и посебно уверење и платити посебна такса из првога става Т.Бр. 3 таксене тарифе. На пр.: неко тражи уверење, да је пријавио за плаћање пореза капитал дат разним лицима на зајам, поименце за сваког и с назначењем количине дуга код сваког дужника поименце, онда ће се за свако лице и посебно уверење издавати.

5. Као уверења сматрају се и све забелешке на појединим писменима, којим се од стране надлежнога лица у његовој службеној дужности тврди извесан факт, те тиме забелешка добије обележје уверења, изузев случајева у напоменама код појединих тарифних бројева, који су законом од плаћања таксе ослобођени.

6. У оним случајевима, где су извесна уверења другим специјалним законима од плаћања таксе ослобођена, као што су уверења по члану 96 и 118 закона о непосредном порезу, мора се на таквом уверењу увек то нагласити онако, како је то прописано у члану 7 закона о таксама и истом члану овога правилника.

7. Такса за ова уверења наплаћују се употребом таксене хартије.

8. За остала уверења, за која је предвиђена друга такса у Т.Бр. 102, 103, 106, 125, 129, 140, 210, 212, 224,

225, 226, 253, 254, 270, 287, 306, 307, 308, 309, 311, 312, 330, и 331 под б и д. таксене тарифе не може се наплаћивати такса по Т.Бр. 3.

Члан 75.

Кад више лица издају једно уверење, на пр.: кад више лекара издају уверење о стању здравља или о телесној неспособности којег лица, или кад два или више сведока издају уверење о годинама старости или о другом факту, плаћа се само једна такса из Т.Бр. 4 таксене тарифе, и то, такође, употребом таксене хартије.

Члан 76.

1. Као »решења» за које се плаћа такса из Т.Бр. 5 таксене тарифе, сматрају се само формална решења, која се доносе на захтев појединаца, а не и кратке одлуке, које се стављају на поједине молбе и представке снабдевене таксом из Т.Бр. 1 таксене тарифе, као што су: молбе за одсуства, за почек пореза, молбе за службу, кратке одлуке за повраћај претеклог новца од продатог имања за наплату пореза или приватног дуга и т. сл., јер се овакве одлуке не сматрају као формална решења, и за њих се не плаћа никаква друга такса, изузев случаја, кад се и такве одлуке нарочито траже у облику формалног решења.

2. Формална решења подлеже такси из Т.Бр. 5 таксене тарифе кад се то решење интересованом лицу у истини даје, а не плаћа се онда, кад се оно доноси по уобичајеној административној пракси дотичног надлештва, као што су: решења о ослобођењу личног пореза, због промењеног имовног стања и т. сл. (члан 78 и 93 закона о непосредном порезу). За оваква решења такса ће се наплатити само онда, кад се она изрично траже.

3. Такса за писмена решења административних власти, која се доносе на захтев приватних лица као и такса за сва решења по кривицама приватних лица или јавних државних и самоуправних службеника које

се извиђају и казне по специјалним законима ако овим законима није друкчије наређено, плаћа се ова такса у таксеним маркама по извршности решења.

Члан 77.

К.Т.Бр. 6 1. Такса прописана Т.Бр. 6 таксене тарифе за жалбе против решења ниже администра- тивне власти, упућене вишој власти, плаћа се само у случајевима, кад за ове жалбе није прописана друга, већа такса, као што је случај у Т.Бр. 50, 52, 53, 69, 87, 88, 124, 134, 176, 181, 196, 201, 230, 233, 269, 322 и 329 таксене тарифе.

2. Ова такса од 2 — динара плаћа се и за жалбе на пресуде и решења општинских судова по судским и осталим административним делима и то употребом таксене хартије.

Члан 78.

К.Т.Бр. 7 Такса по Т.Бр. 7 таксене тарифе, за тражење допуштења да чиновник може сведочити, плаћа се само употребом таксене хартије од 2 динара. Према томе, у овом случају, неће се наплаћивати и такса из Т.Бр. 1 под б) таксене тарифе.

Члан 79.

К.Т.Бр. 8 1. По Т.Бр. 8 таксене тарифе такса се наплаћује само на оне објаве, које се лепе и учвршћују на куће, зидове и друге предмете, а не и на оне објаве, које се јавно растурају; па и за објаве које се лепе такса се наплаћује само онда, кад се објављују ради личне користи или трговинских предузећа. Према томе, не подлеже овој такси посмртне објаве, плакати политичке природе и разних удружења, која не би имала спекулативни карактер, па и ако се лепе и учвршћују на поједине предмете.

2. По члану 57 закона о штампи ослобођени су таксе сви огласи по новинама и повременим списима; али ако би се овакви огласи из новина одвајали и лепили, онда и они подлеже такси, ако се њима об-

јављују ствари личне користи, без обзира на то што су они били прилози уз извесне новине.

3. Ако се уз објаву лепе као додаци поједине слике, или иначе каква објашњења ових објава, онда и ови додаци подлеже засебној такси.

4. Исто тако, ако се две или више објава једна за другу залепе мора се за сваку објаву посебна такса платити.

5. Непологање ове таксе или лепљење и поништавање противно тач. 16 члана 13 овога правилника, подлежи казненој одговорности из члана 51 закона о таксама, а за осуду такси из Т.Бр. 229 таксене тарифе.

6. Зато што се залепљене а нетаксиране објаве не могу скидати да би се кривица могла утврдити, меродаван ће бити писмен реферат одређеног и заклетог државног службеника састављен у присуству два све- дока како о самом факту тако и о броју залепљених објава.

Члан 80.

К.Т.Бр. 9 1. Такса за декрете, дипломе и уверења указних и неуказних чиновника и службеника, полаже се приликом предаје декрета, дипломе и уверења, који се морају предати постављеном лицу најдаље до издавања прве плате наредног месеца од постављења, односно добијене повишице.

2. Власти које предају декрете, дипломе и уверења, дужне су, најдаље за десет дана од дана наплате таксе, послати реферат с наплаћеном и поништеном таксом оној власти, која је постављење извршила, или која је издала уверење о добивеној повишици, јер ће за неизвршење ових прописа службеник, који таксу наплаћује, бити кажњен по члану 56 закона о таксама новчано од 10 до 100 динара.

3. Кад власт која је постављење извршила добије реферат с наплаћеном и поништеном таксом, провериће је ли такса правилно наплаћена, па ако није, упутиће реферат Министру Финансија, да би се с чиновником, који није довољно таксе наплатио, поступило по члану 55 закона о таксама; а ако је такса правилно

наплаћена, онда ће се чувати заједно с актом постављења у архиву и, по потреби, показати контроли или изасланику Министра Финансија.

4. Дијурнисти, који се постављају с годишњом или месечном платом, званичници, служитељи и сви остали неуказни државни службеници, ако им годишња плата не премаша 600.— динара, не плаћају ову таксу па ни таксу из Т.Бр. 3 таксене тарифе, а кад се ова лица унапређују, или кад добијају повишицу, наплаћује им се такса само на вишак плате, по тач. в. Т.Бр. 9 таксене тарифе.

5. Таксу из Т.Бр. 9 таксене тарифе плаћају пензионери и лица, којима се на име милости издаје 30% од њихове плате, ако би били постављени и за државне неуказне службенике, ма и с платом до 600 динара годишње. Тако исто и управитељи основних школа као и остали државни хонорарни наставници или и други службеници плаћају ову таксу за уверење, без обзира на величину одређеног им хонорара кад год поред хонорара имају од државе и сталну плату или пенсију.

6. Дневничарима се сматрају само они који се не постављају са сталном месечном или годишњом платом, већ само са одређеном дневном наградом, коју узимају само за онолико дана колико су стварно провели на раду; али ако они имају сталну месечну плату, неће се сматрати као дневничари, већ као дијурнисти и при постављању или унапређивању плаћају таксу из Т.Бр. 9 таксене тарифе у смислу тач 4 овога члана.

7. По тач. в. Т.Бр. 9 таксене тарифе плаћује таксу и учитељи, кад добију указну службу, дакле само на разлику између учитељске и нове плате, ако су за пређашњи положај таксу платили.

8. Кад се пензионари враћају у службу с истом платом, коју су пре пензионисања имали, не подлеже овој такси, али ако се враћају са повишеном платом, онда ће платити таксу само на вишак између пређашње и нове плате по тач. в. Т.Бр. 9 таксене тарифе.

Члан 81.

К.Т.Бр. 10 1. Уговори, који се закључују ради материјалне користи уговарајућих страна, подлеже

такси према томе: да ли се у предузеће улаже само лични рад без капитала, или се улаже капитал без личног рада, или се, најзад, улаже и лични рад и њихов капитал.

2. Такса за прву врсту уговора износи 10 динара, и она се плаћа употребом таксене хартије, а за трећу врсту по 0.50 динара од 100 динара вредности означене у уговору, и полаже се при састављању писменог уговора у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 3 члана 13 овога правилника.

3. Кад се овакви уговори састављају у више примерака, таксом ће се оптеретити само примерак првопотписаног уговорача, а на осталим примерцима ставиће се напомена, прописана у тач. 10 члана 13 овога правилника.

4. Такса за другу врсту уговора, где се улаже само капитал, који се јавља у облику акционарских или удеоначких предузећа, износи 0.80 динара од 100 динара вредности (што значи да ће се на пр. за акције од 50 динара наплаћивати по 0.40 дин.), сем чисто индустријских предузећа, која не подлеже плаћању таксе.

5. Ако акције, при пуштању у оптицај, нису потпуно уплаћене, такса ће се наплатити на суму која је по тим акцијама уплаћена. При свакој новој уплати акционарско друштво дужно је пријавити извршену уплату ради сразмерног полагања таксе. Али друштво може, ако хоће, и одмах положити целокупну таксу за номиналну вредност акција.

6. Ова се такса плаћа пре него што се акције или удеонице, привремене или сталне, пуне у оптицај на начин као што је прописано у тач. 18 члана 13 овог правилника.

7. Акционарска друштва, која издаду акције, а не купе по овом пропису, подлежеће казни из члана 51 закона о таксама, у ком се случају казнена такса лепа и ништи на пресуди, према тач. 6 члана 51 овог правилника.

8. Акционарска друштва искључиво за индустријска предузећа, основана на акције или удеонице, дужна су, пре издања сталних или привремених акција или

удеоничи, поднети представку Министру Финансија и приложити правила друштвена, означивши колико и од које номиналне вредности издају акције. Ако друштво, према својим правилима не треба да плати таксу, Министар Финансија наређује дотичном пореском одељењу да поступи по тач. 18 члана 13 овог правилника.

9. За неизвршење овог прописа, индустријска акционарска или удеоничка друштва подлеже казни по тач. 8 члана 56 закона о таксама.

10. Али ако акционарска друштва, поред индустријских предузећа, врше и друге, неиндустријске послове, не могу се користити овом законском повластицом, већ морају платити потпуну таксу по тач. 2 под а Т.Бр. 10 таксене тарифе.

11. И друштва, која су као чисто индустријска ослобођена ове таксе решењем Министра Финансија, накнадно ће платити потпуну таксу на своје од таксе ослобођене акције, ако после њихова издања, предузму и друге, неиндустријске послове, те тиме предузеће добије обележје мешовито, а не чисто индустријско.

12. За плаћање ове таксе друштво је дужно обратити се пореском одељењу у своме кругу, за 30 дана од дана предузећа оваквих послова и положити прописну таксу, а одељење ће поступити по тач. 18 члана 13 овог правилника.

13. Ако се привремене или сталне акције или удеонице само замењују другим акцијама или удеоницама истог броја и исте номиналне вредности, за време одређеног трајања друштва, нове акције или удеонице не подлеже поново плаћању таксе, али друштво не може ове акције цустити у оптицај, док за то не добије одобрење од Министра Финансија, који ће издати наређење пореском одељењу да поступи по тач. 18 члана 13 овог правилника.

14. Али ако се старе акције замењују новим од веће номиналне вредности или већег броја акција, такса се плаћа само на повећани капитал по напред наведеним прописима.

15. Ако неко друштво добије допуштење да може свој рад наставити и после одређеног рока, оно је

дужно за своје акције платити поновну таксу из овог тарифног броја, која ће се прилепити на засебном реферату, код надлежног пореског одељења и поништити онако, како је прописано у тач. 1 члана 13 овог правилника.

16. У свима случајевима, где су акције већ пуштене у оптицај, а такса се накнадно плаћа, такса ће се полагати у таксеним маркама, које ће се лепити и ништити на посебном реферату, код пореског одељења, а друштво чије су акције, објавиће у «Српским Новинама» да је такса плаћена код пореског одељења, по одобрењу Министра Финансија, позвавши се на дан и број Министрова решења.

17. За наплату таксе на стране акције, кад се уносе у земљу, вреди пропис тач. 2 члана 12 овог правилника.

18. За остале врсте уговора прописана је такса у Т.Бр. 12, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 38 и 40 таксене тарифе.

Члан 82.

К Т.Бр. 11 1. Код осигуравајућих друштава за полисе разних врста осигурања, за признанице о примљеним уплатама, за признанице о пријему осигуране суме и за пренос полиса, такса се плаћа у таксеним маркама на начин прописан у тач. 19 и 20 члана овог правилника.

2. Ако осигуравајуће друштво раскида уговор о осигурању (откуп полиса) на признаницу о пријему суме плаћа се такса по тач. 6 Т.Бр. 11 таксене тарифе.

3. У свима случајевима кад се, било због повећања осигуране суме, било због промене тарифе, повећава уплатна премија, увек ће се наплатити постотна такса на ову повишицу и ако се стара полиса и даље задржава. Мења ли се полиса, сматраће се да је осигурање ново и платиће се цела такса.

4. Сва осигуравајућа друштва дужна су обезбеђене суме, или суме за откуп полисе осигураницима у земљи, као и онима са стране, којима се исплате врше,

било у земљи или на страни — исплатити по признаницама таксираним по тач. 6 Т.Бр. 11 таксене тарифе.

5. Осигуравајућа друштва дужна су најдаље до 10 априла, јула, октобра и јануара сваке године, поднети надлежном пореском одељењу списак исплаћених или откупљених осигурања за прошасто тромесечје, а оригиналне признанице на увиђај ради прегледа о правилно наплаћеној такси. О прегледу ових признаница саставиће се увек записник, којим ће се, у исто време, констатовати, чије су признанице поднете одељењу на преглед. Ако се у овом року списак и признанице не поднесу, пореско одељење извршиће, најдаље за пет дана по означеном року, преглед признаница у стану друштвеном. За оне исплаћене суме, за које осигуравајућа друштва не покажу исправу, сматраће се да таксу нису наплатили, и платиће по члану 51 закона о таксама петогубу таксу, поред редовне таксе и таксе за пресуду.

6. Признанице, таксирание противно тач. 6 Т.Бр. 11 таксене тарифе и овом правилнику, подлеже казни из члана 51 закона о таксама.

Члан 83.

К Т.Бр. 12. 1. Таксу за уговор о куповини и продаји (§§ 641—676 грађ. законика) из Т.Бр. 12 таксене тарифе по 0.50 динара од 100.— динара вредности, плаћа продавац у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 3 члана 13 овог правилника.

2. Плаћању ове таксе не подлеже трговачки закључци, закључени уговором или кореспонденцијом, али остали уговори свију врста, закључени кореспонденцијом не изузимају се од плаћања таксе, без обзира на то што они нису формално закључени по пропису грађанског законика, и што, с тога, може бити, немају потпуну законску важност. Од овога се изузимају случајеви поменути у члану 93 овога правилника.

Члан 84.

К Т.Бр. 14. 1. Такса за уговоре о закупу (§§ 677—705 грађ. законика) из Т.Бр. 14 таксене тарифе плаћа

се и онда, кад државне или самоуправне власти издају што под закуп приватним лицима, па ма овај уговор и не био формално састављен, већ су само потписани услови, који уговор замењују.

2. Ову таксу плаћају приватна лица према члану 8 закона о таксама у таксеним маркама, које се ниште по члану 13 овог правилника.

3. Вредност уговора о закупу одређује се према члану 20 закона о таксама и истом члану овога правилника.

Члан 85.

К Т.Бр. 15. 1. Такса за уговор о наручу или послузи (§§ 582—592 грађ. законика) из Т.Бр. 15 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште по члану 13 овога правилника.

2. Уговором о наручу или послузи узима се извесна непотрошна ствар: кола, во, плуг, вршаћа машина и т. д. бесплатно за одређено време на употребу с обавезом, да се та иста ствар врати.

Члан 86.

К Т.Бр. 16. Такса за уговор о пуномоћству за вођење туђег пасла (§§ 609—631 грађ. законика) из Т.Бр. 16 таксене тарифе у 2.— динара, плаћа се у таксеним маркама, али пошто свако пуномоћство по § 80 грађ. суд. поступка мора бити потврђено, то се, поред ове таксе, плаћа и такса за потврду из Т.Бр. 43 таксене тарифе у 2 динара.

Члан 87.

К Т.Бр. 17. 1. Такса за уговор о промени (§§ 632—640 грађ. законика) из Т.Бр. 17 таксене тарифе по 0.50 динара вредности једног предмета, плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште по члану 13 овога правилника.

2. Ако се промењују предмети неједнаке вредности, такса се одређује према предмету, чија је вредност већа.

3. Ако вредност уговорних предмета није у уговору означена, или се у њу посумња, одређиваће се према члану 23 и 29 закона о таксама.

4. Ако се уговор о промени закључује у циљу арондирања непокретних добара, и то само у пољопривредном интересу т. ј. да се промењена пољопривредна имања спајају с осталим имањем ма једног промениоца, онда такав уговор не подлежи плаћању таксе. Али ако се такав уговор потврђује код власти, плаћа се такса за потврду по Т.Бр. 43 таксене тарифе.

5. Сматра се да постоји арондирање у пољопривредном интересу само онда кад се оно имање, које један променилац прима у својину, граничи са другим имањем његовим, или кад су ова имања одвојена само путем или реком.

Члан 88.

1. Такса из Т.Бр. 18 таксене тарифе за исправе о зајму (§§ 593—608 грађ. законика) ма под којим именом оне биле: облигације, признанице, обвезе, уговоре о зајму и т. д., плаћа се по 0-50 динара од 100— динара вредности, и марке се лепе и ниште по члану 13 овога правилника.

2. Ако исправа о зајму садржи јемство трећег (§§ 828 грађ. законика) поред горње таксе, плаћа се и такса из Т.Бр. 39 таксене тарифе у 1— динар, без обзира на вредност.

3. И ова се такса плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 21 члана 13 овога правилника, али тако, да се преко таксене марке од 1— динара напише текст обвезе јемца. Ако има више јемаца, такса за јемство плаћа се за сваког јемца особено.

Члан 89.

1. Такса за зајмове по залошницама, које новчани заводи, као и акционарска друштва, дају на залогу покретних ствари и хартија од вредности, плаћа се у таксеним маркама, али само по Т.Бр. 19 таксене тарифе, а не и на вредност уговореног зајма из Т.Бр. 18 таксене тарифе.

2. Као залога сматрају се све покретне ствари, хартије од вредности, роба, алат, кућевне ствари, одело и т. д., а тако исто и тражбине.

Члан 90.

1. Такса за уговор о служби — најму к.т.бр. 20 (§§ 706—722 грађ. законика) самоуправних службеника, општинских, среских и окружних званичника, писара, секретара, лекара, адвоката и других стручних лица, плаћа се по Т.Бр. 9 таксене тарифе у таксеним маркама, и то:

а) ако постоји писмени уговор, потврђен код власти или не, такса се лепи на уговор и ништи по тач. 3 и 6 члана 13 овога правилника;

б) ако никаквог уговора нема, онда се само постављење сматра као уговори самоуправна власт наплатиће таксу у маркама најдаље у року од 30 дана по постављењу и марке залепити на посебном реферату и поништити по тач. 1 члана 13 овога правилника;

в) ако се уговором или самим актом о постављењу утврђује, поред сталне плате, још и какав одређен месечни додатак, онда ће се и тај додатак спојити с годишњом платом и ова такса наплатити на укупну суму. Ако ли је овај додатак процентуалан, или се у природи даје (стан и др.) он се мора претходно проценити и његова годишња вредност означити, у уговору или решењу. Процена се врши по члану 23 и 29 закона о таксама.

2. Кад се уговор о служби закључује служитељском исправом, онда се неће наплаћивати такса из Т.Бр. 9, већ само такса из Т.Бр. 57 таксене тарифе.

Члан 91.

1. Такса из Т.Бр. 22 таксене тарифе лепи се на промесе приликом депоновања оригиналних лозова код Управе Државних Дугова, свих државних благајница, Класне Лутрије и Управе Фондова,

који једино и стављају оверу на промесе да су лозови депоновани. Ова овера не сме се за депоновани лоз ставити, док се такса на промесе не залепи и не поништи, било код Управе Државних Дугова, било код осталих горе означених благајница по тач. 1 члана 13 овога правилника. Чиновник, који би оверење извршио пре но што би марка била прилепљена и поништена, казниће се по члану 56, а издавалац промесе, који би противно поступио, по члану 51 закона о таксама.

Члан 92.

к т. Бр. 23 1. Такса за уговор о даривању — покло-
ну међу живима или на случај смрти (§§ 561—
568 грађ. законика) плаћа се у таксеним маркама, а
лепи се и ништи по тач. 3 и 6 члана 13 и тач. 6 члана
28 овог правилника.

2. Ова се такса наплаћује у целини само у случа-
јевима, који нису изузети у члану 24 и 25 закона о
таксама и другим и трећим ставом Т. Бр. 23 таксене
тарифе.

3. Такса за преносе својине или уживања покретне
или непокретне ствари, или права по тестаменту, или
по законом реду наслеђа, плаћа се у таксеним маркама
на начин изложен у тач. 1 члану 26 овог правилника,
а лепи се и ништи по члану 13 и 28 овога правилника.

4. За оцену: јесу ли наслеђа, легати и поклони,
за које се не плаћа никаква такса, према Т. Бр. 23 до-
ста намењени просветним, научним и добротворним
циљевима, надлежан је суд, који врши распоред на-
слеђа.

5. Ближи прописи о наплати таксе на наслеђе из-
ложени су у члану 24, 25, 26 и 28 закона о таксама и
у истим члановима овога правилника.

Члан 93.

к т. Бр. 24 1. За уговоре о подизању грађевина и
испоручи набавака по Т. Бр. 24 таксене та-
рифe, плаћа се такса у таксеним маркама. Марке се

лепе на примерак, који се даје првопотписаноме уго-
ворачу, по тач. 10 члана 13 овога правилника, ако је
уговор закључен између приватних лица, а ако уговор
закључује држава или самоуправни тела, онда се такса
лепи на примерак, који код власти остаје, а на осталим
примерцима ставља се напомена о плаћеној такси она-
ко, како је прописано у тач. 10 члана 13 овога правил-
ника

2. Ако и не постоји формалан уговор, онда се пи-
смена понуда, у којој су изложени и извесни услови,
под којима ће се набавка извршити и пристанак на ту
понуду, сматра као и уговор, а такса се лепи на по-
следњем пристанку, којим се посао сматра за закључен.

3. Али у случајевима где испоручи није претхо-
дила писмена понуда од стране лиферанта, већ се само
извршила погодба, после писменог обавештења о це-
нама набављених предмета, онда се таква преписка не
сматра као услови који замењују уговор и не подлежи
уговорној такси из Т. Бр. 24 таксене тарифе, већ се
сматра као и обична куповина за готов новац из радње
непосредно.

4. Ако формални уговор није састављен, нити је
давата писмена понуда и пристанак на њу, сматрају се
као уговор и предрачуни и услови, који уговор заме-
њују и на које је подузетник пристао и потписао их,
па се и у том случају наплаћује уговорна такса.

5. Ако је план састављен из више листова (осно-
ва, пресеци, фасада итд.), онда ће се сваки лист смат-
рати као посебан табак, па према томе и такса на-
платити.

Члан 94.

к т. Бр. 25 Такса из Т. Бр. 25 таксене тарифе за о-
ферте при лицигацијама плаћа се употребом
таксене хартије. Али ако оферат долази из иностран-
ства, може, изузетно, бити написан и на обичној хар-
тији и место таксених марака допуштено је, једновре-
мено с офертом, послати и таксу у новцу, за који ће
се прописна таксена марка одмах набавити и при отва-
рању оферта залепити (тач. 6 члана 40 овога правил-

ника) и од стране надлежног чиновника то означити, па тек потом завести у деловодни протокол.

Члан 95.

К Т.Бр. 26 1. Такса прописана Т.Бр. 26 таксене тарифе полаже се у таксеним маркама, које се лепе на поравнању прво именованог равнача, а на осталим примерцима, ако поравнање власт потврђује, ставља се напомена, да је такса на првом примерку залепљена и прописно поништена, а ако се поравнање не потврђује, онда ту белешку ставља најближе пореско одељење као што је прописано у тач. 10 члана 13 овога правилника. Не учини ли се тако, сматраће се да такса за дотични примерак поравнања није ни плаћена, и поступиће се по тач. 5 члана 51 овога правилника.

2. Изузетак од плаћања ове таксе учињен је за поравнања која врше општински судови између себе приликом разгруписавања општина, али је за потврду таквог поравнања прописана нарочита такса од 10—динара.

Члан 96.

К Т.Бр. 27 За уговор о службености (§ § 331—393 грађ. законика) где се службеност уступа уз накнаду, плаћа се такса по Т.Бр. 27 таксене тарифе, а где се службеност уступа без икакве накнаде, плаћа се такса по тач. 6. Т.Бр. 40.

Члан 97.

К Т.Бр. 28 1. Такса из Т.Бр. 28 таксене тарифе плаћа се за писмено којим се одустаје од извесног права службености, без икакве накнаде. Ако се укидање врши под извесном накнадом, онда се такса плаћа по тач. а Т.Бр. 40.

2. Такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по члану 13 овога правилника.

Члан 98.

К Т.Бр. 29 1. За уговоре о издржавању које особе, кад се то издржавање даје уз извесну накнаду (бесплатно издржавање види Т.Бр. 23 таксене тарифе), плаћа се такса по Т.Бр. 29 таксене тарифе.

2. Вредност уговора одређује се према члану 20 закона о таксама и истом члану овога правилника.

Члан 99.

К Т.Бр. 30 Такса за пренос дуговинских тражбина из Т.Бр. 30 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се лепе на оном месту на исправи где се пренос врши, а ништи се писањем преноса преко марака, онако како је прописано у члану 13 овог правилника за приватне исправе. Овако се врши поништавање марака и на меницама, било да се пренос врши пуним или бланко преносом.

Члан 100.

К Т.Бр. 31 Такса за меничне обавезе плаћа се употребом таксене хартије — меничним бланкетом.

2. За меничне обавезе у суми преко 10.000 динара прописна такса плаћа се употребом меничног бланкета за суме од 10.000— динара а остатак таксе плаћа се у таксеним маркама, које лепи и поништава надлежна власт за протест менице, по тач. 1 члана 13 овога правилника.

3. Менице издане на страни плаћају ову таксу кад се унесу у земљу и пуге у саобраћај пуним или бланко преносом за наплату, као и кад се такве менице наплаћују суделовањем власти (као наплата «суделовањем власти» сматра се увек, кад се таква меница појави пред влашћу).

4 Страна монета која је на меници исписана претвараће се у динаре и такса ће се наплаћивати према суми те претворене вредности, онако, како је то прописано у тач. 7 члана 12 овога правилника.

5. Менице издане на страни, а унесене у земљу само за наплату, које се не појављују пред влашћу, плаћају 0.50 динара таксе.

6. Такса за менице на страни издане лепи се и ништи као и на меницама преко 10.000 динара.

Члан 101.

к т. Бр. 32. 1. Такса на есконтне листе плаћа се употребом таксене хартије.

2. Новчани заводи дужни су уза сваку меницу имати и попуњену есконтну листу.

3. На полеђини ове листе завод је дужан да стави број с одговарајуће менице и да их у својој архиви чува пет година.

Члан 102.

к т. Бр. 33 1. Такса из Т. Бр. 33 таксене тарифе за признанице и друге исправе о пријему сопствене суме, као: квита, признање, писмено и т. д. издане између ма којих физичких или правних лица, плаћа се употребом таксене хартије.

2. У свима случајевима где је потребно писменом утврдити издатак, односно пријем сопствених новача и новчаних вредности, у име своје или у име другога, употребљава се признаница с утиснутом марком (таксена хартија).

3. Писмене исправе, којима се тврди такав издатак, односно пријем новача, које нису написане на таксеној хартији, сматрају се да не постоје и немају никакве законске вредности, осем ако се докаже да код овлашћених продаваца, у месту издања ове исправе, није било ових таксених хартија. Доказивање о непостојању ових таксених хартија бива на начин, изложен у члану 40 овога правилника.

4. Не подлеже плаћању таксе из Т. Бр. 33 таксене тарифе признанице државних чиновника и службеника, пензионара, чиновника на располагању и лица која примају милостињу, о пријему новчаних потраживања од државе, која су последица њихове службе, као плат-

не признанице, признанице о пријему дијурне и накнада трошкова по закону, као и остала примања ове природе.

5. Државним чиновницима и службеницима уподобљавају се и чиновници оних установа завода и задужбина, које стоје под управом државе; затим сви самоуправни службеници: ократжни, срески и општински, услед чега ни признанице њихове о пријему плате и осталих накнада од самоуправних тела не подлеже плаћању ове таксе. Али ова се повластица не односи на службенике, који примају плату од новчаних завода или других корпорација или приватних лица.

6. Остали случајеви, који се изузимају од плаћања ове таксе, поменути су у 2 напомени уз Т. Бр. 33 таксене тарифе.

Члан 103.

к т. Бр. 34. 1. Такса из Т. Бр. 34 таксене тарифе за рачуне, ноте, извештаје и овима слична писма, која трговци и занатлије издају о тражбинама, које потичу из њихова посла, без обзира коме их издају и да ли су потписана или не, — плаћа се употребом таксене хартије. Ни ова писмена, ако нису написана на таксеној хартији, немају никакве законске вредности, сем кад се код овлашћених продаваца нису могле ове таксене хартије набавити. У члану 40 овог правилника прописано је, на који се начин доказује, да ових таксених хартија није било.

2. Али ови таксени рачуни не могу ни у ком случају замењивати признанице за пријем сопствене суме, за које је прописана друга такса у Т. Бр. 33 таксене тарифе, без обзира што се често и њима тврди наплата у рачуну означене суме.

3. Не подлеже плаћању таксе из Т. Бр. 34 таксене тарифе рачуни између главне радње и филијала њених, као и извештаји да је меница протестована и обрачуни о есконтовању меница; али обрачуни новчаних завода о пословању с робом, подлеже плаћању ове таксе.

Члан 104.

к т. Бр. 35 1. Такса за упутнице (асигнације) из Т. Бр. 35 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 19. члана 13 овога правилника.

2. Ако се асигнација пренашањем пусти у саобраћај, или ако асигнација гласи на дужи рок од 15 дана, плаћа се такса као за менице по Т. Бр. 31 таксене тарифе према вредности асигнације.

3. И у том случају такса се полаже у таксеним маркама, и то за асигнације са джим роком од 15 дана као и за менице преко 10.000 динара, а за асигнације, које се преносе и пуштају у саобраћај, остатак таксе лепи се на полеђини асигнације као и за пренос менице и ништи се онако, како је прописано у члану 99 овога правилника.

4. При претварању стране монете у српску ради наплате таксе, поступа се по тач. 7 члана 12 овога правилника.

Члан 105.

к т. Бр. 37 1. Под отвореним или текућим рачунима код новчаних завода, разумеју се оне партије рачуна, којима се заснива и одржава однос између појединих лица и новчаних завода, по којима имаоци ових рачуна стоје у сталној, текућој, пословној вези са заводом код кога им је рачун отворен, с правом располагања готовином, или полагањем готовине, без обзира на то, да ли су они дужници или повериоци. Ови рачуни код новчаних завода познати су под разним именима: »текући рачуни«, »лични рачуни«, »дужници по текућим рачунима«, »комитенти« и т. д.

2. Тако исто и партије по зајмовима на хипотеке, или на подлогу узабраћене плате или пенсије, сматрају се као текући рачуни и подлеже плаћању таксе из Т. Бр. 37 таксене тарифе.

3. Наплате, које поједини заводи врше за рачун других завода или појединих приватних лица, не сматрају се као текући рачуни, и не подлеже овој такси, ако се на њих не плаћа никакав интерес.

4. Ако се извесни рачуни појављују у новчаним заводима као потреба самог књиговодства, као што су: »рачуни плата особља«, »рачуни трошкова«, и т. д. они се такође не могу сматрати као текући рачуни нити на њих наплаћивати ова такса.

5. Предвиђену таксу у 10.— динара новчани заводи полагаће за све текуће и отворене рачуне, сем рачуна других новчаних завода, који постоје у Србији, за чије ће рачуне полагати само половину ове таксе у 5.— динара, пошто ће другу половину таксе положити дотични новчани завод по свом текућем рачуну.

6. Такса за отворени или текући рачун полаже се у таксеним маркама, а лепи се на извештају банчином о отвореним и текућим рачунима и ништи се у пореском одељењу по тач. 1 и 2 члана 13 овога правилника.

Члан 106.

к т. Бр. 38 Такса за уговоре поменуте у Т. Бр. 38 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и оне се лепе на примерку, који се даје првопотписаном уговорачу, а ниште се онако како је прописано у члану 95 овога правилника.

Члан 107.

к т. Бр. 39 1. Такса за писмене уговоре о јемству по Т. Бр. 39 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама по тач. 21 члана 13 овога правилника. Ако се уговор потврђује код власти, плаћа се посебна такса за потврду по Т. Бр. 43 таксене тарифе

2. Кад се уговор о јемству садржи у обвези главног дужника, уговорача, онда се ова такса лепи на писмену о главној обавези, као што је прописано у члану 88 овога правилника.

3. И гарантна писма, која дају новчани заводи или приватна лица, сматрају се као исправе о јемству и подлеже плаћању таксе по Т. Бр. 39 у таксеним маркама, које се лепе по тач. 19. члана 13 овога правилника.

Члан 108.

к Т.Бр. 41 1. Као свршени акти сматрају се они, по којима су решења или пресуде постале извршне, или у опште предмети, који су као свршени у архив остављени.

2. Такса по Т.Бр. 41 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, лепи се и ништи на молби по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 109.

к Т.Бр. 42 1. Код Т.Бр. 42 таксене тарифе као цео полутабака рачуна се ма колико из њега било преписано.

2. За молбу којом се тражи преписивање плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

3. Такса за препис лепи се и ништи по тач. 23 члана 13 овога правилника.

4. Кад се преписивање врши из рачунских или других књига, рачунаће се један лист (фолио) књиге у један табак, а једна страна у полутабака ма колико из стране било преписано.

Члан 110.

к Т.Бр. 43 1. При потврђивању облигација, признаница, разне врсте уговора и у опште писмена, за које је требало пре потврђења платити таксу за правни посао, власт, која то писмено потврђује, дужна је, пре потврђивања, уверити се је ли за правни посао такса плаћена, па ако није, а писмено је благовремено на потврду поднето (тач. 3, 4, 5, 23, 24 и 25 члана 13 овога правилника) позваће молиоца да са таксом за потврду из Т.Бр. 43 таксене тарифе и ту таксу положи, а ако је исправа неблагоприятно на потврду поднесена, онда ће се поступити по члану 51 и 61 закона о таксама, осем случаја из тач. 7 члана 51 овога правилника.

2. Овако ће поступити и општинске власти кад врше потврду ових исправа по Т.Бр. 339 таксене тарифе.

3. Проста оверења по службеној дужности без броја и датума, као што су полицијска оверења лекарева потписа на лекарском уверењу и т. сл., не подлеже плаћању ове таксе.

4. При потврђивању општинских и еснафских књига ова се такса неће наплаћивати.

5. Такса за потврду код државних власти плаћа се у таксеним маркама и лепи се и ништи по тач. 4 члана 13 овога правилника. На споредне примерке ставља се забелешка како је прописано у тач. 25 члана 13 овога правилника.

6. У појављеним случајевима, власти, које врше потврду, водиће рачуна и о пропису тач. 5 члана 51 овога правилника.

Члан 111.

к Т.Бр. 44 1. Таксом прописаном Т.Бр. 44 таксене тарифе обухваћена је и такса за оверења, те у овом случају, не треба посебно наплаћивати таксу из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

2. Ова се такса плаћа у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 4 и 23 члана 13 овога правилника.

Члан 112.

к Т.Бр. 45 1. Кад превод не врши сама власт, већ се извршени превод на оверење поднесе и наплаћује такса из Т.Бр. 45 таксене тарифе, онда ће се у оверењу назначити, да државна власт није превод извршила, како би се знало зашто је ова снижена такса наплаћена.

2. Ни за ово оверење неће се наплаћивати такса из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

3. Превећење школске сведоџбе, на захтев приватних лица, не искључује наплату таксе за превод и ако би молилац поднео уверење о сиротном стању. Али ако се превећење врши по захтеву којег министарства за његове питомце, онда ће се превод бесплатно извршити и без уверења о сиротном стању, према тач. 2 члана 5 закона о таксама, назначивши по члану 7 закона о таксама зашто је превод бесплатно извршен.

4. Такса се наплаћује у таксним маркама, а лепи се и ништи по тач. 4 и 23 члана 13 овога правилника.

Члан 113.

К Т.Бр. 46 1. Наплата таксе из Т.Бр. 46 таксене тарифе врши се у случајевима из члана 50 закона о таксама и истога члана овога правилника, где поједине судске власти издају опомене или наредбе по службеној дужности. Али ако је наредба потекла због грешке самог државног службеника, или због нетачне квалификације кривичног дела (члан 130 овога правилника) као што су случајеви поменути у тач. 10 члана 50 овога правилника, онда се за наредбу или опомену неће наплатити никаква такса.

2. Такса за опомену или наредбу наплаћује се у таксним маркама, а лепи се и ништи по тач. 14 члана 13 овога правилника.

Члан 114.

К Т.Бр. 47 Количина таксе по Т.Бр. 47 прописана је у Т.Бр. 138 таксене тарифе, а наплата се врши у таксним маркама, које се лепе и ниште по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 115.

К.Т.Бр. 48 1. У напомени уз Т.Бр. 48 таксене тарифе поменути су и официри и административни војни чиновници, који имају свој оделити дисциплински суд, али тиме нису изузети и железнички чиновници, којима такође суди њихов посебни дисциплински суд, и који су такође дужни платити таксу из Т.Бр. 48 таксене тарифе.

2. Ова се такса плаћа у таксним маркама, а лепи се и ништи по тач. 15 члана 13 овога правилника.

Члан 116.

К Т.Бр. 49 1. Такса прописана Т.Бр. 49 таксене тарифе рачуна се за свако поједино лице, чије се изузеће тражи,

2. За изузеће судија грађанских и општинских, судова прописана је посебна такса у Т.Бр. 171, 178, и 198 таксене тарифе.

3. Ова се такса плаћа употребом таксене хартије, као и за жалбе против одлука по овим трајбинама.

Члан 117.

К Т.Бр. 52 и 53 1. Такса за жалбе по Т.Бр. 52 и 53 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

2. Прописом Т.Бр. 53 таксене тарифе измењен је став четврти члана 172 закона о општинама у колико се само тиче величине таксе.

Члан 118.

К Т.Бр. 55 1. Лица, која путују у Америку, али не ради исељавања, већ ради свршавања каквих трговачких или других приватних послова, дужна су такође платити таксу из тач. г. Т.Бр. 55 таксене тарифе.

2. Њими се оставља право, да више плаћену таксу могу тражити од Пореске Управе Министарства Финансија преко власти која је таксу наплатила, ако се у року од шест месеца, рачунајући од дана издања пасоша, врате у отаџбину.

3. Рок за тражење повраћаја ове таксе рачунаће се за 30 дана од дана кад су се у отаџбину вратили, што ће доказивати визом свога пасоша, који ће уз молбу за повраћај приложити.

4. Такса по Т.Бр. 55 таксене тарифе плаћа се у таксним маркама, које се лепе на пасош и ниште по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 119.

К Т.Бр. 57. 1. Служитељска исправа, за коју се плаћа такса по Т.Бр. 57 таксене тарифе замењује уговор о служби и најму, и због тога се код ове послуге неће поред таксе за исправу наплаћивати и такса из Т.Бр. 20 таксене тарифе.

2. Такса се лепи на исправу и ништи се по тач. 1. члана 13 овога правилника.

Члан 120.

- к т. Бр. 59 Такса из Т. Бр. 59 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије

Члан 121.

- к т. Бр. 60 1. Поред механског плана, Т. Бр. 60 таксене тарифе прописана је такса и за план кафански који досад није постојао, те ће се, с тога, такса за кафански план почети наплаћивати онда, кад Министар Унутрашњих Дела, у споразуму с Министром Грађевина, буде овај план прописао и кафане поделио, као и механе, у три класе.

2. Такса за механски и кафански план плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 122

- к т. Бр. 61, 62 и 63 1. По члану 81 Устава као вароши сма-трају сем Београда и окупних вароши, још и Алексинац, Јагодина, Књажевац, Лозница, Лесковац, Параћин, Свилајнац и Ђуприја.

2. Такса за месно као и за лично механско и кафанско право плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 123.

- к т. Бр. 64 и 65 1. Таксу из Т. Бр. 64 и 65 таксене тарифе плаћају лица која точе пиће, а не сопственик баште (§§ 25 и 27 уредбе о механама). Крчмљење пића и продаја јела по саборима и вашарима, не подлежи плаћању ове таксе.

2. Ова се такса плаћа употребом таксене хартије.

Члан 124.

- к т. Бр. 66 1. Као привремене баракe сматрају се и баракe при војним одељењима, као и кантине при фабрикама.

2. Привремене баракe при већим радовима и предузећима задржавају право рада само дотле, док ти радови трају, а чим ти радови престану оне губе право на продужење рада, без обзира на то, што су таксу унапред још за извесно време платиле.

3. Ова се такса плаћа у таксеним маркама а лепи се на одобрењу и ништи по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 125.

- к т. Бр. 67 1. Према напмени уз Т. Бр. 67 таксене тарифе таксу из овога тарифног броја плаћају и сва досад добивена права на привремено механисиње, ако је од добијеног права прошло више од једне године дана; дакле без обзира на то, колико је таксе за њих раније плаћено и под којим су условима та права добивена.

2. Ова се такса плаћа употребом таксене хартије.

3. Све повремене таксе из Т. Бр. 64, 65, 66 и 67 наплаћује полицијска власт онако, како је прописано у члану 52 овога правилника.

Члан 126.

- к т. Бр. 70 Допуштење за отварање агентурских радња за исељавање даје полицијска власт на таксеној хартији од 2.000 динара вредности.

Члан 127.

- к т. Бр. 72 1. И у случају ако се и задржи странo презиме, али му се дода још једно српско (Драгомир Попс-Драгић) плаћа се такса по тач. а Т. Бр. 72 таксене тарифе.

2. Такса се ова плаћа у таксеним маркама, а лепи се на одобрењу и ништи по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 128.

- к т. Бр. 73 Такса из Т. Бр. 73 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 129.

1. Такса из Т.Бр. 81 таксене тарифе **к т.Бр. 81** наплаћује се и код новчаних завода и заложних задруга, кад они сами врше продаје.

2. Такса се полаже у таксеним маркама, које се лепе на протоколу лицитације и ниште по члану 13 овога правилника.

Члан 130.

1. Кад се у року ислеђења утврди дру- **к т.Бр. 82** чија квалификација дела, те се ислеђење кривице из Т.Бр. 82 таксене тарифе, почето по званичној дужности, мора наставити, као да је по тужби приватног лица, онда ће се поступити према пропису 2 напомене уз Т.Бр. 194 таксене тарифе т. ј. позваће се тужилац да у року од 15 дана плати таксу унапред, без повишене таксе и таксе за опомену или наредбу. Док се ова такса не положи, дело се неће даље узимати у рад.

2. Ако тужилац у остављеном му року од 15 дана ову таксу не положи, предмет ће се оставити у архив.

3. Ова се такса полаже у таксеним маркама и у случају кад се унапред плаћа, лепи се и ништи по тач. 1, а кад се наплаћује по осуди по тач. 13 члана 13 овога правилника.

Члан 131.

Такса из Т.Бр. 83 таксене тарифе **к т.Бр. 83** плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 132.

Такса из Т.Бр. 84 и 85 таксене **к т.Бр. 84 и 85** тарифе плаћа се у таксеним маркама по утврђеној кривици лица против кога је истрага вођена, а лепи се и ништи по тач. 13 члана 13 овога правилника,

Члан 133.

Такса из Т.Бр. 86 таксене тарифе **к т.Бр. 86** наплаћује се само у случајевима, кад кривица није таксене природе из Т.Бр. 89 до 92 таксене тарифе, иначе се за извињање и осуду плаћа такса по Т.Бр. 229 таксене тарифе. У оба ова случаја такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 13 члана 13 овога правилника.

Члан 134.

Такса из Т.Бр. 87 таксене тарифе пла- **к т.Бр. 87** ћа се као и такса по члану 133 овога правилника из Т.Бр. 86 само у случајевима кад осуда, на коју је жалба изјављена, није изречена по закону о таксама; иначе се плаћа такса по Т.Бр. 230 таксене тарифе. У оба случаја такса се плаћа употребом таксене хартије.

Члан 135.

Такса за жалбе по Т.Бр. 88 таксене тарифе **к т.Бр. 88** плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 136.

Под грађевинама поменутих у Т.Бр. **к т.Бр. 89** 89 таксене тарифе разумеју се сталне грађевине на води — непокретне воденице, а не и пловне воденице, моравке.

2. Такса по том тарифном броју плаћа се унапред у таксеним маркама.

3. Начелства окружна (грађевински одељци) дужна су водити списак свих постојећих грађевина у свом округу на води, пари или са другом моторном снагом, и старати се да се ове таксе наплате. Шефови грађевинских одељака, који пропусте водити тај списак, или га неуредно воде, или таксу на време не наплате, казниће се по тач. 6 и 8 члана 56 закона о таксама новчано од 10.— до 100.— динара, а сопственици ових грађевина, ако ове таксе не плате пре него што ове гра-

ђевине подигну, преиначе, поставе или преместе, подлеже, поред редовне, још и казненој такси у износу три пута редовне, по члану 52 закона о таксама.

Члан 137.

к т. Бр. 90 1. Између Јужне Мораве и Западне Мораве не прави се разлика приликом наплате таксе по Т. Бр. 90 таксене тарифе.

2. Прописи члана 136 овога правилника о контроли и наплати таксе вреде и за ове воденице, сем што се ова такса плаћа употребом таксене хартије.

Член 138.

к т. Бр. 91 1. За премештање воденица, поменутих у Т. Бр. 90 таксене тарифе, даваће одобрења окружна начелства на молбу сопственика воденица и вршиће се по упуству, које ће за ово премештање прописати Министар Унутрашњих Дела, с обзиром на закон о водама.

2. Такса за ово премештање по Т. Бр. 91 таксене тарифе наплаћиваће се употребом таксене хартије.

Члан 139.

к т. Бр. 92. Прописи члана 136 овога правилника о наплати таксе и о вођењу списка објеката вреде и за наплату повремене таксе из Т. Бр. 92 таксене тарифе, која се има извршити у року означеном у члану 52 овога правилника. Са власницима ових воденица, кад у означеном року не положи ову таксу, поступиће се по члану 52 закона о таксама.

Члан 140.

к т. Бр. 93 и 94 Одобрење за отварање радњи означених у Т. Бр. 93 и 94 таксене тарифе даје Министар Народне Привреде на таксеним хартијама дотичне вредности. За производњу шпиритуса Министар ступа у споразум са Управом Државних Монопола, а за отварање пиваре са Министром Финансија.

Члан 141.

к т. Бр. 95 1. Т. Бр. 95, 96 и 97 таксене тарифе про-
96 и 97 писано је, да се свака радња мора пријавити и за пријаву платити одређена такса према месту у коме се радња врши, и према врсти радње која се води, без обзира на то, што се извесне радње још и протоколишу код првостепеног суда. Пријава се чини и такса за пријаву полаже полицијској власти онога места, у коме се радња води; полицијска власт дужна је водити уредан списак пријављених радњи и о свакој пријави извештавати дотично пореско одељење. Такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 1 члана 13 овога правилника.

2. Обичне пријаве радњи из тач. 2 и 3 члана 52 овога правилника подлеже по тач. 6 овога члана такси свега од 0-50 динара, а полицијска власт ставиће у свом списку напомену зашто је оволика такса плаћена, и о пријави известити пореско одељење.

3. Ако неко лице води више радњи, било у једном локалу или у посебним локалимa подвојено, дужно је сваку радњу пријавити и за сваку таксу платити.

4. Органи полицијске власти, на чијој се територији ове радње и предузећа подигну или отворе, казниће се новчано од 10— до 100— динара по тач. 6 члана 56 закона о таксама, ако не би у првом месецу повели истрагу, ради наплате таксе, а сопственици ових радња и предузећа, казниће се по члану 52 закона о таксама, ако би радње или предузећа подигли или отворили пре него су таксу за пријаву платили.

5. У члану 122 овога правилника означена су места која се сматрају као вароши по члану 81 Устава.

6. И поред добивеног одобрења и плаћене таксе за отварање пиваре, ликерџијске радње или у опште радње за које се посебна допуштења или одобрења добијају и за њих плаћа и нарочита такса (тач. 2 и 3 члана 52 овога правилника), њихови су власници дужни ове радње пријавити и полицијској власти ради увођења у списак радњи, али се за такве пријаве плаћа само 0-50 динара таксе.

Члан 142.

к т.Бр. 98 1. Такса за држање билијара по Т.Бр. 98 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама унапред, које се лепе и ниште по тач. 8 члана 52 овога правилника.

2. Не подлеже плаћању ове таксе само билијари по приватним кућама и билијари на стоваришту, на којима се не игра.

3. Билијари друштава клубова и удружења, као и они у јавним локалима плаћају таксу за пријаву, као и годишњу таксу.

4. Сваки сопственик или закупник билијара дужан је, пре него што намести билијар за играње, да поднесе надлежној полициској власти пријаву, у којој ће назначити број билијара који има, и где се билијар налази, и положити 20— динара годишње таксе за сваки билијар.

5. Такса у 2— динара за пријаву и 20— динара годишње плаћа се за сваки билијар посебно. Полицијска власт уписује пријаву у регистар билијара и издаје подносиоцу допштење о држању билијара, на које се лепа и ништи годишња такса.

6. Пријава и такса плаћа се кад год се какав билијар набави у својину, закуп или ма који други начин, и важи све дотле док се тај билијар налази у државини лица, које га је пријавило. Годишња такса плаћа се за годину дана унапред. Сви имаоци билијара дужни су годишњу таксу платити најдаље за 10 дана од дана новог периода, иначе подлеже казни по члану 52 закона о таксама.

7. Кад се билијар у току године отуђује, ималац његов дужан је поднети пријаву надлежној власти, у којој ће означити лице, коме је продало билијар и у том случају лице, које је прибавило билијар, плаћа само пријавну таксу од 2— динара, а билијарску, годишњу таксу платиће тек од новог периода.

8. Полицијски органи, који не наплате ову таксу на време, казниће се по тач. 7 члана 52 овога правилника.

Члан 143.

к т.Бр. 99 1. За допуштење да се може приредити играшка, забава, концерт, циркуска и акробатска представа, биоскоп и овима сличне представе, изузев позоришта, на које се људи ради забаве, поуке или уживања скупљају, плаћајући или не улазницу, плаћа се такса из Т.Бр. 99 таксене тарифе употребом таксене хартије.

2. Такса се ова плаћа за сваку приређену забаву или и остало, за именовани (датум) дан и ноћ — 24 часа. Ако се у току овог времена од 24 часа приређује више представа, плаћа се само једна такса. Али ако би се ове представе и забаве стално, за дуже време од једнога дана, давале, полицијска власт може издати допуштење и на дуже време, недељно или месечно, наплативши унапред за сваки дан таксу од 2— динара.

3. Пријавна такса (за молбу) у 0·50 дин. наплаћује се, кад год се допуштење тражи.

4. Лица, друштва и корпорације, која су по тач. 5 члана 5 закона о таксама ослобођена плаћања таксе, дужна су такође ово допуштење узети од полицијске власти, и ову таксу не плаћају само онда, кад поднесу решење Министра Финансија, којим су плаћања ове таксе ослобођена.

5. Плаћање ове таксе не искључује таксу из Т.Бр. 407 таксене тарифе, која се плаћа општинама у готову у онолико, колико је општински одбор одредио и Министар Финансија одобрио.

6. Лица правна и физичка, која приређују забаве, представе и остало, за што се ова такса плаћа, а не плате прописну таксу, подлеже плаћању, поред редовне, и казнене таксе из члана 52 закона о таксама.

7. Полицијски органи, који се не старају да се ова такса плаћа, казниће се по члану 56 закона о таксама новчано од 10.— до 100.— динара.

Члан 144.

к т.Бр. 100 1. Такса по Т.Бр. 100 таксене тарифе за допуштење вожње на аутомобилима, моторним точковима и велосипедима (бициклима), пла-

ћа се на царинарницама при увозу у земљу ових предмета, и то употребом таксених хартија.

2. Царинарница ће, приликом царинења, на таксеној хартији одговарајуће таксене вредности, издати увознику за сваки поједини аутомобил, моторни точак и велосипед уверење, у ком ће тачно назначити: име, презиме и место становања увозника; потом предмет (аутомобил, моторни точак или велосипед); назив фабрике у којој је предмет израђен; његово особено име («Опел», «Адрија», «Електра», «Бренабор», «Дир-коп» и т. д.) и фабрични број дотичног предмета.

3. При продаји овог предмета, увозник је дужан купцу предати и ово царинско уверење, којим ће купац моћи доказати да је такса на ово подвозно средство плаћена.

4. Сваки сопственик аутомобила, моторног точка и велосипеда, дужан је, пре употребе ових предмета, обратити се полицијској власти места у ком станује, ради добијања допуштења да ове подвозне предмете може употребити.

5. Полицијска власт примиће пријаву за допуштење (с таксом од 0.50 дин.), па пошто се увери да је такса при увозу на царинарници наплаћена, уписаће у регистар аутомобила, моторних точкава и велосипеда, и на уверење царинарнице дописати допуштење за употребу подвозног средства не наплаћујући нову таксу за допуштење, и означити број, који треба и подвозни предмет да носи. Овај се број мора јасно означити и ставити на уочљиву месту ових подвозних средстава.

6. Добивено допуштење власти важи искључиво за дотични аутомобил, моторни точак или велосипед.

7. Лица, која би аутомобиле или точкове кријумчарски добавила и тиме избегла плаћање ове таксе, подлеже плаћању казнене таксе по члану 52 закона о таксама, а царински органи, који би приликом царинења пропустили ову таксу наплатити, казниће се по члану 55 закона о таксама; полицијски органи, који би допустили вођу на овим моторима, за које није плаћена прописна такса, а противу њихових сопственика не би одмах предузели кривичну истрагу, казниће се

по тач. 8 члана 56 закона о таксама новчано од 10 до 100 динара.

Члан 145.

1. Таксу за трамвајске карте по Т.Бр. **К Т.Бр. 101** таксене тарифе наплаћују у готову новцу од трамвајских друштва, или лица чија је својина трамвај, пореска одељења дотичног места.

2. Почетком сваке године, а најдаље до краја месеца јануара, дужна су трамвајска друштва, према својим књигама, поднети пореском одељењу извештај о броју и цени продатих карата у прошлој години. Одељење је дужно да провери тај рачун упоредивши га са друштвеним књигима, па ако нађе да је рачун исправан, овериће га потписом порезника, који је поређење вршио и тек потом ће се наплата ове таксе извршити и новец послати Управи Државних Монопола, као приход од трамвајских карата, ако Министар Финансија не би одлучио да се тај новац преда општини у којој се трамваји налазе.

Члан 146.

1. Наплата таксе из Т.Бр. 102 таксене тарифе не искључује плаћање таксе из Т.Бр. 108 таксене тарифе.

2. Такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе на уверење и ниште по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 147.

1. Такса из Т.Бр. 108 таксене тарифе наплаћује се само од слободних лекара који нису у служби државној (сем војних лекара — 1 напомена уз Т.Бр. 108) и општинској, јер они што су у служби државе и општине стичу то право својим положајем и плаћају само декретну таксу из Т.Бр. 9 таксене тарифе или уговорену таксу из Т.Бр. 20 таксене тарифе. Али ако ови лекари напусте државну или општинску службу, или после пензиониса-

ња отпочну слободну праксу, дужни су ову таксу платити према месту у коме праксу желе вршити.

2. Слободни лекари који су по Т.Бр. 100 таксене тарифе старог закона платили таксу за одобрење лекарске праксе у опште, неће плаћати поново ову таксу. Али ако се они премештају у које веће место означено у Т.Бр. 108 таксене тарифе, платиће само разлику између таксе коју су по ранијем закону платили и таксе прописане Т.Бр. 108 таксене тарифе садашњег закона.

3. Војни лекари кад врше и приватну праксу плаћају половину таксе из Т.Бр. 108, те у случају, кад буду пензионисани, плаћају само другу половину ове таксе с обзиром на место у коме врше праксу.

4. Такса се полаже у таксеним маркама које се лепе на допуштењу и ниште се по тач. 1 члана 13 овога правилника.

5. Лекари по варошицама и селима не подлеже плаћању ове таксе, али и они плаћају таксу из Т.Бр. 102 таксене тарифе.

Члан 148.

К Т.Бр. 109 1. Диплома која се издаје бабицама и за њу наплаћује такса из Т.Бр. 107 таксене тарифе, не може обухватити и право на слободну праксу, те тиме искључити наплату таксе из Т.Бр. 109 таксене тарифе, сем случајева изложених у другој напомени уз овај таксени број, кад се пракса врши по селима и варошицама. У овим се случајевима наплаћује само такса из Т.Бр. 3 таксене тарифе за уверење, којим се за бабице у та места утврђују.

2. Ако се пак промени место те се из села или варошице дође у варош платиће се прописна такса за то место.

3. Али бабице не плаћају таксу из Т.Бр. 109 таксене тарифе онда, када буду примљене у општинску службу. Чим пак из ове иступе, морају ову таксу платити.

4. Ова се такса плаћа у таксеним маркама, а лепо се на допуштењу и ништи по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 149.

К Т.Бр. 110 У један сточни пасош не може се уписати више од једног грла крупне стоке, већ се за свако грло мора издати и посебни пасош.

Члан 150.

К Т.Бр. 120 1. Као отровне ствари сматрају се они предмети, који су побројани у распису Министарства Унутрашњих Дела од 1 септембра 1882. год. С.№ 2542 (Санитетски Зборник књ. II св. 3. од 1889. год. стр. 25.) за које су њихови продавци дужни добити одобрење за продају од надлежне полицијске власти и за то платити таксу из Т.Бр. 120 таксене тарифе.

2. Апотекари и дрогеристи не плаћају ову таксу, јер они по свом позиву ову продају врше, зашта плаћају особену таксу.

3. Ни странци, који траже допуштење да се извесни њихови специјалитети, лекови могу у опште у Србији продавати, не подлеже посебној такси, јер њу плаћају лица која непосредно продају врше, ако су за продају отровних ствари допуштење добила.

Члан 151.

К Т.Бр. 121 Отровне ствари, које се нађу не само у радњи већ и у стану продавца, ако је стан под једним кровом са радњом, сматраће се да су намењене продаји.

Члан 152.

К Т.Бр. 124 Такса из Т.Бр. 124 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 153.

К Т.Бр. 125, 126, 127, 128, 129, 130 и 309. Поред прописане таксе из Т.Бр. 125, 126, 127, 128, 129 и 130 таксене тарифе плаћа се и такса из Т.Бр. 1 тач. а таксене тарифе за молбу.

2. Такса се полаже у таксеним маркама, које се лепе и ниште по члану 13 овога правилника.

Члан 154.

К Т.Бр. 131 и 132. Таксе из Т.Бр. 131 и 132 таксене тарифе плаћају се употребом таксене хартије одговарајуће вредности.

Члан 155.

К Т.Бр. 133. Такса из Т.Бр. 133 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се набављају онако, како је прописано у тач. 10 и 11 члана 10, а лепе се и ниште по тач. 13 члана 13 овога правилника.

Члан 156.

К Т.Бр. 134 и 136. Такса из Т.Бр. 134 и 136 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 157.

К Т.Бр. 138. Ради јасније примене Т.Бр. 138 таксене тарифе наводи се пример:

1. За тражење забране, интабулације и т.д. на 1040.— динара, ако се издају три решења, платиће се свега 5.— динара на име таксе, а ако се издају на пр. пет решења наплатиће свега 7.— динара, јер се такса за прва три решења не плаћа. Ако ли се забрана тражи за суму од 1060.— динара и издају се четири решења, онда ће се за такво тражење платити 6·50 дин. на име таксе.

2. Ова се такса плаћа у таксеним маркама, које се

лепе на овом тражењу, а ниште по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 158.

К Т.Бр. 143. Ако се више лица, за која се стециште тражи, појављују као представници једне фирме, такса ће се наплатити по првоме ставу Т.Бр. 143 таксене тарифе, у смислу члана 4 закона о таксама; али ако се стециште тражи за више лица, солидарно одговорних по једној обавези, кад не престављају једну заједничку фирму, такса ће се наплатити по другоме ставу Т.Бр. 143 таксене тарифе.

Члан 159.

К Т.Бр. 146 и 149. Такса из Т.Бр. 146 и 149 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 160.

К Т.Бр. 150. Ако се суду поднесе писмен тестамент са захтевом да се, по саслушању тастатора његов потпис утврди и та потврда на тестамент стави, наплатићи се само такса за потврду из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

Члан 161.

К Т.Бр. 154. 1. По Т.Бр. 154 таксене тарифе плаћа се такса за неакционарске банкарске и мењачке радње и радње за давање зајмова на залог, које носе назив по имену једнога или више сопственика ове радње; као: »Банкарска радња Николе Јовановића«, или: »Мењачка радња Петра Златића и Комп.»

2. Али кад се овакве неакционарске радње потврде под именима: »Мала Банка«, »Заложни Завод.« и томе слично, онда се за судско протоколисање оваквих радњи наплаћује петострука такса.

Члан 162.

К Т.Бр. 155. 1. Под тач. г. Т.Бр. 155 таксене тарифе именовани посредници разумеју се само посредници при куповини и продаји робе у земљи, као што су сензали при куповини земаљских производа, поменутих у §. 50 трговачког законика.

2. Агенти, који као посредници врше послове између трговаца и других лица у земљи и страних фирми, па ма на своје име и не увозили робу, потпадају под Т.Бр 155 б. таксене тарифе, и они не могу протоколисати фирму као трговачки посредници по тач. г. овог тарифног броја.

Члан 163.

К Т.Бр. 156. При пресељавању радње из једног места у друго и протоколисању фирме и наплати таксе из Т.Бр. 156 таксене тарифе овако ће се поступити:

- а) ако се сеоба врши из једног места у друго, у кругу једне исте судске надлежности, а оба места подлеже једнакој таксеној стопи за протоколисање фирме, онда се нова такса неће наплаћивати.
- б) ако ли се сеоба врши из места с мањом таксеном стопом, у место за које се плаћа већа такса, наплатиће се само разлика таксе између ових двају места;
- в) такса се неће ни онда наплаћивати, кад се сеоба протоколисане радње врши из места за које је одређена већа такса у место са мањом таксеном стопом;
- г) али ако се протоколисана радња сели из места једне судске надлежности у место, које припада надлежности другог суда, па било оно с једнаком, већом или мањом таксеном стопом, прописну таксу треба увек потпуно поново наплатити.

Члан 164.

К Т.Бр. 159 Кад се две или више разнородних радња раде, било у једном или у посебним локалима, протоколисање фирми врши се и такса из Т.Бр. 159 таксене тарифе плаћа се за сваку радњу посебице. На пр. кад абаџија држи и ситничарску радњу, ма то било и у истом локалу, дужан је протоколисати обе радње; или кад ситничар поред те радње купује и на крупно продаје земаљске производе, дужан је и ову другу спекулативну радњу протоколисати и таксу посебно платити.

Члан 165.

К Т.Бр. 160 За плаћање таксе по Т.Бр. 160 таксене тарифе сматра се као промена радње, кад из једне радње иступи један или више чланова фирме, па место њих или дођу нови чланови, или радња остане на једном или више пређашњих чланова, а сва примања и давања остају на члановима промене фирме; али ако из радње иступе сви пређашњи чланови фирме, а место њих уђу нова лица, онда се сматра да је то нова радња, и ако би сва примања и давања прешла на нове чланове, те се и такса за протоколисање мора као за нову радњу цела положити.

Члан 166.

К Т.Бр. 161 1. Кад се оснива филијал радње или се премешта у друго место, наплатиће се половина таксе само тада, ако се при том утврди, да главна радња постоји, јер ће се иначе сматрати као нова радња и наплатити потпуна такса.

2. Све таксе за протоколисање фирме плаћају се код првостепених судова у таксеним маркама.

Члан 167.

К Т.Бр. 166 1. Прописом Т.Бр 166 таксене тарифе измењени су: члан 8 закона о заштити мустара и модела и члан 14 закона о заштити

фабричких и трговинских жигова у колико се односе на величину таксе.

2. За пренашање жиговног права на другога или за уништење употребе једнога жига, плаћа се такође такса из Т.Бр. 166 таксене тарифе.

Члан 168.

1. Процена ствари, које немају опредељену вредност, врши се по члану 23 закона о таксама, а трошкове око процене подноси депонент.

2. Акције, лозови и остале хартије од вредности ако се котирају на берзи, рачунаће се по берзанској вредности, у противном, ако се не котирају процена ће се извршити по претходној тачки.

3. У случајевима где се новац или хартије од вредности уносе у судску касу или другог кога државног надлештва на чување по службеној дужности, као што је случај при образовању пупилних или стечајних маса, при вршењу забрана ит. сл., ова се такса не наплаћује.

4. Депозитна такса плаћа се у таксеним маркама, а лепо се и ништи на молби или реферату по члану 13 овога правилника.

Члан 169.

1. Треба разликовати изузеће судија општинског суда по Т.Бр. 171 таксене тарифе, које се захтева преко првостепеног суда, од изузећа које се врши код општинског суда и такса плаћа у готову новцу по Т.Бр. 351 таксене тарифе.

2. Такса из Т.Бр. 171 плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 170.

Таксе за судске потврде, за које је прописана друга нарочита такса, означене су у Т.Бр. 150, 151, 152, 165, 167, 168 и 169 таксене тарифе. За потврде које би се вршиле у суду у другим случајевима, који нису нарочито предвиђени, наплаћиваће се такса по пропису Т.Бр. 43 таксене тарифе.

Члан 171.

1. За спорове, по којима се тужба због неуредности или ненадлежности одбаци, плаћа се четвртина таксе, а кад се ствар сврши поравнањем до првог рочишта, одређеног за пресуђење главне ствари, плаћа се половина таксе из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе. Реченицу «кад се спор сврши поравнањем до првог рочишта» треба тако разумети, да се и дан рочишта рачуна у то време

2. За остатак таксе, која је плаћена у времену подношаја тужбе, парнична страна, која је ову таксу платила, може тражити повраћај, према члану 63 закона о таксама, у року од тридесет дана од извршности решења о одбачају тужбе, односно од дана извршеног поравнања.

3. Положена такса за тужбу сматра се као парнични трошак.

Члан 172.

Такса из Т.Бр. 176, 178, 182 и 185 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије одговарајуће вредности по овим тарифним бројевима.

Члан 173.

1. С обзиром на трећи став напомене уз Т.Бр. 188 таксене тарифе, одложена рочишта искључиво по нахођењу суда, или зато, што се рочиште није могло одржати из разлога поменутих у § 130 грађ. суд. поступка, — неће се, при наплати таксе, рачунати уз остала рочишта, одложена по захтеву или кривоцом парничних страна.

2. За тражење одлагања рочишта путем телеграфа важе прописи тач. 5, 6 и 7 члана 1 овога правилника.

Члан 174.

Такса из Т.Бр. 189 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 175.

к т. Бр. 192 1. Приликом прорачуна за наплату таксе по тач. в Т. Бр. 192 таксене тарифе само суме преко 250.— динара рачунаће се у целих 500.— динара.

2 Вредност пак продатог имања рачунаће се по продајној цени, а не по процењеној вредности.

Члан 176.

к т. Бр. 193 1. У тужбама против јавних органа (напомена 5 уз Т. Бр. 193 таксене тарифе) кад се ислеђењем не утврди истинитост тужбе, приватни тужилац плаћа таксу у 10.— динара из Т. Бр. 194 таксене тарифе.

2. За она оптужења, која се иявијају по званичној дужности а покренута су тужбом приватног тужиоца, па се истрага прекине на основи § 29 крив. суд. поступка, наплаћује се од приватног тужиоца за то решење 2 — динара таксе и решење му се о томе у препису издаје.

Члан 177.

к т. Бр. 194 У случајевима поменутих у 2 напомени уз Т. Бр. 194 таксене тарифе, позивање за наплату таксе вршиће се по члану 130 овог правилника.

Члан 178.

к т. Бр. 195 Ако се поновним суђењем смањи казна или се и сасвим ослободи, осуђени може, за 30 дана по извршности пресуде, тражити повраћај више или неумесно наплаћене му таксе, у смислу члана 63 закона о таксама.

Члан 179.

к т. Бр. 196 Такса из Т. Бр. 196 таксене тарифе плаћа се по осуди у таксеним маркама, како код грађанских тако и код војних судова. Али кад се жалба подноси на решење или пресуде, донесене по кривичним делима на тужбу приватних лица, која се не ислеђује по службеној дужности, ова се такса мора унапред платити.

Члан 180.

к т. Бр. 199 и 201 Таксе из Т. Бр. 199 и 201 таксене тарифе плаћају се употребом таксене хартије од вредности одређене овим тарифним бројевима.

Члан 181.

к т. Бр. 200 Такса из Т. Бр. 200 таксене тарифе наплаћује се у пола од покретача, кад се извијају, који су по закону о заштити фабричких и трговинских жигова покренути код судова по тражби приватних, прекидају одустанком покретача.

Члан 182.

к т. Бр. 207 У случајевима, где ситнична признаница замењује декларацију, такса се плаћа по Т. Бр. 205 таксене тарифе у 0.50 динара као и за декларацију.

Члан 183.

к т. Бр. 208 и 209 Такса из Т. Бр. 208 и 209 таксене тарифе лепи се на молбама, а ништи по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 184.

к т. Бр. 210 1. Такса из Т. Бр. 210 таксене тарифе плаћа се у свима случајевима осем онда кад је трговинским уговором с којом страном државом прописано, да се ова такса не плаћа. Ова ће се такса наплаћивати и за уверење, које наше власти издају о пореклу робе приликом извоза.

2. Такса се ова плаћа у таксеним маркама и лепи се на уверењу и ништи по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 185.

к т. Бр. 212 Такса из Т. Бр. 212 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, изузев случајева из друге напомене уз овај тарифни број, по којој се за уверења о здравственисти сточних произ-

вода и за уверења да роба није заражена филоксером, у тежини до 5 кгр. не плаћа никаква такса.

Члан 186.

К Т.Бр. 221 Такса из Т.Бр. 221 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 187.

К Т.Бр. 225 Кад се тражи уверење да се може упражњавати шпедитерска радња у Београду, где постоје три царинарнице, онда се неће наплаћивати такса за «сваку» царинарницу, већ ће се за вршење шпедитерских послова у овим царинарницама наплатити само једна такса, пошто је расписом Министра Финансије, од 26 Фебруара 1913 године ЦБр. 3713 у начелу признато, да се све београдске царинарнице сматрају као једна.

Члан 188.

К Т.Бр. 227 Такса из Т.Бр. 227 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Члан 189.

К Т.Бр. 229 У случајевима, где се при осуди кривца стекне и други закон, који у Т.Бр. 229 таксене тарифе није поменут, са законом који је у том тарифном броју именован, на пр. закон санитарски, или кривични закон, и онда ће се такса за истрагу и осуду наплаћивати по овом тарифном броју, сем случајева, где је за истрагу и осуду таквих кривица прописана нарочита такса, као што је случај код Т.бр. 68, 84, 85, 86, 121, 122, 123, 200 и т. д.

Члан 190.

К Т.Бр. 230 1. Такса за жалбе из Т.Бр. 230 и 233 231 и 233 таксене тарифе као и такса за пореску пријаву и пореску књижицу из Т.Бр. 231 плаћа се употребом таксене хартије.

2. На првом листу пореске књижице изнад тек-

ста извода из пореског закона утиснуће се марка од 0-60 динара.

Члан 191.

К Т.Бр. 235 1. Такса из Т.Бр. 235 таксене тарифе не плаћа се за сваки од ових артикала посебице, већ једна такса за допуштење продаје ма колико њих било. Али, ако се поново тражи допуштење, за извесне артикле, за које раније допуштење није тражено ни добијено, платиће се поново ова такса.

2. Допуштење за продају таксених вредности повлачи и дужност продаје поштанских марака и осталих поштанских вредности.

Члан 192.

К Т.Бр. 236 Такса за карте и домене плаћа се у таксеним маркама по овим одредбама:

I Карте

1. Сваки «шпил», јединица карата, (32 или 52) без обзира на то, којој је игри намењен, као и карте за децу, мора бити у завијутку упакован тако, да се без цепања завијутка карте не могу извадити. Завијутак мора бити снабдевен са три отвора тако, да се кроз један види слика срца (херца), кроз други утиснути жиг сопственика фабрике карата и места њеног, а кроз трећи да се може утиснути државни жиг. Приликом наплате таксе, кроз отвор на чисто поље кеца херца удара се жиг с грбом и натписом: «5 дин. плаћена такса», а испод жига редни број свих шпилова дотле на царинарници жигосаних.

2. На завијутку сваког шпила лепи се таксена марка, која се поништава истим жигом и истим редним бројем, удешавајући га тако, да један део жига пређе преко марке, а други преко завијутка.

3. Жиг, којим се ово жигосање врши, израдиће се у присуству државне власти (Управе Државних Монопола) у потребном броју примерака, од којих ће се један предати београдској царинарници за службу при-

жигосању, а остали ће се чувати у каси Управе Државних Монопола.

4. Машина у коју се жиг учвршћује, мора имати свој затвор снабдевен са два кључа од којих ће један стајати код управника царинарнице, при којој се жигосање врши, а други у Управи Државних Монопола.

5. Жигосање карата, које се са стране увозе, вршиће се у београдској или којој другој царинарници, ако јој се буде допустило да увоз карата врши и карте жигосе. Жигосање ће се вршити само једног дана у недељи, који царинарница буде одредила, и то под надзором чиновника које Управа Државних Монопола буде одредила и царинског чиновника, који наплату царине и таксе буде вршио.

6. Жиг ће се мењати увек најдаље по истеку пет година, а тада почиње и нов редни број жигисаних шпилова. Чим се нови жиг изради стари ће се жиг комисијски уништити, пошто се претходно о томе састави записник и на њему остави неколико јасних отисака.

7. Карте, које се израђују у земљи, плаћају ову таксу приликом жигосања карата такође у царинарници, које се врши на исти начин, као и кад се карте са стране увозе. Сопственик фабрике известиће Управу Државних Монопола о количини шпилова, које жели жигосати. Чиновник, одређен од стране Управе Државних Монопола, спровешће карте до царинарнице одређеног дана за жигосање, где ће присуствовати жигосању и поништавању таксених марака.

8. Допуштење за израду карата даје Министар Финансија, по саслушању Управе Државних Монопола, али израда се карата може допустити само у месту, где има финансијска управа или монополско надзорништво.

9. У случају да се фабрика за израду карата установи ван Београда, Министар финансија, по саслушању Управе Државних Монопола, прописује посебан начин за жигосање карата при такој фабрици, као и

ближе одредбе о контроли уопште, да се нежигосане карте из фабрика не би у промет пуштале. Невршење ових прописа повлачи губитак права за израду карата, који изриче Министар финансија, на предлог Управе Државних Монопола.

10. Не подлеже плаћању ове таксе карте, које се кроз Србију провозе, као и карте које се у земљи израђују, а извозе ван земље. Карте за извоз из земље спроводе се из фабрике до царинарнице под надзором органа Управе Државних Монопола или финансијског органа са нарочитом спроводницом.

11. Последња царинарница дужна је, најдаље за пет дана по извозу, вратити спроводницу Управи Државних Монопола одн. финансијској власти и на њој утврдити дан кад су карте у суседну земљу извезене.

II Домине

12. Такса на домине, без обзира на величину и број домина у јединици и на материјал од кога су израђене, плаћа се на царинарници.

13. На домини »дупло бело« удар се жиг да је такса плаћена, а на кутији се лепи марка тако да се марка отварањем кутије мора поцепати. Марка ће се жигосати обичним царинарничним печатом.

14. Под затворима у којима се чува жиг за жигосање карата, чуваће се и жиг за домине, и жигосање ће се вршити такође у присуству монополског и царинског чиновника.

15. Оно што је прописано о изради жига за жигосање карата, и о његовој промени, вреди и за жиг за домине. Облик овог жига утврђује Министар Финансија, на предлог Управе Државних Монопола.

Члан 193.

К т. Бр. 237
Прописи члана 118 овога правилника о повраћају таксе, кад лице не путује у Америку ради исељавања, већ због својих приватних послова, па се у року од шест месеца отуда врати, вреди и за таксу из Т. Бр. 237 таксене тарифе.

Члан 194.

к т.Бр. 257 1. По Т.Бр. 257 таксене тарифе плаћају таксу само инжењери, који врше инжењерске послове као слободну професију, а тако исто и пензионари, кад се тим пословима баве. Према томе, овој такси не подлеже инжењери у државној и општинској служби, као ни инжењери који под сталном платом служе при појединим фабрикама, рударским или другим индустријским предузећима; али и они ће дужни бити платити ову таксу, ако би та места напустили, па би слободну праксу хтели отпочети, или би хтели вршити, поред својих редовних послова, приватне инжењерске послове.

2. Ако би се више инжењера удружили да заједнички врше инжењерске послове (технички биро-и) дужни су сваки напосе допуштење добити и посебну таксу платити.

3. Кад се инжењер слободне професије, који је добио допуштење и таксу платио за извесно место, преели у друго, за које је већа такса одређена доплатиће само разлику таксе одређене за ово место; а кад је обрнут случај, кад се сели из места за које је одређена већа такса у које мање место, неће платити никакву нову таксу.

4. Како ова допуштења издаје Министар Грађевина и за њих таксу наплаћује, он ће водити контролу, у Београду преко Управе вароши Београда и Грађевинског Одбора, а у унутрашњости преко окружних начелстава и грађевинских одељака, да се ови послови без допуштења не би радили, па где би се то појавило, он ће, као надлежан по члану 61 закона о таксама, по закону поступити.

Члан 195.

к т.Бр. 259 1. Инжењер, државни или општински, који даје линију за грађевину, за шта се плаћа такса из Т.Бр. 259 таксене тарифе, нема права наплаћивати никакву таксу у готову новцу за излазак на терен и за овај рад, јер пропис Т.Бр. 392 таксене тарифе не односи се на овај случај.

2. Ако се ова регулациона линија повлачи иницијативом саме власти, приликом експроприсања појединих имања, или ради регулације целе улице, сопственик имања није дужан платити таксу из Т.Бр. 259 таксене тарифе.

3. Исто тако не подлежи такси ни оно обележавање линије, које се даје предузимачу при зидању државних или самоуправних зграда, јер се сматра да се ова линија даје по службеној дужности и као увођење предузимача у посао. Али ако се самоуправне грађевине подижу у спекулативном циљу, као што су механе, млинови и т. сл. онда и оне подлеже плаћању ове таксе.

Члан 196.

к т.Бр. 260 и 261 1. Под речи «план» по Т.Бр. 260 и 261 таксене тарифе разуме се сваки лист оригинала, на коме је нацртана основа, фасада, пресеци и т. д.

2. Такса се ова плаћа у таксеним маркама, које се лепе на одлуци којом се за вршење овог копирања утврђује цена за овај рад, а ништи се по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 197.

к т.Бр. 262 1. Прегледи, којима се утврђује исправност или количина израде извеснога дела предузете грађевине, сматрају се као технички прегледи уопште и за њих ће се наплаћивати такса прописана Т.Бр. 262 таксене тарифе.

2. Ова се такса плаћа употребом таксене хартије.

Члан 198.

к т.Бр. 263 Као грађевина сматрају се, поред обичних грађевина, и сви мостови, канали, разна подзиђивања и т. сл., и за технички преглед свих ових свршених радова плаћа се такса по Т.Бр. 263 таксене тарифе.

Члан 199.

к т.Бр. 264 Такса из Т.Бр. 264 таксене тарифе плаћа се, без обзира на вредност погођеног посла, за технички преглед оправке сваке грађевине, где се разумеју и оправке мостова, путева, уличне калдрме и т. сл.

Члан 200.

к т.Бр. 266 1. Такса, прописана Т.Бр. 266 таксене тарифе наплаћиваће се само за повуке железничке, и то на све без разлике и без обзира на вредност повуке и начин исплате одговарајуће суме пошљаоцу.

2. Ова се такса не односи и не плаћа на повуке поштанске.

Члан 201.

к т.Бр. 268 Кад рефакцију тражи лице са стране, примиће се и у рад узети молба и без таксе из Т.Бр. 268 таксене тарифе, пошто је странац у немогућности да нашу таксену марку на страни набави, али ће се при обрачуну и исплати рефакције задржати потребна сума за неположену таксу, за њу ће се набавити таксена марка, која ће се на молбу залепити и поништити по тач. 1 члана 13 овога правилника.

Члан 202.

к т.Бр. 274 Такса из Т.Бр. 274 таксене тарифе плаћа се у готову новцу, а наплата се врши према упуштвима и правилима, које прописује Министар Народне Привреде. Са наплаћеним новцем поступаће се по тач. 3 члана 10 овога правилника.

Члан 203.

к т.Бр. 275 1. Таксу по Т.Бр. 279 таксене тарифе наплаћује Министар Народне Привреде при давању одобрења за оснивање стружнице, а лепи се на одобрењу и поништава по тач. 1 члана 13 овог правилника. И даљу, годишњу таксу наплаћиваће, у

смислу тач. 8 члана 52 овога правилника, и ново одобрење издавати Министар Народне Привреде. Сопственик је дужан ову годишњу таксу платити и одобрење добити у року одређеном у тачци 6 члана 52 овога правилника, иначе ће бити одговоран по члану 52 закона о таксама.

2. Ова се такса плаћа за сваку тестеру, без обзира на то што се свим тестерама сопственик стругаре, може бити, и не служи.

3. Стругаре, које не стружу грађу за продају нити за новац приватним лицима већ за потребу личну, као што су стругаре при извесним рудницима и другим индустријским предузећима не плаћају ову таксу.

4. Ни машине за стругање дрва за гориво не подлеже плаћању ове таксе.

Члан 204.

к т.Бр. 280 За пријаву које чине појединци за сечу горе за своје приватне потребе, а не за спекулацију или предузимачки посао, плаћа се само такса из Т.Бр. 1 под б за молбу, а не и такса прописана Т.Бр. 280 таксене тарифе. Ту исту таксу од 0-50 динара плаћају и угљари, којима се допушта жежење угља од лежећег грања које по шуми прибирају, као и они који од шумске управе откупљују лежећу гору.

Члан 205.

к т.Бр. 302 Таксу из Т.Бр. 302 таксене тарифе наплаћује Министар Народне Привреде увек унапред по тач. 6 члана 52 овога правилника у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 8 истог члана.

Члан 206.

к т.Бр. 303 1. Таксу за патенте из Т.Бр. 303 таксене тарифе за пловне објекте наплаћују царинарнице на пограничним рекама: Дунав, Сави, Дрини и др., а на Морави и осталим рекама и водама унутрашњости земље полицијске власти свака у кругу свом, на овај начин:

2. Сваки сопственик ма којега пловног објекта пароброда, пропелера, простих лађа, пешчарица, вијарица, шајки, дереглија, као и свих чунова и чамаца, изузев сплавова и неврата, пошто они нису стални пловни објекти, већ увек служе само за једну пловидбу, низ-воду, дужан је пријавити се царинарници односно полицијској власти у своме кругу и платити таксу прописану Т.Бр. 303 таксене тарифе. Царинарнице и полицијске власти и саме имају дужност да изврше попис свих ових пловних објеката и да позову њихове сопственике да их пријаве и ову таксу плате.

3. При наплати таксе царинарница — односно полицијска власт — завешће у нарочити списак: име и презиме сопственика пловног објекта, занимање, место становања, врсту објекта, њихову величину (моћ оптерећавања по броју тона), особено име пловног објекта, ако га има, количину наплаћене таксе и датум када је наплата извршена. О наплаћеној такси издаће се сопственику уверење, на које ће се залепити наплаћена такса у таксеним маркама и поништити по тач. 1 члана 13 овога правилника, па ставити и број списка под којим је објекат уведен. А да би се сваки пловни објекат, за који је ова такса плаћена, и видније обележио, царинарнице ће стављати на које истакнутије место (предњи део лађе) и нарочит врео жиг с натписом: «плаћен патент», а испод њега број списка под којим је такса наплаћена.

4. Полицијска власт, место врелог жига може стављати жиг свога надлештва у воску, пошто се претходно издуби место на чамцу где ће се жиг ставити, да би се тако од повреда сачувао.

5. Ако би се овај жиг ипак, случајно, поништио, сопственик пловног објекта дужан је о томе известити полицијску власт и молити да се нов жиг стави.

6. Кад се пловни објекат употребом исквари и новим замени, онда ће његов сопственик за нови објекат дужан бити такође платити таксу.

7. За неизвршење ових прописа одговорни чиновници биће кажњени по члану 56 закона о таксама, а сопственици по члану 52 истог закона.

8. страни бродови и пловни објекти, који пристају уз нашу обалу не подлеже плаћању ове таксе.

Члан 207.

К Т.Бр. 311 1. За дупликате разредних и течајних сведочанстава и средњих мушких и женских школа плаћа се такса по Т.Бр. 311 таксене тарифе поред таксе од 10.— динара која се плаћа у готову за ђачки фонд по закону о средњим школама.

2. За дупликате сведочанстава стручних школа плаћа се такса као и за редовно сведочанство.

Члан 208.

К Т.Бр. 316 1. Ученици који су приватно учили средњу школу, па на испиту у државној школи падну из појединих предмета, за накнадне испите плаћају таксу по Т.Бр. 316 таксене тарифе.

2. У случајевима кад се одобри полагање испита из два или више разреда или за један или више разреда и нижи и виши течајни испит, наплаћиваће се особена такса предвиђена у поменутом тарифном броју.

Члан 209.

К Т.Бр. 318 Ученици стручних занатских школа сиротињских завода не подлеже плаћању никаквих такса из одеља «по струци школској» (Т.Бр. 307 до 318) таксене тарифе.

Члан 210.

К Т.Бр. 319 1. Како сваком брачном спору претходи обавезно мирење пред свештеником, за које се не плаћа никаква такса, то ће се такса за тужбу из Т.Бр. 319 таксенс тарифе полагати тек после неуспелог мирења, при упућивању тужбе и осталих акта духовном суду.

2. Ако тужилац на позив свештеника ту таксу не положи, у року од 15 дана, тужба ће се оставити у архив, на основи члана 15 закона о таксама.

Члан 211.

К Т.Бр. 324 1. За молбе и тражења по Т.Бр. 324 таксене тарифе упућена путем телеграфа, важе прописи тач. 5, 6 и 7 члана 1 овога правилника.

Надлество

Бр.

191 год.

у

Образац II

Извештај по чл. 60 закона
о таксама
(о предузетом извиђају)

Господину Министру Финансија

На основу другог става члана 60. закона о таксама
сама
част је известити Господина Министра, да је предузело извиђај због таксене кривице над г.

занимање

из

кривицу по

Члан или Т. Бр. (број и одељак)

јер је

описати кривицу

(М. П.)

Потпис старешине
надлества или општине.

Надлество

Бр.

191 год.

у

Образац III

Извештај по чл. 60 закона
о таксама
(о резултату извиђаја)

Господину Министру Финансија

У вези свога ранијег извештаја, од

Бр.

част је известити Господина Министра, да је по
Бр. доне пресуду
решење по таксеној кривици г.

име и презиме

из

занимање

је одлучено : да именовани плати :

а) редовне таксе дин.

б) казнене таксе »

в) интересне таксе »

г) таксе за пресуду — решење »

Ов — пресуда — решење*)

(М. П.)

Потпис старешине
надлества или општине

*) Ако на пресуду — решење — има жалбе, означити коме је са актима упућено, а ако нема него је извршено онда то означити.
Ако је пресуда — решење — поништено са примедбама, по којима се доноси нова одлука, онда ће се о новој одлуци поднети опет Министру Финансија овакав исти извештај.

САДРЖАЈ

I. Опште одредбе

		Страна	
		Закона	— Правила
Члан	1. Шта подлежи такси државној и кад . . .	5	— 125
»	2. Шта подлежи општинској такси . . .	6	— 127
»	3. Кад се таксе не смеју наплатити . . .	6	— 127
»	4. Како се такса плаћа кад је више лица . . .	6	— 128
»	5. а) Лична ослобођења . . .	7	— 130
	б) Уверење о сиромаштву . . .	9	— 134
»	6. Ослобођавање писмена . . .	11	— 136
»	7. Означење зашто су писмена без таксе . . .		
»	8. Однос између ослобођеног и неослобођеног лица . . .	11	— 137
»	9. Кад се држави не може досудити такса . . .	11	— 137

II. О наплати таксе

Члан	10. а) Како се и кад полаже такса . . .	11	— 137
	б) Неисправне таксене вредности . . .	12	— 139
»	11. Размена таксених вредности . . .	12	— 140
»	12. Кад се такса плаћа . . .	12	— 141
»	13. Лепљење и поништавање таксених вредности . . .	13	— 142
»	14. Употреба таксених вредности . . .	13	— 151
»	15. Поступак са никако или недовољно таксираним писменом . . .	13	— 152
»	16. Накнадно полагање општинске таксе . . .	13	— 154
»	17. Досуђивање таксе од криве стране . . .	14	— 154
»	18. Почек за плаћање таксе . . .	14	— 155
»	19. Продуђавање уговора . . .	15	— 156
»	20. Прорачун за наплату таксе . . .	15	— 157
»	21. Заснивање више послова једном исправом . . .	16	— 157

Члан	Тема	Страна	
		Закона	Правила
22.	Наплата таксе код куповина и продаја	16	— 157
»	23. Процена вредности	16	— 159
»	24. Одређивање вредности за наплату на- следне таксе	17	— 159
»	25. Прорачун таксе за уживање	17	— 161
»	26. Претходни послови око наплате наслед- не таксе	18	— 162
»	27. Кажњавање неспорних судија	19	— 165
»	28. Егзекутивна наплата наследне таксе	19	— 165
»	29. Процена вредности због нетачно озна- чене вредности	20	— 167
»	30. Ко врши наплату таксе	20	— 167
»	31. Регистровање наплаћене таксе	20	— 169
»	32. Првенственост наплате таксе	20	— 174
»	33. Застарелост наплате таксе, сем казнене	21	— 175
»	34. Употреба таксених марака и хартија од- говарајуће вредности	21	— 175

III. О таксеној марки и таксеној хартији

Члан 35.	Израда и продаја таксених вредности	21	— 177
»	36. Уређење државне маркарнице	22	— 177
»	37. Повлачење и пуштање у саобраћај поје- диних врста таксених вредности	22	— 178
»	38. Врсте таксених вредности	23	— 179
»	39. Злоупотребе и штампање нових таксе- них хартија	23	— 182
»	40. Употреба таксених хартија	24	— 182
»	41. Распродаја таксених вредности	24	— 184
»	42. Давање провизије при куповини таксе- них вредности	24	— 186

IV. О државној контроли за извршење закона о таксама

Члан 43.	Повремени прегледи	25	— 187
»	44. Надзор о правилној примени закона и правилника	24	— 187
»	45. Преглед због поновне таксене кривице	25	— 188

V. О казнама

Члан 46.	Лажне таксене вредности	26	— 189
»	47. Чиновник може бити тужен због из- дате тајне	26	— 189
»	48. Дисциплинске казне	26	— 189
»	49. Ко оптужује чиновника	27	— 189

Члан	Тема	Страна	
		Закона	Правила
50.	Опомена за доплату таксе	27	— 189
»	51. Неисправност исправа	28	— 191
»	52. Пријава и протоколисање радње и др.	28	— 192
»	53. Кажњавање друштва по Т.Бр. 37.	29	— 194
»	54. Казне због нежигосања домина и карата	29	— 194
»	55. Кажњавање државних и самоуправних органа	29	— 194
»	56. Кажњавање државних и самоуправних органа новчано	30	— 195
»	57. Како се врши извиђај	30	— 196
»	58. Потказивачи	30	— 196
»	59. Како се леги и ништи казнена такса	31	— 196
»	60. Застарелост таксених кривица	31	— 196
»	61. Извиђај таксених кривица	31	— 197
»	62. Хитност таксених предмета	32	— 197

VI. О правним средствима

Члан 63.	Повраћај неумесно наплаћене таксе	32	— 197
»	64. Повраћај више положене таксе	32	— 198
»	65. Повраћај општинске таксе	32	— 198
»	66. Тражење повраћаја више наплаћене таксе код Управе Државних Монопола	33	— 198
»	67. Предаја жалбе	33	— 199

VII. Закључне одредбе

Члан 68.	Скраћени назив правилника	33	— 199
»	69. Спискови за контролу о наплати таксе	34	— 199
»	70. Наплата таксе по изменама закона о так- сама, а пре решења Нар. Скупштине	34	— 199
»	71. Обавезност закона о таксама	34	— 199

VIII. Таксена тарифа

A.	Опште таксе, Т.Бр. 1—50	35—52	— 200—224
B.	Код Државног Савета, Т.Бр. 51—53	52	— 225
B.	Код полицијских власти, Т.Бр. 54—101	52—61	— 225—235
G.	По струци санитетској, Т.Бр. 102—124	61—64	— 235—237
D.	По струци правној:		
1.	Код Министарства Правде, Т.Бр. 125—132	65	— 238
II.	Судске таксе:		
1.	У неспорним предметима, Т.Бр. 133—172	66—74	— 238—242
2.	У грађанским парницама, Т.Бр. 173—192	74—79	— 243—244
3.	У кривичним парницама, Т.Бр. 193—201	79—82	— 244—245
3.	У кривичним парницама, Т.Бр. 202—236	82—88	— 245—249
B.	По струци финансијској, Т.Бр. 202—236	82—88	— 245—249
E.	По струци консуларној, Т.Бр. 237—252	89—91	— 249—

	Страна	
	Закона	Правила
Ж. По струци грађевинској, Т.Бр. 253—271	91—93	— 250—252
З. По струци привредној, Т.Бр. 272—306	94—98	— 252—253
И. По струци школској, Т.Бр. 307—318	98—102	— 255
Ј. Код црквених власти, Т.Бр. 319—331	102—104	— 255—256
К. Код Државне Штампарије, Т.Бр. 332	104	— 256
Л. Код општинских власти		
I. Опште таксе, Т.Бр. 333—358	105—109	—
II. По грађан. споровима, Т.Бр. 359—369	109—110	—
III. По кривичним делима, Т.Бр. 370—372	110—111	—
IV. Извршне таксе, Т.Бр. 373—378	111	—
V. Санитетске таксе, Т.Бр. 379—384	112—114	—
VI. Грађевинске таксе, Т.Бр. 385—392	114—115	—
VII. Остале таксе, Т.Бр. 393—407	115—120	—
Таблица за наплату таксе за поклоне и на- слеђа по Т.Бр. 23	121	—

Jan. 6.
38656